

odsev ocena

**Letošnji
proračun
je zelo visok**

**Zerjavček
v trzinskem
grbu**

**Kabelska
televizija
prihaja**

Rea je močna ta noč, Zerjavček
iz jarka vnače danov. Pa če
sam na tem kaku, ker imam
glav buč tempo.

**Slavko Kralj:
Kot pek sem
spoznal, da
ima noč res
svojo moč**

GREMO KULTURNO NAPREJ

Februar ali svečan bi bil lahko že po svojem imenu bolj svečan, kulturni, ko pa v prvi polovici meseca praznujemo še slovenski kulturni praznik, potem ne more biti dvoma – februar mora biti svečan in kulturni!

Lahko rečemo, da za zdaj v naši občini to kar drži. Že konec januarja je z nastopom najvidnejše trzinke umetnice Ane Pesar Jerič, sopranistke svelovnega formata, napovedal, da vstopamo v mesec, v katerem bomo več pozornosti namenjali kulturi.

Svoj kulturni vrhunec je občina doživela s proslavo ob kulturnem prazniku, vendar se v občini dogaja še precej več kulturnega in poduhovljenega.

Tudi pri Odsevu smo hoteli, da bi bila ta

številka nekoliko bolj kulturniško naravnana, in smo za sogovornike izbrali več ljudi, ki delujejo na kulturnem področju. Žal pa z vsemi nismo mogli uskladiti časa za pogovore, ovirale pa so nas tudi naše študijske in delovne obveznosti. Zato bomo izbrane kulturnike predstavljali v kasnejših številkah Odseva. Mogoče je tako celo prav, saj naj bi bilo celotno leto 2000 kulturno, kajti letos slavimo 200-letnico rojstva našega največjega pesnika Franceta Prešerna. Že zdaj lahko napovemo, da bomo letos skozi vse leto posebno pozornost posvečali kulturi.

V preteklem mesecu pa je bilo »kulturno« tudi pisanje naših sokrajanov, saj lokrat – vsaj v dogovorenem roku, nismo dobili pism bralcev z žaljivkami. Vseeno pa smo dobili kar nekaj pism in začudo se je večina avtorjev upala podpisati, tako da skoraj vsa prejeta pisma objavljamo. Res je sicer, da so nas nekateri prosili, naj njihovih imen ne zapišemo, in jih tako nismo podpisali s pravimi imenom, vendar menimo, da takšno pisanje ne bi škodovalo njihovim avtorjem, četudi bi jih podpisali s polnim imenom.

Če pismo ni žaljivo za druge in če predstavlja samo razmišljanja, mnenja, ocene in predloge avtorjev, je takšno pismo lahko prav zaželeno. Dobro je, da slišimo razmišljanja tudi drugih, da izverno, kako sokrajani gledajo na pereče probleme Trzina in kaj predlagajo. Več glav več ve.

Očitno se še vedno učimo demokracije. V demokracijski družbi ima lahko vsak svoje mnenje in ga lahko zagovarja. Pri tem pa ne sme žaliti drugih. Spoštovati mora tudi njihovo mnenje, pravico, da tudi oni mislijo po svoje. Ko se pojavita dve različni mnenji, pa morata zagovornika različnih pristopov prisluhnil drug drugemu in poskušati razumeti, zakaj ne mislita enako. Treba je poskusiti na nežaljiv in »kulturnen« način zblížiti stališča,

najti kompromis, ali pa naj v »boju mnenj« prevlada tisto, ki je sprejemljivejša za širši krog ljudi. V demokraciji je včasih treba v dobro vseh tudi nekoliko popuščati.

Uredništvo Odseva se je tako na dokaj »kulturnen« način razšlo s tiskarno Bavant, ki je doslej tiskalo naš časopis. Hvaležni smo fantom iz Bavanta, saj so svoje delo dobro opravljali, le da je prihajalo do precejšnjih zamud, ker časopisa niso tudi vezali v njihovi tiskarni.

Prepričani smo, da bodo še naprej uspešno vodili tiskarno, saj so marljivi, in se jim zahvaljujemo za sodelovanje, vendar pa smo si za to, in upamo, da tudi za vse naslednje številke, našli novo tiskarno, ki nam zagotavlja, da bodo zamude krajše ali pa jih sploh ne bo več. Pri tem bomo seveda morali tudi mi drugače zasukati rokave. Držimo pesti!

Februar pa je tudi mesec, v katerem naslopijo zimske počitnice. Upamo, da hoste naš časopis brali tudi med počitnicami – predvsem, da ga ne hoste dobili šele, ko jih bo konec. O radostih zimskih počitnic pa bomo več poročali v naslednji, marčevski številki.

Želimo vam, da počitnice in zatem obdobje do izida naslednje številke Odseva preživite kar najbolj prijetno in kulturno! Nekaj k temu lahko prispeva tudi to, da bo poslej z vsakim dnem bolj odločno na vrata trkala pomlad.

Minil je že Valentin, ki je zoramil zaljubljenca, Matija se je v teh dneh spravil na led, slišati pa je že tudi rožljanje pusta in kurentov, ki preganjajo zimo, in Gregor že obljublja luč in čas, ko se bodo ženili plitki. Če se nam ne obetajo lepši časi, sem pa slab prerokovalec!

Urednik

ODSEV - glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik:

Miro Štebe

Namestnik odgovornega urednika:

Jože Štih

Tehnični urednik:

Emil Pevec

Urednica fotografije:

Mojca Ružigaj

Trženje:

Tone Ipavec, Jožica Valenčak

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika):

Marija Lukan

Ostali člani uredništva:

Mateja Erčulj, Urša Mandeljc, Nuša Matan, Viktorija Pečnikar - Oblak, Tanja Prelovšek Marolt, Katja Rebec, Jože Seljak, Tanja Turk

Tisk:

Marko Ravnikar s.p., Domžale

Naklada:

1300 izvodov

Glasilo Odsev izhaja enkrat mesečno in ga dobijo brezplačno vsa gospodinjstva in podjetja v Trzinu.

Naslednje številka Odseva izide

20. marca 2000.

Vaše prispevke pričakujemo v uredništvu najkasneje do **5. marca** na naslov:

Odsev, Mengaška 9, 1236 Trzin

ali na elektronski naslov

casopis_odsev@hotmail.com

ISSN 1408-4902

Po mnenju Ministrstva za kulturo Republike Slovenije št. 415 - 396/97 krajevni časopis Odsev spada med proizvode informativnega značaja iz 13. ločke 1. točke številke 3, za katere se plačuje 5% davka od prometa proizvodov.

IZ VSEBINE:

BREDA SMOLNIKAR: UDARNA PISATELJICA IZ SOSEDNJE VASI

16

KONCERT, KAKRSNEGA SE NI BILO

24

IZLET PLANINCEV V SPANILJO

29

JANKO STEFE: TRZINSKI MOTOCIKLIST SVETOVNEGA FORMATA

32

MICHAEL JACKSON

34

Februarski pogled z zgornjega konca Trzina proti Grintovcem.

(foto: Mojca)

Papagaj je lep zaradi perja. slavec zaradi petja.

(Kirgiški)

ŽUPANOV KOTIČEK

Glede na to, da so v obtoku tudi nepravilni občinski odčitki v zvezi z domnevno pristranskostjo Odseva, morda lokral najprej beseda o tem, kako sam razumem navzočnost rubrike kot je »Županov kotiček« v občinskem glasilu. Verjetno ne bi bilo smiselno, če bi v teh prispevkih popisoval predvsem svojo protokolarno župansko dejavnost, svoje obiske občanov, Irzinskih podjelij, svoje ogledne nesploženih ali neočistitvenih ulic, poškodb na cestiščih, divjih odlagalščih odpadkov in drugih takšnih ali drugačnih »problemov«, na katere me občani opozarjajo. To spada k funkciji in o tem naj pišejo drugi, če se jim zdi pomembno, čeprav v nekaterih drugih občinskih glasilih opažam, da župani v svojih prispevkih radi opisujejo ravno svojo dejavnost te vrste. Seveda pa vse to počnem tudi sam, in naj lokral vendarle poudarim, da se pogosto popeljem ali sprehodim po Irzinskih ulicah, tako da sem kar na tekočem s tem, kar se na teh ulicah ali ob njih dogaja. Ta svoj »Županov kotiček« pa skušam izkoriščati kot priložnost in prostor za to, da v njem opozarjam na zadeve, o katerih se moram sam ali skupaj z občinskimi svetom odločiti, in ki so pomembne za občino oziroma kraj v celoti, še zlasti z vidika prihodnosti kraja oziroma občine. Zato najraje pišem o strategiji, o proračunu in investicijah ipd. Žal pa je tako, da je hkrati to tudi edini prostor, ki ga imam na voljo, da lahko tudi sam javno odgovarjam na očitke in napade, ki se mi ne zdijo upravičeni. Ti odgovori pa so v nekaterih primerih nujni in to ne zato, da bi opral svoje ime ali dokazoval svojo verodostojnost, temveč predvsem zato, ker v posameznih primerih gre res za zavajanje občanov, kar pa je po mojem mnenju nedopustno. Ponovno poudarjam: ne gre za nasprotovanje kritiki, temveč za to, da se javnosti pove, kdaj to, kar se predstavlja kot kritika, v resnici pomeni podlitkanje, zavajanje oziroma laž.

ODPRAVLJANJE NAPAK IN POMANJKLJIVOSTI

Občinskemu svetu sem na januarski seji predlagal v sprejem sklep, ki je vzbudil precej pozornosti in menda izval ljudi očitke o neprimernem odnosu do podjetij in podjetnikov v OIC. Gre za sklep, da bo občina naročila natančni pregled vseh nedovoljenih posegov na občinska zemljišča in odstopanj od veljavnih gradbenih dovoljenj oziroma priglasitev gradbenih del. Poudarjam, da ne gre za nikakršno preganjanje ali oviranje kogarkoli, gre preprosto za to, da si občina omogoči, da ho na območju OIC počasi začela skrbeti tudi za izgled ne cone, ki bi po veljavnem zazidalnem načrtu morala izgledati veliko bolj prijetno, kulturno in človeku primerno, kot izgleda danes. Dejstvo je, da je bilo v preteklosti na tak ali drugačen način dovoljenih ali spregledanih veliko posegov, ki so v nasprotju z veljavnim zazidalnim načrtom in posledica tega je tudi to, da sedaj podjetja, ki so v doslikral sama tako ravnala, poskušajo iskati rešitve za svoje zagale na nedovoljene načine, ki povzročijo zelo kazivo podobo cone. Mnogi so zgradili veliko večje zgradbe, kol bi jih bili smeli po zazidalnem načrtu, sedaj pa nimajo parkirišč, ker so pozidali tudi tiste dele svojih parcel, ki so bili predvideni za funkcionalno zemljišče. Zato zahtevajo, naj jim občina zagotovi parkirišča, ali nas celo zmerjajo, zakaj jim več ne dovolimo s težkimi tovornjaki parkirati po pločnikih. Nekateri so tlakovali ali asfaltirali občinska zemljišča, ki so po zazidalnem načrtu določena za zelenice (trava, drevesa). In res je tudi, da je bivša občina lo očitno tolerirala ali pa vsaj ni želela opaziti, kaj se dogaja. Po drugi strani pa je potrebno priznati tudi to, da je nekaj podjetij v OIC, ki so sama ob lastnih parcelah uredila zelenice, ker pač občina doslej ni izpolnila te svoje obveznosti. Ta si kajpak zaslužijo priznanje. Namen sprejetega sklepa pa je samo to, da dohimo natančen in strokovno obrazložen pregled nad vsemi temi zadevami in tudi predloge, kako jih reševati, ne da bi komurkoli škodovali, razen seveda v primerih, ko gre dejansko za nedovoljene poseg (gradnjo) na tujem (občinskem) zemljišču. Verjamem, da občani pričakujejo od organov občine, da bodo zaščitili vsaj po primerni ceni tržiti občinsko, torej skupno lastnino.

GOVORICE

Po Trzinu se širijo govornice, češ da je nekdo že odločil, da se bodo na območju, ki je predvideno za športno rekreacijsko cono, gradila stanovanj oziroma hiše, in da se celo že

izvaja parcelacija ipd. Ponovno zagotavljam, da to ni res. Obstajajo predlogi lastnikov dela zemljišč in dveh strokovnih skupin, ki sta sodelovali pri t.i. urbanistični delavnici, da bi manjši del tega območja namenili za gradnjo elitnih družinskih hiš in to je vse. O teh predlogih še ni odločil noben organ! In tudi če bo, bo moral to najprej predlagati kot spremembo dolgoročnega plana, o takšni spremembi pa mora polekati javna razprava in med drugim tudi javna obravnava na zboru občanov. Torej nič ne bo šlo mimo javnosti. Naj dodam, da tudi sam nisem zagret za širitev območja za pozidavo, vsaj v bližnji prihodnosti še ne.

G. PODLOGAR: IZJAVA ZA JAVNOST

1. Spoštovani občinski svetnik g. Podlogar želi prepričati bralce Odseva, kako samopoučen je Irzinski župan, ki da je zateval nadzor nad Odsevom, če bo Odsev občinsko glasilo. Občinski svetnik je dolžan poznati zakone in občinski statut, zato menim, da g. Podlogar zavestno zavaja občane, kajti ta nadzor predpisujejo Zakon o lokalni samoupravi, Zakon o financiranju občin in občinski Statut, župan pa je dolžan zagotavljati zakonitost v občini. Gre namreč za finančni nadzor.
2. Prvo zvišanje honorarjev za dopisnike Odseva je po dveh letih in pol dela Odseva izglasoval Občinski svet, in če bi večina sodila, da predlog ni primeren, ga ne bi podprla.
3. Dvoranica v poslovnem objektu v T 3, v katerem bo imela prostore tudi občina, ni prišla v projekt »po Perškovi ideji«, temveč je v projektu že od nastanka, projekt pa je nastal že v času, ko Perškovi še ni bil to, kar po mnenju g. Podlogarja ne bi smeli biti (župan). Laž pa je, da dvoranica pomeni »večino teh prostorov«, ki jih dobi občina, kajti v resnici ne gre niti za petino teh prostorov.
4. Ponovna laž je tudi trditev, da je prišlo do nakupa stare OŠ zaradi vrca, in da je bil nakup izveden kot »irajna rešitev problema« vrca. Mi smo želeli najeti prostore za potrebe vrca. Približno istočasno smo izvedli, da Avtolehna prodaja staro OŠ. Ker je bila cena ugodna, smo jo kupili. In ker je tudi kot lokacija za začasno reševanje problema vrca stara OŠ primernejša, smo odstopili od najema prostorov in sklenili, da

bomo začasno rešitev iskali v prostorih stare OŠ. Glede na to, kakšne so zahteve inšpekcije, proti katerim nihče na občini nima nič, je nesporno, da v prostorih, ki smo jih želeli najeti, soglasja inšpekcije nikoli ne bi dobili, v stari OŠ pa ga po sicer dolgotrajnem iskanju rešitev in prilagoditev, kot kaže, le bomo. Iz vseh dokumentov in tudi iz sprejete Strategije razvoja pa je jasno vidno, da

gre za začasno rešitev in to sem jaz predlagal! Če pa kdo trdi, da idejni koncept za morebitno širitev obstoječega vrtca predstavlja načrt (projekt) in da bi bilo mogoče nove prostore za vrtce, četudi molžne, za katere pa še ni ne projekta ne lokacije niti nobenega dovoljenja, zgraditi ceneje in prej, pa pomeni nadaljnje zavažanje ljudi ali popolno nepoznavanje predpisov!

5. Res pa je, da je glas gospoda Podlogarja le eden od enajstih v občinskem svetu, in da se bo tudi on moral sprizajmiti z enim temeljnimi demokratičnimi principov, da sprejeti sklepi in predpisi veljajo za vse, tudi za liste, ki so bili morda profi!

Trzin,

02. 02. 2000

Župan Tone Peršak

POMEMBNE TEME NA FEBRUARSKEM ZASEDANJU OBČINSKEGA SVETA

Prav so občinski svetniki februarško oz. 14. redno sejo občinskega sveta sklenili že po dobrih treh urah zasedanja, je treba reči, da je bilo na seji kar nekaj za občino pomembnih tem.

Čakoj po začetni ugotovitvi sklepčnosti in sprejemu zapisnikov preteklih sej so se svetniki lotili druge oz. zadnje obravnave letošnjega občinskega proračuna in odloka o proračunu. Ker so o tej temi razpravljali že na prejšnji seji in na številnih sejah občinskih svetov, tokrat ni bilo posebnih zapletov. Letošnji občinski proračun tako določa, da bodo letos občinski prihodki znašali 505.857.403,00 SIT, kar je precej več kot lani, ko so prihodki znašali 315.573.000,00 SIT. Načrtovani letošnji stroški oz. odhodki občine pa naj bi dosegli vrednost 516.357.403,00 torej bo za 10.500.000,00 SIT načrtovanega proračunskega primanjkljaja. Kot smo že pisali, o tem pa lahko preberete tudi v tem Odsevu, je letošnje povečanje proračuna izredno, proračun pa je tudi v precejšnji meri naložbeno naravnano. Če se bodo predvidevanja občinskega sveta uresničila, bo do prihodnjega sprejemanja proračuna naša občina že precej bolj urejena in tudi prijetnejša za bivanje.

Marca dobimo grb

Svetnice in svetniki so nato prešli na razpravo o občinskem grbu in zastavi. Žože Stih jih je seznanil s potekom priprav za sprejem grba in zastave. Povedal je, da so v prizadevanja vključili tudi najvidnejšega slovenskega strokovnjaka za grbe prof. dr. Otorepca in da so v pomoč pri odločanju, po tem ko so se med grbi, ki so jih različni avtorji poslali na razpis, odločili za dva najprimernejša predloga – na enem je ugodljena sekirica, na drugem pa rožica, ki so jo poimenovali za žerjavčka, pomagali tudi z anketo med nekaterimi občani. V

večini primerov so se občani, kot tudi člani posameznih občinskih delovnih teles, odločali za predlog, na katerem je narisana rožica »žerjavček«. Ta izbor so potrdili tudi občinski svetniki, tako da vse kaže, da bomo na prihodnji, marčevski seji, dobili občinski grb, na katerem bo »žerjavček«.

Ko so sprejemali odlok o spremembah in dopolnitvah zazidalnega načrta za območje T-12, kjer bo zgrajena povezovalna cesta med industrijsko cono in ostalim delom Trzina, je občinskim svetnikom nekaj podrobnosti pojasnil direktor Regijske razvojne družbe Domžale Borut Ulčar. Svetniki so med drugim ugotavljali, da bodo s spremembo upoštevali zahteve večine lastnikov zemljišč in da bo povezovalna cesta primernejša kot pa široka avenija, ki so jo sprva načrtovali. Ker ho na njej manjša krivulja, bo prav gotovo promet po njej upočasnjen, tako da ne bo nevarnosti pred dirkači, hkrati pa bo k varnosti prispeval tudi rondo, ki je predviden ob sliku Kidričeve s povezovalno cesto.

Razpisi v prid tekmovalnim športom

Ozi pri sprejemanju pravilnika za vrednotenje športnih programov in pri sprejemanju javnih razpisov za financiranje oz. sofinanciranje športnih programov, je župan pojasnil, da se z omenjenimi sklepi in pravilnikom držijo Zakona o športu in Zakona o javnih finančah, da pa sklepi niso pisani na kožo nekaterim trzinskim društvom, ki se ukvarjajo s športom in rekreacijo, še zlasti ne planincem in tabornikom. Pravilnik in razpisi so namreč namenjeni predvsem tekmovalnim športom. Ob tem bi veljalo razmisлити, zakaj občina ne bi tega področja dodatno urejala še s svojimi odloki, s katerimi bi v boljši meri opredelila tudi financiranje športnih društev in zvez, ki se v večji meri ukvarjajo z rekreacijskimi dejavnostmi in ne toliko z vrhunskimi tekmovalnimi športi. Teh v Trzinu pravzaprav ni veliko. Precej več razprave je pritegnil sklep o ravnanju s komunalnimi odpadki v občini. S

sklepom in odlokom o tem se bo občina uskladila z drugimi občinami, ki so povezano z urejanjem te problematike, saj jih povezujejo tudi ista komunalna podjetja. Odlok prinaša nekatere novosti, s katerimi predvsem zaostrojuje disciplino na tem področju, saj med drugim predvideva precej višje kazni za vse kršitelje pravil. Po novem naj ni bilo poskrbljeno tudi za organiziran odvoz odpadnih vozil, predvidena pa je tudi vzpostavitev sistema ločenega zbiranja odpadkov. Svetniki so opozorili, da občina pri ravnanju s komunalnimi odpadki ne more narediti vsega, dolžna je predvsem zagotoviti pogoje za organizirano odvažanje odpadkov, svoj korak pa so dolžni storili tudi občani, ki morajo poskrbeti, da bodo odpadki pripravljani za organiziran odvoz.

Na 14. redni seji občinskega sveta so opravili tudi dve kadrovske zamenjavi: v odboru Občinskega sveta za okolje in prostor bo Marka Porento zamenjal Boris Lukner, v Občinskem sosvetu za varnost pa bo Alojz Senčarja zamenjal Božidar Fekonja, novi komandir PP Domžale.

Podžupan Valentin Kolenc je svetnike seznanil s potekom priprav na odprtje dodatnih oddelkov trzinskega vrtca v stari šoli Trzin, čeprav je vil nekaj več optimizma, pri tem ni mogel napovedati, kdaj bodo prostore lahko odprli.

Svet se je nato strinjal s prodajo nekaj manjših parcel, saj bodo tako omogočili nekatere trzince, da bodo uredili svoje parcele tako, da bo na njih mogoče postaviti nove objekte. Tik pred zadnjo in stalno točko vseh sej občinskega sveta Pobjude in vprisanja svetnikov pa je občinski svet tudi potrdil poročilo o delu občinskega nadzornega odbora v drugem polletju preteklega leta in letni program tega odbora za leto 2000. Nadzorni odbor bo letos, med drugim, podrobneje preučil delovanje nekaterih trzinskih društev.

Miro Štebe

LETOŠNJI PRORAČUN JE ZELO VISOK

Občinski svet je na februarški redni seji sprejel letošnji občinski proračun, zato si pri tokratnem pogovoru z županom nismo mogli kaj, da ga ne bi vprašali, kako gleda na proračun občine za leto 2.000.

Vsak, ki bo pogledal letošnji proračun in ga primerjal z lanskim, bo verjetno najprej opazil, da je tokratni proračun že oblikovno in tudi po vsebini drugačen kot lanski. Ima nekaj več delov, kot jih je imel lanski, pri naša pa tudi drugačen način označevanja, delitve na poglavja in sploh notranje členitve. Vzrok za to je novi Zakon o javnih financah, ki je bil objavljen v Uradnem listu 30. septembra lani. Ta je na novo naložil državi in občinam naloge v zvezi s proračunom, likratni pa nam je država dala nova navodila, kako je treba oblikovati finančni načrt, na primer: kako deliti nekatera t.i. funkcionalna poglavja, kako jih označevati ipd. Na prvi pogled se bo verjetno komu kaj zdelo čudno, na primer da se šport pojavlja v dveh poglavjih: enkrat v poglavju naložbe, drugič pa v poglavju o financiranju posameznih dejavnosti. V dveh poglavjih se pojavlja tudi stanovanjska dejavnost – enkrat kot investicije, drugič pa pri drugih dejavnostih.

Koga bo to verjetno zbegalo, moram pa reči, da je begalo tudi nas, ko smo proračun sestavljali. Država je namreč, odkar obstaja naša občina, se pravi dobro leto, že drugič spremenila predpise, kako naj bo proračun sestavljen in kako je treba oblikovati njegove posamezne postavke. Ko smo se pripravljali na osamosvojitve občine, smo skušali postavke proračuna nekako prilagoditi tedanjemu načinu, sredi leta smo nato dobili nova navodila, zdaj pa imamo spet nova.

Občina ni tako draga

Opozoril pa bi še na eno posebnost. Če pogledamo na prvo poglavje odhodkov, kjer občina po skupinah porabnikov prika-

zuje svoje izdatke, bomo videli, da je v poglavju občinska uprava in občinski organi predvidenih skoraj 113 milijonov izdatkov. V bistvu gre za neobjektiven prikaz stanja, saj so v tem poglavju zajeti številni izdatki, ki nimajo z delovanjem občinske uprave nobene-ga opravka. Če bo kdo na hitro pogledal to postavko, si bo prav gotovo mislil: »Pa kaj la občina dela, da je tako draga?«. V resnici pa so v tem poglavju zajeti mnogi izdatki, ki s samim delovanjem občine nujno opravka. Tako so tu zajeta vsa društva, razen športnega in društev s področja sociale. V tem poglavju pa so še številne druge postavke, na primer delo z mladimi, da ne govorim o stroških porok, če bi si kdo želel, da bi se poročil v Trzinu. Tu je tudi krasitev občine za novo leto, pa stroški različnih prireditev, ki jih je občina sicer dolžna pripraviti, niso pa v neposredni povezavi z njenim delovanjem.

Naša Občina v resnici sploh ni tako draga in razsipna.

Letos izjemno visok proračun

Druga značilnost našega letošnjega proračuna pa je, da je letos zelo visok. V primerjavi z lanskim je letos kar za 110 % višji. To pa je spet neobjektivno, saj je to posledica tega, da nam Davčna uprava lani ni nakazovala nekaterih dohodkov, ki so pripadali občini Trzin. Tega sprva nismo opazili, ker smo imeli do 1. julija skupen račun z občino Domžale. Ko smo to le opazili, je bil že čas dopustov, potem pa je tudi davčna uprava potrebovala kar nekaj časa, da je preučila razmere in šele v novembru smo izvedeli, da nismo dobili 56 milijonov SIT. Ta denar so nakazovali Domžalam, lam pa tudi niso opazili, kaj se dogaja in so denar porabili. Zdaj imamo sklenjen tristrani sporazum, da nam bodo Domžale ta denar vrnile, in zato je jasno, zakaj je letošnji proračun toliko višji.

Višji pa je tudi zato, ker pričakujemo že tudi plačilo komunalnih prispevkov z območja T-3. Občani, ki so gledali lanski proračun in so videli, da smo takrat načrtovali 367 milijonov SIT lastnih prihodkov, nazadnje pa smo jih imeli okrog 320 milio-

nov, bi si lahko mislili, da je občina slabo gospodarila. Vendar krivda za takšno razliko ni na naši strani. Denarja, ki nam je pripadal, enostavno nismo dobili. Dobili ga bomo letos. Prihodnje leto pa proračun prav gotovo ne bo tako visok kot letošnji.

Investicijsko naravnani proračun

Ob sprejemanju proračuna pa moram opozoriti še na to, da smo ena redkih slovenskih občin, ki je tolikšen odstotek občinskega denarja namenila naložbam. Za investicije in investicijsko vzdrževanje letos namenimo približno 60 % proračunskih sredstev. Med večjimi investicijami, za katere pa sem prepričan, da jih občani že poznajo, bodo letos: prizidek k osnovni šoli, povezovalna cesta med industrijsko cono in preostalem delom Trzina ter celotna obnova Jemčeve ceste. Upam, da ne bo takšnih zapletov, ki bi zavrli naša prizadevanja in načrtovanih investicij letos ne bi mogli uresničiti. Res pa je, da je veliko momentov, ki lahko stvari kaj hitro zapletejo in upočasnijo.

Povezovalna cesta

Pri povezovalni cesti med obrtno cono in Mlakami je tako še vedno največji problem lastništvo zemljišč. Najbolj vprašljiva je neka manjša parcela, ki je v lasti mnogih lastnikov. Problem je v tem, da vseh dedovanj niso uradno overili, zato prihajajo do precejšnjih težav in zapletov, ki bi lahko zavrli tudi gradnjo povezovalne ceste. Zdaj je treba raziskati, kdo od lastnikov naj bi dal soglasje h gradnji povezovalne ceste.

Prizidek k osnovni šoli

Tudi pri prizidku k šoli bi lahko prišlo do kakšnih formalnih zapletov, čeprav upam, da bo šlo vse po sreči. Zdaj urejamo lokacijsko dokumentacijo, treba je še narediti projekt in pridobiti potrebna soglasja, nalo je potreben še razpis za izvajalce. Vse te stvari so povezane z roki, ki lahko trajajo tudi po več mesecev. Kot sem že rekel, upam, da bo šlo vse po sreči.

Obnova Jemčeve ceste

Kar pa se tiče Jemčeve ceste, pa je to, kdaj bo cesta obnovljena, odvisno od lastnikov zemljišč ob njej. Dali smo narediti geodetski posnetek čistega območja in ta kaže, da tudi tam vsa lastnišтва niso urejena tako, da se nam ne bi bilo treba bati zapletov. Nekateri od lastnikov tamkajšnjih zemljišč so lik ob cesti postavili tudi plotove, zidane ograje, škarpe in podobno in upamo, da se ho dalo z njimi najti ustrezen jezik za reševanje težav. Upam, da bo pomen rekonstrukcije ceste prevladal in da ljudje ne bodo trmoglavili pri svojem in zavirali uresničive načrtov. Treba se je zavedati, da bomo ob rekonstrukciji ceste poskrbeli ne le za boljše prometno varnost in urejenost na

Težav prebivalcev ob Mengeški cesti in sploh njene kritičnosti se na občini zavedamo, težava pa je v tem, da je to državna cesta in da je investitor, če se na njej karkoli dela, država. V preteklosti, še zlasti pred letom 1990, je bilo to urejeno nekoliko drugače. Mogoče bi država celo bila za to, da občina naredi kaj ob ali na tej cesti. Nerodno je, da potem nekaj delaš nekemu drugemu za svoj denar, čeprav delaš v korist svojih občanov. S tem problemom se srečujemo tudi ob cesti G-10, kjer država kot investitor še vedno ni izpolnila vseh svojih obveznosti. Občani so zdaj upravičeno ogorčeni in priiskajo na občino, država pa očitno zavihače in računa, da bo občina popustila in naredila kaj namesto nje. To pa bi bilo v bistvu nepravilno in krivično, saj bi denar, ki bi ga lahko porabili tudi kje drugje, porabili za stvari, ki jih je dolžan opraviti nekdo drug.

V zvezi z Mengeško cesto se kar pogosto dopisujemo z Direkcijo za državne ceste, ki je v imenu vlade oz. pristojnega ministrstva gospodarstva oz. upravljavec te ceste. Med drugim smo zahtevali semafor tudi pri gasilskem domu. Odgovorili so nam, da semaforja tam ne more biti zaradi prevelike bližine drugega semaforja ob štiripasovnici, čeprav razmere tam še preučujejo. Zahtevali smo še dva druga semaforja na Mengeški cesti, prvega pri Trzinjski pekarni, drugega pa pri Jan baru, saj gre tu za šolsko pol, ki je zelo nevarna tako za šolarje, kot za druge udeležence v prometu. Cesta je zelo prometna in ljudje s stranskih cest se praktično ne morejo več varno vključevati v promet na Mengeško. Zahtevali smo tudi odgovor na vprašanje, kaj bi za državo pomenilo, če bi se odločili za obvoznico mimo tega dela Trzina.

Dobili smo odgovor, da jih obvoznica sicer zanima, čeprav je zaenkrat še ne načrtujejo, saj pričakujejo, da bo čez dve leti ta cesta zelo razbremenjena. Prav zaradi tega ljudi še ne načrtujejo nobenih drugih delna Mengeški cesti. Odgovorili smo jim, da sta dve leti čakanja lahko zelo nevarni, saj bo prav ta cesta v tem času tudi obvoznica za Črni

graben. Zahtevali smo, da naj vseeno nekaj naredijo za povečanje varnosti Mengeške ceste. Opozorili smo jih tudi, da bomo Trzinci, če ne bodo naredili ničesar in se bo promet še zgoščeval, prisiljeni razmišljati tudi o tem, kako opozoriti na vse bolj kritične razmere tudi s fizično zaporo ceste.

Na februarški seji občinskega sveta ste precej govorili o športu v Trzinu. Kakšni so načrti in pričakovanja občine na področju rekreacije občanov in športa v prihodnjem obdobju?

Občini razmerje do športa določata Zakon o športu in Zakon o javnih financah. Težava je v tem, da država s tema zakonoma spodbuja predvsem tekmovalni šport, rekreacijo, predvsem starejših, pa naj bi si plačevali rekreativci sami. To pri nekaterih občanih spodbuja nezadovoljstvo, saj pravijo, da so se v Trzin preselili tudi zato, ker so mislili, da bodo tu imeli tudi več možnosti za rekreacijsko sprostitve v prostem času, zdaj pa je za to slabo poskrbljeno. Pri drugih pa je opazno tudi nekakšno razočaranje nad občino, saj pravijo: »Občina smo si želeli, ker smo mislili, da bomo po tem lahko razvijali nekatere dejavnosti, zdaj pa ni nič od tega.« Zakon o športu, ki ga moramo pri tem upoštevati, nam nalaga, da gre ves denar za šport preko razpisov, izjema je le list denar, ki gre za naložbe v športne objekte katerih investitor in potem tudi lastnik je občina. Zakon o športu pa tudi določa v katere namene se na športnem področju razpisujejo razpisi za dodeljevanje denarja. Ne bom rekel, da država ravno preprečuje rekreativne športne dejavnosti, dejstvo pa je, da država daje prednost financiranju tekmovalnih športov. Tega pa v Trzinu skoraj ni. Izjema so le strelci in v neki meri, čeprav mogoče malo nepričakovano – planinci. Pri njih se namreč organizirana skupina mladih planincev udeležuje organiziranih državnih tekmovanj. Pri vseh drugih športnih dejavnostih v Trzinu pa gre predvsem za rekreativni šport, saj se udeležujejo le rekreacijskih tekmovanj in turnirjev. Ne glede na to občina njihove dejavnosti financira in jih še

splošno, ampak bomo ob tem poskrbeli tudi za obnovo komunalnih vodov, za zamenjavo salonitnih vodovodnih cevi s pravimi, lakimi, ki ne bodo ogrozile zdravja, da bomo na tistem območju uredili kanalizacijske vode in da bomo ob cesti obnovili in posodobili javno razsvetljavo.

Ob tem, ko načrtujete obnovo Jemčeve ceste, se postavlja tudi vprašanje še nekaterih drugih cest v Trzinu, na primer Mengeške. Ali bo ta cesta mogoče letos doživela kakšne izboljšave?

Se planinski dejavnosti v Trzinu zaradi neurejenosti državne obvoznice obetajo za boljše čase?

tudi bo, čeprav Zakon o športu pravi, da mora biti dejavnost občine na športnem področju usmerjena k spodbujanju tekmovalnega športa.

Drugi problem pa je, da bi moral biti odnos med občino in porabniki proračunskih sredstev natančno določen. Porabnike proračuna bi morali nadzirati in to ne le zaradi občine, ampak tudi zaradi njih samih.

Društva bi morala pričakovati, da jih bo kot porabnike proračunskega denarja, kot lo določa zakon, kdaj obiskal nadzorni odbor. Zato bi morala društva imeti urejeno računovodstvo, imeti bi morala tudi lasten nadzor nad izdatki in prihodki, hkrati pa bi morala imeti tudi druge vire financiranja, ne le občinski proračun. Ne morejo pričakovati, da bo prav vse financirala občina.

Treba pa je reči, da bi morala naša občina, v skladu z napolki, ki jih daje država, športu nameniti približno 3, 5 milijona SIT, mi pa damo več kot dvakrat toliko. Se pravi, da ne gre za to, da občina ne bi dala denarja - mi denar bomo dali, gre predvsem za to, da občina ne more deliti denarja kar tako »brez pokritja«.

Denarja ne moremo nakazovati brez dokumentov, to so letni programi, brez proračunov in računov. Niti za prireditve ne. Če damo denar brez takih dokumentov, smo

naredili napako, prekrškov pa ne želimo delati.

Drugače pa je želja občine, da bi bilo športa in rekreacije čim več, zato tudi dajemo toliko denarja. Ocenjujemo, da ima šport v družbi zelo pomembno vlogo, saj med drugimi vzgaja in animira mladino. Če se ukvarjajo s športom, se ne ukvarjajo z dejavnostmi, ki so lahko škodljive njim in družbi. Šport ljudi tudi zelo povezuje. Pa ne samo tiste, ki se z določenim športom ukvarjajo, povezuje lahko tudi privržence določenih športnih ekip. Če bi imeli na primer nogometno, rokometno ali košarkaško moštvo, ki bi tekmovalo v ligaških tekmovalnih, bi ta ekipa prav gotovo imela tudi navijače, ki bi jih spremljali in ki bi jih taka ekipa povezovala. Prav zaradi zakonskih določil pa želimo, da bi se npr. športno in smučarsko društvo v večji meri usmerjalo v tekmovalni šport.

Prav zaradi tega potrebujemo športne objekte.

Seveda, takšne objekte potrebujemo. Prav zaradi tega bomo že letos začeli urejati nekatere objekte. Pri šoli bomo tako športne površine zaščitili z ograjo, pa ne zaradi tega, da bi tja preprečili dostop. Z ograjo bomo objekte samo zavarovali, na primer atletsko stezo pred motoristi. Obnovili bomo tudi atletsko stezo, da bo na njej mogoče varno teči, začeli pa bomo tudi delati projekte za druge športne objekte na tem področju. V sklopu zidave prizidka k osnovni šoli nameravamo tudi povečati tamkajšnjo telovadnico, tako da bomo tam, v dveh treh letih, dobili večjo športno dvorano.

Če bo vse po sreči, bomo to pomlad v trzinskem gozdu uredili tudi trim stezo. Polek proge smo že nekako »strasirali«, če bo možno, bomo tudi na območju Mlak uredili manjšo, večnamensko športno ploščo.

čad. Odločili se moramo tudi o tem, kako bomo uredili bodočo športno-rekreacijsko cono. Občina ima tam dovolj površin, da ne kaj lahko uredimo. Treba pa se bo povezati še z drugimi lastniki tistega območja, da ugotovimo, če so zainteresirani, da se tam uredi takšno rekreacijsko območje.

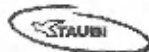
V centru T-3 so že začeli kopati in območje, kjer naj bi stala bodoča občinska stavba. Imate kaj podatkov o tem?

Zdaj tam kopljejo garaže. Mi dela spremljamo. Kot je znano, mora objekt, ki naj bi pripadal občini, za eno gradbeno fazo prehiteti naslednji stanovanjski objekt, ki naj bi ga začeli graditi vzdolž ljubljanske ceste v bližini objekta, ki ga zdaj dokončujejo. Problem pri gradnji objekta, v katerem bodo tudi občinski prostori, pa se pojavlja pri investitorjih, saj je pri tistem objektu več investitorjev, ki se morajo med seboj še uskladiti, kdo bo zaprosil za gradbeno dovoljenje. Mislim pa, da so to bolj proceduralne težave in da jih bodo v kratkem odpravili.

Miro Štebe

TAUBI TENIS
Športni park TRZIN

OBVESTILO
vsem osnovnošolcem in dijakom

TAUBI tenis v sodelovanju z
Občino Trzin omogoča
vsem osnovnošolcem in dijakom
v času šolskih počitnic

od ponedeljka, 21.2., do vključno
petka, 25.2.2000,
od 10.00 do 15.00 ure

**BREZPLAČNO IGRANJE
BADMINTONA IN TENISA**

v TAUBI športnem centru.

Rezervacije:
Občina Trzin, tel. 061/726-100, 726-
110, 711-060 (gdč. Barbara)

**RTV
SERVIS**

GORENC s.p.
Ljubljanska 44, Trzin

telefon: 061 716-302
mobitel: 0609 644-121

Popravila: - TV sprejemnikov,
- PC monitorjev,
- audio naprav.

Tudi na domu!

Montaža klasičnih in SAT anten ter avtoakustike

KABELSKA TELEVIZIJA LE PRIHAJA

R / **V** / **A** / **V** / aši bralci nas pogosto sprašujejo, kdaj bomo v Trzinu končno dobili kabelsko televizijo, o čemer smo v prejšnjih letih kar nekajkrat pisali. Ohrnili smo se na podjetje Meglic Telekom, kjer so nam povedali, da je prišlo do prestrukturiranja in da je za ureditev kabelskega omrežja v Trzinu zdaj zadolženo podjetje Telemach, ki je pravzaprav hčerinsko podjetje Meglič Telekom. Pri Telemachu je odgovore na naša vprašanja zbral novinar Bojan Traven, ki je tam zadolžen za slike z javnostjo in obveščanje.

Lani je bilo ob podpisu pogodbe rečeno, da bo del Trzina že v lanskem letu dobil omrežje kabelske televizije, letos pa naj bi omrežje pokrilo celotno občino. Do kam ste že napeljali optični kabel in koliko bodo morali naročniki plačati za kabelski priključek?

Naša optika je že pripeljana do Mercatorja. Takoj ko se bomo uskladili, bomo z velikim veseljem odšli na pot k uporabnikom. Cena izkopa do posameznega naročnika bo slala približno

interneta in kabelske televizije.

Občina je predlagala, da se pri kopanju jarkov za polaganje kablov povežete še z drugimi podjetji, ki v Trzinu kopljejo jarke za polaganje komunalnih priključkov, na primer s Telekomom, električarji ipd. Ali ste se s kom že uskladili?

Pogovori med Telekomom, Občino Trzin in Telemachom še tečejo. Telemach je pripravljen, da bi kanale za kable kopali skupaj, saj se zaveda težav, ki jih povzroča vsakokratno prekopavanje vrtov in cest. S tem pa bi radi tudi ugodili popolnoma smiselnim zahtevam trzinske občine.

V kolikšnem času lahko računamo, da se boste uskladili in kdaj bo kabelsko omrežje prekrilo Trzin?

V Telemachu upamo, da se bomo kmalu dogovorili, saj bi tudi sami želeli, da bi Trzinci čimprej dobili kakovostno CATV, dostop do interneta in v prihodnjih mesecih in letih tudi veliko novih naših storitev, ki jih ves čas intenzivno pripravljamo.

Ob podpisu pogodbe je bilo rečeno, da naj bi kabelsko omrežje omogočilo tudi en kanal za morebitno uvedbo lastnega občinskega TV programa. Ali obstaja možnost za to?

Vsekakor naša tehnologija omogoča tudi možnost kanala za ustvarjanje lasne, lokalne televizije. Sami že tudi imamo dva t.i. infokanala, kamor se lahko uvrstijo tudi lokalne vsebine.

Prebivalci Kidričeve ulice v Trzinu so pred časom poskušali sami urediti svojo kabelsko televizijo. Ko se je občina odločila za ureditev kabelske televizije

Takole pa izgleda nadzor kontrolnih monitorjev. Če kateri izmed programov izpade, je to takoj razvidno.
vir: <http://www.meglic-telecom.si>

po vsem Trzinu, so nekateri menili, da bodo prebivalci Kidričeve imeli prednost, saj naj bi tam kabel že obstajal, zdaj pa smo slišali, da kabla na Kidričevi ulici še ni. Ali je to res?

Tudi po Kidričevi ulici bo še potrebno razvezali kabelski sistem.

Katero televizijske programe bo mogoče spremljati s pomočjo kabelske televizije, ki jo uvajate v Trzin?

Naša programska ponudba obsega naslednje programe, ob tem pa bi rad povedal, da bomo ponudbo konec meseca dopolnili še z novimi kanali: A kanal, Animal planet, ARD, ARTE, BABYLON BLUE, BLOOMBERG, BBC PRIME, BBC WORLD, BIH, CANALE 5, CNN, CARTOON, CRNA GORA, DSF, DISCOVERY, EURO NEWS, EUROSPORT, HRT1, HRT2, HRT3, KABEL1, KOPER, LJUBLJANA, MTV, NATIONAL GEOGRAPHIC, ORF1, ORF2, PIKA TV, POP TV, RAI UNO, RAI DUE, SAT1, SLO1, SLO2, SKY NEWS, SRBIJA-PINK, SUPER RTL, TNT, TRAVEL CHANNEL, 3 SAT, TV OAJBA, TV3, TV5, TVE, TW1, VH1, VIVA1, VIVA2, VOX, ZDF.

Miro Šlebe

Sprejemne antene za satelitske programe
vir: <http://www.meglic-telecom.si>

60.000 tolarjev. Ob kabelski TV nudimo tudi kabelski dostop do interneta, ki omogoča izjemno hitro deskanje (hitrost minimalno 256 kilobitov na sekundo). Hkrati pa že pripravljamo nove vsebine, ki bodo dostopne preko

Vsem ženam in dekletom čestitamo za 8. marec.

Uredništvo Odseva

HERALDIKA JE ZNANOST – DRUGIČ

V decembrski številki Odseva sem vam že opisal, kako je komisija občinskega sveta za priznanja, proslave in promocijo občine, delovala, ko so ji naložili, da naj pripravi, seveda s strokovnjaki s tega področja, najboljše možne predloge za grb, zastavo in celotno podobo občine. Komisija se je, kot sem že poročal, tega dela lotila resno in z vso odgovornostjo. Skupaj s strokovnjakom s področja srednjeveške zgodovine in heraldike g. Otorep-cem, ki je član, to vam moram vsekakor povedati, Slovenske akademije znanosti in umetnosti, smo izbrali dva predloga. Predloga smo imenovali glede na osnovna simbola »žerjavček« in »sekirica«. Oba predlagana grba, vključno z izvedbenimi rešitvami (zastava, celotna podoba), sta s heraldičnega vidika sprejemljiva. No imeli pa ste jih, če se spomnite priložnost tudi že videti

v občinskem glasilu. Predloga sta bila torej pripravljena, da jih komisija odda na občinski

svet, vendar pa smo tu naredili še en korak več. Pripravili smo anketo, ki je pokrivala vse

dele Trzina. In ko smo anketo statistično obdelali, smo prišli do rezultata, da so bile odločitve krajanov za žerjavček 80% za sekirico 20%. In tako smo s predlaganimi grboma, ler s rezultati ankete prišli na 14. sejo občinskega sveta.

Svetnikom in ostalim prisotnim smo najprej pojasnili nekatera osnovna heraldična pravila, tako da so spoznali zakaj je nek predlog za grb sprejemljiv in zakaj drugi ni. Odločitev, to je treba priznati, vsekakor ni bila lahka, vendar pa je tudi na občinskem svetu ob prvi obravnavi, prevladala odločitev za žerjavček. Torej v trzinskem grbu bomo imeli rožo, cvetlico – žerjavčka – cvet katerega smo pustili umreti in prav je, da se kot ptič Feniks ponovno rodi, pa čeprav »samo« na občinskem žigu.

Jože Štih

ŽERJAVČEK V TRZINSKEM GRBU

Občinski svet je na svoji februarjski seji v prvi obravnavi sprejel predlog, da naj bi za trzinski grb izbrali rožico, ki so jo poimenovali žerjavček. Kot so pojasnili strokovnjaki, naj bi v heraldiki, to je znanost o grbih ali grboslovje, veljalo pravilo, da je treba cvetove razprti, tako kot je razprti cvet domnevnega žerjavčka na predlogu grba.

Močvirski tulipan (*Fritillaria meleagris*)

Zeljnata trajnica - raste na močvirnih travnikih v nižinah; ljubljansko barje, porečje Poljskave, Pesnice in Lendave, okolica Kostanjevice. Zavarovana od l. 1949, ogrožena zaradi izsuševanja rastišč.

Poznam kar nekaj grbov, v katerih cvetovi niso razprti, tudi za klasične lilije v grbih bi težko trdil, da so razprte. Vendar mogoče ti grbi niso oblikovani po heraldičnih pravilih. Vseeno pa je žerjavček v predlogu grba še vedno daleč od žerjavčka ali močvirskega tulipana, kakršnih se spominjam iz mladosti in kakršne še poznam. Barve žerjavčkov, kakršni so rasli v Trzinu, so bile pravzaprav tri: temno vijolična, že skoraj rjava, osnovna barva ter črni in beli majhni pravokotniki, ki sestavljajo nekakšno šahovnico. Le redki, med trzinsko mularijo, ki je te rože nemalokrat nabirala kar v naročjih, loliko bolj cenjeni, so bili beli cvetovi žerjavčkov. V poseben ponos nabiralcem so bili tudi žerjavčki s po dvema cvetovoma, z dvema glavicama, ko! smo rekli.

Strokovnjaki so nam pojasnili, da so v heraldiki le štiri osnovne barve in lako je težko zadovoljiti potrebam po predstavitvi tako zahtevne rožice, kot je žerjavček. Rožica, ki je narisana v predlogu grba, je zato kar daleč od pravih žerjavčkov, še zlasti ker tudi stebelni listi niso takšni, kot v naravi. Ko gledam tisto rožico, moram kar pritrlditi našemu tehničnemu uredniku Emilu Pevcu, ki je v uvodniku časopisa Ongrečki zapisal, da gre za trzinsko skabioso trento. Saj poznate zgodbo o Juliusu Kugyu, ki je po Julijih vse življenje iskal skrivnostno rožico Scabioso Trento, ki jo je narisal in opisal nek drug botanik, v naravi pa je kar ni bilo mogoče najti. Kugy se je

vse življenje gnal za to rožo, nazadnje pa so ugotovili, da je iskano rožico velikokrat srečal, vendar jo je dobro poznal pod drugim imenom, v njej pa ni prepoznal scabiose trente, ker je botanik, ki je mislil, da je odkril novo rožico, že znano cvetko narobe narisal. Scabiose trente, kakršno je narisano videl Kugy, v naravi enoslavno ni. Domnevam, da tudi takšnega žerjavčka v naravi ni najti. To ve tudi večina Trzincev, še zlasti starejših, in zato bodo ti verjetno težko sprejeli tisto rožico za žerjavčka. Vendar to niti ni problem. Gre za to, kakšen grb ho v prihodnje predstavljal Trzin. Moram reči, da mi je podoba cvetke in sploh grafična rešitev celostne podobe označevanja naše občine z omenjeno rožico kar všeč.

V grbih je vedno prisotna simbolika, grbi govorijo o njihovih lastnikih. Kot verjetno večina Trzincev menim, da Trzince še vedno predstavlja skirca. Da je to naš simbol in tudi naša oznaka, se pa strinjam, da ni nujno, da je tudi v našem grbu. Pravijo, da bi bil grb s sekirami ali dvema prevec agresiven. Mogoče res, vendar je to tradicija. Pred desetletji je bila sicer žaljivka, če je Trzinu kdo rekel skirca, zdaj pa smo na to ponosni in se s tem celo hvalimo. Res pa je tudi, da poznam celo vrsto grbov, ki jih krasijo različni agresivni atributi, kot učevo v grboslovju rečejo znakovit, narisane na grbih. Vitezi v srednjem veku so po-

gosto na svoje grbe risali meče, sekire, kopja, zmaje, figre, leve in druge pošasti. Grbi so bili pravzaprav grozeči in zstrašujoči. Mogoče taki grbi za 21. stoletje res niso primerni, čeprav se mi zdijo vojne z atomskimi bombami in medcelinskih raketami še manj človeške, kot pa so bili pretepi s sekirami.

Ker pa si želim, da bi bilo 21. stoletje boljše, nagibam h grbu z rožico, ki ni žerjavček. Razprt cvet, ki naj bi predstavljal rožo, ki je iz Trzina že izginila in ki je mogoče v njem nikoli ni bilo. Na trzinskih travnikih, gmajnah in močvirjih pa so včasih praktično skozi vse leto cvetele nešete rože, še ledene rože in ivje pozimi. Z razvojem, širjenjem Trzina, so se morali žerjavčki in nešete druge cvetlice umakniti hišam, ulicam ... Izginile so poljane kronic, zvončkov, rumenih kaluznic, ivanjštic, klinčkov, perunik in nešete druge rožice. Izginile so žabe, murni, jate ptic in drugih živali, izginili so tudi Trzinci, kakršni so bili. Rožica v grbu je lahko spomin na vse tiste rožice, na tisti Trzin, ki je bil, in ne le na žerjavčke, ki so bili drugačni.

V Trzinu pa so prišli novi ljudje. Postavili so si svoje hiše, domove. Vanje skušajo prinesiti toplino, urejenost in lepoto. Na svojih vrtovih sadijo drugačno cvetje, okrasne grme, in rožica v grbu lahko simbolizira tudi njihov trud za lepši, bolj prijeten in človeški Trzin. Prav zaradi tega ni nujno, da barve in podoba ustrezajo žerjavčkom.

Pri grbu in zastavi pa so pomembne tudi barve. Tudi v barvah je simbolika. Rumena

barva v grbu simbolizira bogastvo, je zlata. V predlogu grba je rumena barva bolj limonasta, ima pridih zelene. Po eni strani bi to lahko pomenilo, da smo še mladi, malo zeleni, ali pa da se radi držimo kisle. Predlagal bi, da bi bila rumena podlaga v grbu vseeno malo bolj topla in da bi govorila o želji, da bi bili bogata in srečna občina.

Pri predlogu grba pa je tudi zelena obroba. Kombinacija z rumeno barvo se mi zdi posrečena, saj bi v simbolnem pomenu zelena barva lahko govorila o želji Trzina po ohranjanju zelenja, narave, ki nam je še ostala neokrnjena. Zelena barva bi lahko govorila o mladosti in ekološki osveščenosti.

Če razmišljam o predlogu grba v tej luči, se mi zdi rožica sprejemljiva. Govori o nečem lepem, kar Trzin, vsaj zame in verjetno za marsikakega Trzinca, tudi je. To je naš dom, naš kraj in naša občina. Ker je predlagani grb, če ga primerjam z drugimi, nekaj posebnega, se mi zdi, da bo padel v oči in da bo prepoznaven. Z grbom pa želimo prispevati k prepoznavnosti Trzina. Kako bo Trzin poznan in cenjen v svetu, pa bo odvisno predvsem od nas, ne le od grba in zastave. Ta dva simbola nam bosta lahko le pomagala. Kar pa se tiče drugih predlogov, ki so bili podani v času, ko so na občini izbirali grb, pa menim, da so, vsaj nekateri, zelo sprejemljivi tudi za simbole nekaterih trzinskih društev. Verjetno bi se dalo z avtorji predlogov dogovoriti, da katerega od predlogov za svoj znak ali grb sprejme tudi katero od vse številnejših trzinskih društev.

Miro Štebe

GRBARIJE 2

Ve, nismo še dobili grba na grbo. Izgleda, da komisija še išče potrditev svoje izbire. Kot sledi iz Uradnega vestnika št. 13/2000 – 20. jan. 2000, bo šele na 14. redni seji (9. 2. 2000) nova obravnava Odloka o občinskem grbu in zastavi.

Pred dnevi sem bil anonimni anketiranec z vprašanjem, kaj mislim o dveh predlogih za občinski grb in zastavo. To sta prva dva predloga, izbrana od Komisije za izbiro grbov.

Predvidevam, da bi se enako anketo lahko izvedlo že pred dokončno odločitvijo komisije. Nismo vsi seznanjeni z zahtevami o izbiri grbov. Predlogi pa gredo hitro mimo nas in tudi čas.

Bralci in gledalci pa modro molčimo o

predlogih, ki jih dobimo v Odsevu. Mogoče pa si boče komisija vsaj malo potešiti slabo vest.

Lahko bi skupaj z avtorji poslanih predlogov z manjšimi popravki, v skladu z heraldiko, izbrala kak drug predlog kot najustreznejši, brez naknadne ankete.

Pa brez zamere.

Anonimni anketiranec

P.S.:

Ine in priimek avtorja zgornjega prispevka intimo v uredništva, avtor pa nas je tudi prosil, da naj bralce opozorimo, da je svoj prispevek napisal še pred februarско sejo občinskega sveta.

PRODNIK

JAVNO KOMUNALNO PODJETJE PRODNIK d.o.o.

PRODNIK
JAVNO KOMUNALNO
PODJETJE PRODNIK d.o.o.
1230 Domžale, Savska 34

ODVOZ KOSOVNIH ODPADKOV

Javno komunalno podjetje PRODNIK d.o.o. bo opravilo odvoz kosovnih odpadkov v splošnozemskem času v Občini Trzin

29.03.2000

Akcija je namenjena odvozu kosovnih odpadkov iz gospodinjstev. Kosovni odpadki morajo biti postavljeni poleg zabojnika na dan rednega odvoza do 5 ure zjutraj.

Med kosovne odpadke iz gospodinjstev ne sodijo nevarni odpadki kot so: embalaže škropiv, olij in barv, lakov in podobno; le-to bomo odvažali posebej.

Prav tako med kategorijo kosovni odpadki iz gospodinjstev NE sodijo avtomobilski deli in akumulatorji, sodi, gradbeni material, vejevje, žive meje.

Prosimo za razumevanje!

Vodja javne higijene:	Direktor:
Slavko Likčakar	Janez Repnik, ing. gradb.

Telefonske številke
Občine Trzin so:

726 - 100

in

726 - 110.

Elektronska pošta:

info@obcina-trzin.si

PŠATA BO BOLJ PRIJAZNA IN MANJ NEVARNA

Bližnjo pomlad v Trzinu zdaj ne napovedujejo le mačice in zvončki, ki že vse bolj pogumno odganjajo zimo, ampak tudi gradbišča, ki jih je spet dovolj po vsej občini. Resnici na ljubo je treba reči, da nekatera niso opustela niti v času najhujšega mraza, zdaj pa je živahno že tako rekoč povsod.

Braici so nas že pred časom opozorili, da možje v gumijastih škornjih brodirjo po Pšati in tam nekaj počno. »Dajte, ugotovite za kaj gre!« so nas nagovarjali. Ko smo prišli na kraj dogajanja, pa smo razočarano ugotovili, da smo prepozni. Nekaj dni zatem so nas spet opozarjali, da se ob Pšati nekaj dogaja, zato smo, kakor hitro je bilo mogoče, pohiteli in tam ugotovili, da delavci Hidrotehnika po naročilu investitorjev bodočega centra T-3 poglobljajo in regulirajo strugo Pšate.

Pred dnevi smo se o tem, kaj počno, pogovarjali tudi z delovodjem za urejanje struge Pšate inž. Jožetom Permelom. Povedal nam je, da hi morali strugo Pšate urediti od mosta, preko katerega prečka Pšato Habatova ulica – od t. i. Čebulovega mosta, do novega mosta, preko katerega vodi štiri-pasovna obvoznica Trzina, vendar zaradi nasprotovanja lastnikov zemlje zdaj vseh del ne bodo opravili, vseeno pa je zagotovil, da po tistem, ko bodo končali, Pšata na območju bodočega T-3 ne bo poplavljal. » To, kar zdaj delamo, delamo pravzaprav za primer visokih, t. i. stoletnih vod.«

Naravi prijaznejša ureditev struge Pšate

Gospod Perme je povedal, da bodo strugo Pšate poglobili in razširili, zraven pa bodo uredili tudi protipoplavne nasipe. Vendar bo sedanja ureditev Pšate precej bolj prijazna okolju, kot je bila lista pred desetletji, ko so Pšato speljali po novi, sedanji strugi. Takrat so pravzaprav izkopal kanal, ki je imel nalogo, da vodo čimprej spelje stran od naselja, v travnike. To, da je v njem življenjske skoraj izginito, ni zanimalo nikogar.

Zdaj je pristop precej bolj obziren do narave in življenja v Pšati.

Možje, na katere so nas opozarjali braici, češ da obuti v ribiške škornje nekaj počno v strugi potoka, so bili pravzaprav ribiči, ki so pred posegom gradbincev iz potoka »umaknili« ribe. Delavci Hidrotehnika so nato začeli poglobljati in širiti strugo, ure-

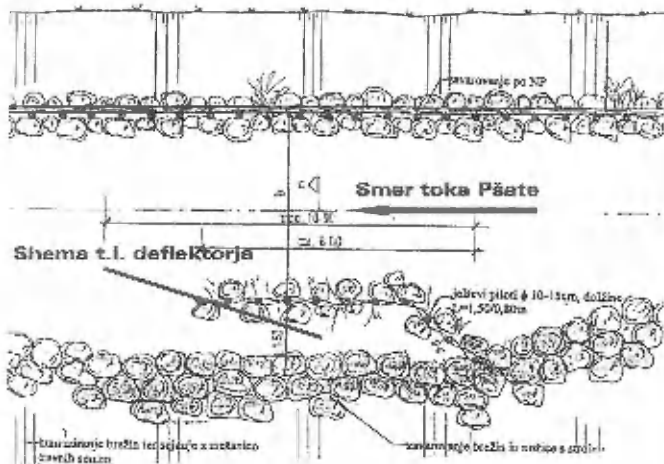

jati brežine in protipoplavne nasipe, v samem potoku pa so poskrbeli za pragove, preko katerih se preliva voda. Eni pragovi so običajni, stopničasti. Preko njih voda pada v manjših slapičih in se pri tem peni in meša ter tako bogali s kisikom. V ta namen so ponekod po strugi nameslili tudi večje skale, ki spreminjajo tok vode in s tem omogočajo mešanje kisika in vode, hkrati pa take skale tudi nudijo zavetje ribam in drugim vodnim živalim, ki se bodo spet naselile v potoku.

Ena vrsta pragov pa je kot z lesom uljeno dno potoka, ki omogoča drugačen pretok vode. Tudi ti pragovi pripomorejo pri mešanju vode in pri tem, da voda izgublja rušilno moč.

Pšata ne bo mrtva reka

Posebej zanimivi so t. i. deflektorji, pravzaprav nekakšni umetni žepki ali valobrani, ki so namenjeni zaščiti rib. Delavci Hidrotehnike so ponekod vzporedno z bregom naredili nekakšne prepreke iz kamena in vrbovih prepletov, ki bodo usmerjali glavni tok potoka mimo mirnejših zalivčkov v zavetju ograde, kjer se bodo lahko v miru združevale manjše ribe, ki še ne morejo uspešno kljubovati silam deroče reke.

Vzdolž struge, ki jo zdaj urejajo, so uredili več takšnih deflektorjev, zraven pa so poskrbeli še za celo vrsto ukrepov, s katerimi bodo preprečili, da bi Pšata postala kanal brez življenja, mrtva reka.

Jože Perme je povedal, da so tudi južno od mostu Trzinske obvoznice in železniške proge lani poskrbeli za poživitev Pšate in da je naš potok bolj prijazen živalim, ki se v njem zadržujejo.

Pod mostom prvotno stanje

Krajani so že nekaj časa opozarjali, da je most pod Ljubljansko cesto oz. nekdanjo magistralko M-10 ozko grlo in da bi ob visokih vodah prav zaradi premajhne pretočnosti tam lahko voda začela naraščati in prestopati bregove. Delavci Hidrotehnika so zdaj tam le poglobili strugo, pravzaprav so stvari vrnil v prvotno stanje, kot nam je dejal Jože Perme. Zagotovil je, da bo poslednji pretok vode pod mostom dovolj velik, da ne bo prišlo do poplav. Povedal je še,

da so pod mostom precejšnje oviro pomenili tudi betonski bloki, ki so verjetno služili za podporne stebre. Zdjaj nihče ne ve, kdaj in zakaj so most podpirali, zakaj so bili stebri potrebni.

Uredili bodo tudi kanalizacijo

V bližini omenjenega »Gregčevega« mostu, ki je znan tudi iz bilke med slovensko osamosvojitveno vojno, pa bodo uredili še eno novost. Tam se bo namreč v Pšato stekala kanalizacija meteorne vode iz naselja. V zemljo so že položili velike betonske cevi in cevovod priključili na kanalizacijo meteornih vod, ki se vanjo stekajo na območju Trzina. Ob tem je treba poudariti, da je fakalna kanalizacija na tistem delu Trzina speljana točno v drugo smer. Cevi so položene lako,

da se kanalizacijski odpadki stekajo stran od Pšate, proti centralni čistilni napravi pri Študi.

Podzemna parkirišča bodo varna

Ko smo g. Jožeta Permeta vprašali, če grozi avtomobilom, ki bodo parkirani v podzemnih garažah bodočega centra Trzina, nevarnost, da bodo ob poplavih zaplavali, je g. Perme dejal, da je ta možnost zelo malo verjetna, saj je zdaj dno garaže 20 cm višje kot kanalizacijsko omrežje za odvajanje meteorne oz. padavinske vode. Zanimalo nas je še, ali zdaj, ko urejajo bregove in slrugo Pšate, lahko vidijo, kdo onesnažuje potok.

Jože Perme je povedal, da takšnih onesnaževalcev na območju Trzina skoraj ni, da pa so razmere precej bolj kritične v Loki in tudi v Mengšu.

Pšato že v zgornjem toku onesnažijo do te mere, da se zdaj lahko le še z nostalgijo spominjamo časov, ko smo se v Pšati kopali in so vodo iz potoka še uporabljali za kuho in celo za pitje.

Trzinske gospodinjice so v prejšnjih stoletjih, in še pred desetletji, v potoku tudi prale in izpirale perilo. Pomolček s stopnicami pri Gregčevem mostu je bil včasih namenjen prav temu. Stopnice so zdaj že odstranili pa tudi o pomolčku ni več dosti sledov.

Miro Šiebe

NE UNIČITE NAM GOZDA

Na začetku je bilo rečeno, da se Trzin ne bo širil in da se ne bo posegalo v gozd.

Pa poglejmo zdaj.

Za vsako ceno hi radi posegli v gozd in uničili to zeleno oazo miru in kisika.

Potrebujemo pokopalnice, toda tak poseg v gozd bo prej ali slej sigurno povzročil nadaljnjo krčitev in v končni fazi tudi izkrčitev goz-

da. Urbanisti so izpostavili samo problem visoke talne vode, nikjer pa ni omenjena podtalnica ter onesnaževanje izvirov in potokov.

Seveda potrebujemo športni center.

Toda ali ni banalno podreti gozd in tam zgraditi športni objekt, ko pa je vendar gozd "objekt" neskončnih možnosti rekreacije (kol na primir v Mengšu, kjer imajo trim

siczo in orodja).

Ne dovolimo, da Trzin postane "betonska džungla" tako kot Ljubljana in mnoga ostala mesta.

Izkažimo se kot zeleno predmestje Ljubljane in postanimo občina z velikim deležem naravnega bogastva in biotske raznovrstnosti.

Marjeta Trstenjak

BRALCI

ODSEVU

ANKETA: SPOMLADANSKI PRAZNIKI SO PRED NAMI!

14. februar, 7. marec, 8. marec, 25. marec. Ne, ne, to niso datumi kakih zgodovinskih bitk, pa tudi ne datumi rojstev pomembnih oseb, kot tudi ne datumi, ko so bili ustanovljene kakšne pomembne ustanove. Seveda pa te dneve poznamo vsi. Valentinovo, pust, dan žena in materinski dan - prazniki, ki nam nekoliko polepsajo življenje, ko nam bližnji pokažejo, da smo ljubljani in ko lahko dneve preživimo malo manj stresno (mogoče pojemo tudi inalo več sladkarij kot običajno). Kako jih praznujejo (ali pa tudi ne) nekateri Trzinčci?

Alenka BORŠTNAR:

Mislim, da od vseh naštetih praznikov najbolj praznujem za pusta. Takrat spečem krofe, otroke pa napravim v pustne maske. Običaj, ko greš od vrat do vrat 'za pusta hrusta', poznata tudi moja otroka. Ponavadi se zvečer cela družina odpravi v Festivalno dvorano, kjer je pustni ples v maskah. Sama sem bila zadnjič zamaskirana pred približno desetimi leti.

8. marca z možem praznujeva obletnico, ko sva se spoznala, tako da bi v vsakem primeru, tudi če ne bi bilo praznika, dobila rožico. Tudi 25. marca me domači presenetijo s kakim šopkom oz. z drobno pozornostjo. Kaj bo pa za Valentinovo - se pa pustim presenetiti.

g. Kori:

14. februarja da je Valentinovo? Tega pa še nisem slišal, haha. Ta dan je bolj poteza trgovcev, da še kaj več zaslužijo s prodajanjem raznih daril ipd. Od vseh teh praznikov je najljepši pust. Takrat si nakupim krofov in jih z veseljem pojem, doma pa naredimo veselico. 8. in 25. marec pa sploh ne praznujem.

Gospod mimoidoči:

Vsi ti prazniki gredo bolj mimo mene, jih ne praznujem preveč. Dan žena zaznamujem tako, da ženi kupim kako rožico, drugače pa ne počnem nič kaj posebnega na ta dan. Praznujemo bolj v družinskem okolju. 25. marca se pa bolj otroci spominjo. Recimo, da malo pospravijo, pa kupijo kakšno majhno darilce (spominčice ...).

Barbara MIRIC:

13. februarja imam rojstni dan, 14. februarja pa je Valentinovo. Mislim, da bomo kar združili oba praznika in ju praznovali skupaj. Ko je pust, pa preizkušam razne recepte - pečem krofe, flancate ... Takrat pridejo k nam tudi vnučki (stara sta 10 in 5 let), pa razne maškare tudi potrkajo na vrata. Dan žena smo praznovali, ko so bili otroci majhni in šoloobvezni, zdaj pa gre ta dan kar

nekako mimo nas.

Se mi zdi, da je 25. marec v naši družini bolj priznan kot praznik. Takrat dobim kakšno rožico ali pa kako majhno pozornost.

Ivan MAGLICA:

Za Valentinovo po navadi kupim kakšno darilce. Letos pa bi bilo treba najprej dobiti punco (mogoče te pa Valentin preseneli?). Ja, za pusta bom sigurno kakšna maškara. A kaj? To pa naj ostane skrivnost, da me ne bodo takoj prepoznali. Zvečer bom najbrž šel "žurat". Po navadi takrat izbirajo najboljšo masko, ki je tudi nagrajena, vendar pa sama nagrada niti ni tako zelo pomembna. Glavno

je, da se imamo lepo. Prosjachenje za pusta hrusta je pa zelo težko delo. Ampak dobiš krofe, pa denar, pa ...

8. marec ni ne vem kako posebej zaznamovan v naši družini, gremo na kosilo ali pa kaj podobnega.

Za materinski dan pa mami dam poljubčka in pospravim sobo (da je potem njej ni treba).

Milena CERAR:

Ko je pust, spečem krofe in flancate. Otroci se seveda zamaskirajo, večkrat tudi pozvoni pri vratih, maškare pa želijo kaj za pusta hrusta. Če so kakšne priredive na ta dan, jih niti ne obiskujemo ... Za Valentinovo otrokom kupim kak srček, mi je pa sin enkrat podaril šopek suhega cvetja, enkrat zrno sreče, tako da se vedno spomni name.

Dan žena in materinski dan pa praznujem vsak dan.

Darko JORDANOV:

Praznika zaljubljenec - valentinovo - ne praznujem, pa tudi moje prijateljice ga ne. Pusta sem praznoval takrat, ko sem bil najstnik, zdaj pa ga ne več, tudi se ne šemim. Grem pa pogledat v Festivalno dvorano, če se kaj pametnega dogaja, na ostale pustne plesse pa ne hodim. Ko pridejo maškare, jim dam kakšno stvar. Krofe jem za pusta, pa tudi vse ostale dni v letu.

8. marca kupim kakšno rožico (vrtnico ali pa kaj podobnega). Kupim jo svoji mami, 25. marca pa potem niti ne praznujemo. Ne, ne zdi se mi, da imajo ženske preveč praznikov, saj jih imamo tudi moški. V službi so nam enkrat ženske pripravile veje, na katerih so bile češplje (pač nekaj simboličnega). Seveda pa je praznovanje teh praznikov izključno stvar posameznika.

Jožica VALENČAK:

Valentinovo praznujem ali pa ne. Odvisno od tega, kako se na ta dan počutim. Za pusta se seveda preoblečemo v pustne maske. Enkrat smo bili glasbena skupina; jaz sem bila plesalka. Krofe pečemo moja mama. Saj bi jih jaz tudi lahko, pa ji nočem vzeti tega veselja. Seveda tudi obdarujemo otroke s krofi, bonboni ...

Ko je dan žena in ali pa materinski dan, se vsi moški moje družine spominjo name. Prinesejo mi kako rožico ali pa bonboniere.

Mislil pa, da se vse te praznike malce preveč napihuje. Po moje bi morali malo bolj poskrbeti za otroke in za to, da bo njim lepo.

ka, ampak saj si naše mame to zaslužijo. Po navadi kupiva kako rožico, največkrat vrtnico.

Anja & Tjaša:
O valentinovem sva se pa ravno pred kratkim pogovarjali. Ugotovili sva, da bi v bistvu moral fant pokazati samo malo pozornosti, ne pa da hi na veliko kupoval kakšna darila ipd. Jaz že vem, da mi bo fant kupil srebrna prstan ... Meni pa bo najbrž prinesel kako malenkost ... Za pusta pa greva "žural", najbrž kar v Agropub v Domžale. Krofov ne pečeva - haha - pa tudi za pusta hrusta ne hodiva okrog. Dan žena in pa materinski dan sta si kar nekoliko podobna prazni-

Popravek:

V prejšnji številki smo med anketiranci za mnenje vprašali tudi Andreja Nemca. Pri tem je prišlo do nečloveške nesporazuma. G. Nemec ni nameraval kritizirati župana Peršaka, saj se zaveda, da g. Peršak ni kriv, če cestarji še vedno niso asfaltirali dostopa do njihove hiše. Asfaltirano dovozno pot so jim obljubljali funkcionarji, ki so bili na oblasti pred g. Peršakom, šc zlasti pa predstavniki domžalske občine. Njihove obljube niso izpolnjene in zato so pri Nemčevih upravičeno ogorčeni. G. Andreju Nemcu in tudi županu Antonu Peršaku se zato opravičujemo.

Mateja **REGNIER**
Foto: Moica **KURČIČ**

pa bo najbrž prinesel kako malenkost ... Za pusta pa greva "žural", najbrž kar v Agropub v Domžale. Krofov ne pečeva - haha - pa tudi za pusta hrusta ne hodiva okrog. Dan žena in pa materinski dan sta si kar nekoliko podobna prazni-

VALENTINOVO "DAN LJUBEZNI"

Voščilnice, srčki, bonboniere in cvetje so drobna darila, ki si jih podarjamo 14. februarja - na valentinovo, ali drugače na dan ljubezni. Praznik z dolgo zgodovino, počasi postaja tradicionalen tudi pri nas.

Na valentinovo naj bi obdarili ljudi, ki jih imamo radi. To so lahko moške ali žene, dekleta ali fantje, prijatelji, starši. Pač vsi, ki nam v življenju nekaj pomenijo. Z drobno pozornostjo naj bi jim pokazali, da smo hvaležni da so z nami in da znamo ceniti njihovo ljubezen, trud in prijateljstvo. Zanimivo je, da je veliko ljudi sprejelo valentinovo in se na ta dan tudi obdarujejo, le malokdo pa ve, od kod sploh izvira in zakaj je ravno valentinovo dan ljubezni.

Iz zgodovine smo izvedeli, da se praznik imenuje po duhovniku Valentinu, ki je šele kasneje postal sv. Valentin. Valentin je živel v času rimskega vladarja Klavdija, ki so ga zaradi njegove krutosti imenovali tudi Kruti Klavdij. V času njegovega vladanja, je vohralo veliko dolgotrajnih vojn. Potreboval je veliko vojščakov, zato se je odločil da bo mobiliziral tudi civiliste. S tem ukazom je sprožil veliko nezadovoljstva, saj so se moške s težkim srcem ločili od žena in družin, prav tako pa od zaročenk ali deklet. Ta nejevolja je Klavdija tako razjezila, da je prepovedal poroke. Kljub prepovedi pa je duhovnik Valentin, ki je bil izredno priljubljen, še vedno na skrivaj poročal mlade pare. Na žalost, ta njegova dejavnost ni ostala skrita. Ko je Klavdij izvedel za njegova dejanja, ga je dal zapreti. Tu pa pride do razkroja v zgodovini sv. Valentina. Ena zgodba pravi, da je Valentin v

ječi umrl na 14. februarja leta 270, druga zgodba pa pravi da je Valentin v ječi ozdravil ječarjevo hči slepote z molitvijo. Ko je Klavdij izvedel za ta čudež, je dal Valentina obglaviti. Na dan usmrtilve pa naj bi dobil poslovlino in zahvalno pismo ječarjeve hčere s podpisom: "Tvoja Valentina".

Malo drugačna zgodba razlaga, da je bil 14. februar praznik boginje Juno, ki so jo imenovali tudi boginja žensk in poroke. Po navadi so na ta dan dekleta v določeno škatlo dala listke s svojim imenom, te listke pa so kasneje žrebali fantje. Izžrebano dekle je postala fantova Valentina. Na rokav si je morala napisati njegovo ime, on pa jo je moral braniti in varovati.

V vseh treh zgodbah gre za izkazovanje ljubezni oz. poklon ljubezni, nikjer pa ni podalka da se na ta dan obdarujemo. Z obdarovanjem so začeli dobrih 200 let kasneje na francoskem dvoru. To tradicijo je začela hči francoskega kralja Henrika IV. Na valentinovo je organizirala ples, kjer je vsaka dama dobila šopek rož od svojega izbranca. Ta navada je kasneje obkrožila cel svet in se ohranila vse do danes.

Čeprav menim, da moramo do ljubljenih biti pozorni celo leto, je valentinovo v današnjem času, polnem kriminala, vojn in morij prava popestritev. Lepa beseda, rožica ali samo iskren "Rad(a) te imam" lahko nekomu popešata dan. Torej jeje te radi in tako kot je delal sv. Valentin, širite ljubezen.

(vir: <http://www.sir-mag.com/ekskluziv/0001.shtml>)

Čim dalj se kdo upira, tem slajša je potem želja po ljubezni.

BALZAC

Zaljubljenost in modrost sta dve sestri, ki se zlasti pri moških nikdar ne ujemata, temveč sta vedno v nasprotju; kjer je ena, druge ni.

SHAKESPEARE

Ni se težko zaljubiti, težko je to povedati.

Afred de MUSSET

Ljubezen je od vseh strasti najprejnejša, saj napada ljubosavno srce, glavo in razum.

VOLTARE

Dokler ljubiš, odpuščaš. La ROCHEFOUCAULD

Vedna ljudi potrebuje več ljubezni, kot je zasluž.

ERNER-ESCHENBACH

Ljubezen je večna, dokler traja

REGNIER

Nikoli ne ljubiš dovolj, če ne ljubiš preveč.

Du PESCHIER

Brez ljubezni je človek samo mrič na dopustu.

REMARQUE

Ljubezen ima dve spremljevalki: dobroto in potrpežljivost

DANTE

UDARNA PISATELJICA IZ SOSEDNJE VASI

Breda Smolnikar je bolj in bolj znana pisateljica iz Depale vasi. Nedavno tega je izšla njena zajetna zbirka zgodb z našega konca z naslovom Zlate depuške pripovedke. Knjiga je v več pogledih drugačna. Pisateljčin slog, predvsem pisanje brez pik - torej besede, nametane med vejice - nekatere spominjajo na živahno žlobudranje starih ženic na vasi. Tudi tema pripovedk je precej drugačna. Zgodbe delujejo kot realne in ne le kot plod avtoričine domišljije. Zaradi te podobnosti si je pisateljica celo prišla navzkriž z nekaterimi posamezniki. Zaplet se še sedaj rešuje na sodišču. Tretja očitna drugačnost knjige je njena cena. Izšla je v samozaložbi in podpisana in oštevilčena stane kar sto tisočakov. Takšnih izvodov je 200. Skrivnostno, mar ne?

Kje ste preživeli otroštvo in kaj vam je od takrat najbolj ostalo v spominu?

Mladost sem v glavnem preživela v Depali vasi. Rojena sem bila v Boki Katorski v Črni Gori, vendar sem bila še dojenček, ko smo prišli v Slovenijo. Če razmišljam o svoji mladosti, se vidim, kako z vozičkom vozimo kruh k peku v Trzin in kako ga potem pečenega nazaj grede proti domu lomimo in jemo še toplega, slišim mamo, ki se jezi na velike luknje v hlebcu, obenem pa stresa jezo tudi na peka, ki ni znal speči lepega, visokega kruha; kako tudi, če je bila moka samo črna, o befi smo lahko samo sanjali. Vidim se, kako smo poletja od zgodnjega jutra pa do večera preživljali s kosom suhega kruha v Trzinskih gmajnah, v Pizdenci, Hrastovcih, Starih delih, kamor smo hodili po borovnic, ki so jih odkupovali v Trzinu, še danes čulim na nogah vlažnost močvirne trzinske zemlje, kjer ob Mlakarjevi cesti zdaj stoji večina novih trzinskih hiš, nekđaj pa so spomladi iz tal na tem mestu kukale kronice in za njimi še šekasti močvirni luli-pani, poletja v mojem spominu pa so na tem mestu polna zank v travi na vijugasti polki vranih jutrik, ko z velikanskimi košarami korakamo v gmajno, na mladih ritkah pa nam na tisti ozki vijugasti polki, stopajočim v vrsti, opletajo pobiralčki, z vrvo privezani okrog pasu, v katere bomo nabirali borovnice. Tiste zanke, narejene iz močvirske trave, pa v vlažni travi hudobno in pokrito čakajo, da se bomo spotaknili, ko se bomo na večer utrujeni vračali iz gmajne s polnimi košarami borovnic. Lahko bi naštela vse tiste fante, ki so jih delali ... Še se spominjam Julenga Frenka, ki mi je rešil življenje, ko sem se utapljala v Pšati za proggo, pa me je za lase povlekel iz vode, nikoli ne bom pozabila starih Trzincev, njihovih navad in posebnosti, ki so bile

— gledane posebej iz Depale vasi — še posebej nenavadne, vem za vse trzinske igre, za druženja Trzincev, za njihova veselja in žalosti, ko sem hodila mimo njih in ob njih, ko sem čakala, da bo pek poiskal naš nizek,

slab kruh v prostoru, kjer so čakale tudi Trzinke, Depovke ali pa njihovi otroci. Še zdaj se tresem in bojim, ali bo res Trzin postal gnojščice in gojišče vsega slabega, ali bo res izgini zadnji kmet iz vasi, kaj bo s Knoftrivimi, ali bodo mali, tuji mogočnejši, ki nas vodijo, res imeli to moč, da nas bodo preginali do kraja ...

Še gradijo mogočne plaver strehaste nebotalnične, ki jih bodo potegnili do Madžarske in Rotunije, pa naselili vanje tuje, debelo gledajoče tuje, ki tu ne bodo srečni, ker na tujem človek nikoli ni srečen, pa če sedi še v tako imenitni dnevi sobi, pa če si je zgradil še tako imenito cukrasto roza hišo z nešteto okroglih okenc in vratce ... Iz moje mladosti pa v današnji dan sijejo trzinske veselice, slišim mladi smeh Micnih deklet, njihove odrezave odgovore, vidim gasilske uniforme v poravnani vrsti, vidim lepoto Kasarnške Ančke in radoživost, nagajivost Mušičevih mož in fantov, še zmeraj sede na Kasarni, razdirajo šale, pa v trzinskem kulturnem domu so,

eni na odru, drugi v dvorani ... Nikoli več ne bom mogla vonjati večerov, ki so nekđaj legali na ta kraj, na te ljudi, nikoli več ne bo Pšata tekla, kol je tekla v moji mladosti, nikoli več ne bodo na večer po mlačvi umazani in prašni kmetje z utrujenimi nogami zabredli v toplo vodo lene, mirne reke. — Kje je Ciganov hotel, kamor smo hodili na kopanje? — Tako malo nas še prihaja v banko in Irgovino v

predpasniku. To edino smo si ohranili, to še imamo.

Ali na vaše literarno ustvarjanje vplivajo predvsem sedanji dogodki ali se zvečine obračate v preteklost?

Kadar sem žalostna, to pa sem v zadnjem času velikokrat, se kar preselim v preteklost. Pri nas doma smo toliko bajali ... In od nekdaj — sama ne vem, odkod — se prikazuje vsi, ki sem kdaj slišala o njih, ki sem jih kdaj videvala, ki sem z njimi živela, ki sem samo slutila njihova življenja, ki sem samo slišala pripovedovali o njih ... Današnji čas me pa dostikrat spravlja v žalost in jezo in v literaturi potem odreagiram. Udarim. Kadar je treba. Ne menim se za povratne reakcije. Udarim še enkrat.

Ena zanimivih lastnosti vaših del je poseben slog in tudi jezik, ki ga uporabljate. Gre morda za princip, ko jezik le še poudarja vsebino vaših sporočil?

Ste se morda kdaj srečali z vprašanjem, da prebivalci drugih delov Slovenije ne razumejo, o čem je govora (glede na to, da jim naši okoliški, narečni izrazi niso blizu)?

Inventiven avtor se pač zmeraj igra. Eksperimentira. Enkrat tako, drugič drugače. Slog in jezik sta zmeraj del celote. K določenemu tekstu, k določeni vsebini se priti-kata tudi jezik in slog. Mislim, da prebivalci Slovenije v celoti razumejo moje pripovedi. Če le hočejo. Ali zmorejo. Sem posebene sorte jezikovni čistun, ki piše na zelo razumljiv način.

Tudi preprosti ljudje lahko dojamajo moje misel, moj jezik, tako tisti na Primorskem kot oni na Goričkem. In v Ljubljani, pa v Spodnjem Kašlju.

Mislim, da nimam kakih posebno nerazumljivih narečnih izrazov. Ampak včas si pa kakšno besedo kar izmislim. Čisto na novo jo usvarim. Joj, kakšno veselje imam z njo! Dostil dela si dam z jezikom. Ni mi vseeno,

kakšna je zibel, v katero položim svojega otroka.

V zgodbe vključujete bolj ali manj realne osebe. Mislim, da je bilo na to temo nekaj zapletov celo tako globokih, da so se preselili na sodišče. Verjetno so ta vprašanja "novinarskih mrhovinarjev" ena najpogostejših ... In vendar moramo na stvar pogledati tudi z drugega zornega kota: ena izmed prednosti, ki jih imate pred tistimi, ki vas tožijo, je ta, da lahko svoje mnenje izražate tudi preko javnih občil (in se na ta način branite). Kako torej sami komentirate te dogodke?

Na vprašanja v zvezi s sodnim procesom proti meni in mojemu pisanju ne bom odgovarjala do konca sodnega procesa proti meni. Tako tudi nimam nobenih prednosti pred svojimi nasprotniki, kot se vam to napačno dozdeva. Vsekakor na zadnji del vašega vprašanja lahko odgovorim, da jaz samo nadaljujem svoje pisanje, kjer sem bila ustavljena, ne glede na posledice. Jaz pač pišem literaturo. Realnih oseb ne vključujem v svoje pisanje. Če s svojo trditvijo o realnih osebah mislite na kuliseriji mojega pisanja, potem kdaj na tej kuliseriji visi tudi kak županček, kaka Branka in Tevži in Urmaž, kak Janez in kaka gostilna Narohe sta tu pripeta, in kakšna Fata laja tam gori. Razen Fate me vsi, ki se čufijo prizadete, lahko tožijo. Se ve, kje sem doma. Fata pa lahko zalaja. Ali ugrizne. Ampak s Fato sva prijateljici. Ona bo ugriznila koga drugega, ne mene.

O samozaložbi in ceni knjige je bilo povedanega že veliko in vendar ostaja odprto naslednje vprašanje: Ali pričakujete, da bo čez mnogo let vaše literarno delo visoko cenjeno predvsem z vidika umetnostnega beleženja zgodovine. Kajti v tem primeru se moramo res vprašati o tem, koliko ustvarjalne svobode si lahko dopuščate ...

Ježusmarija! Prav nič ne pričakujem. Mene zgodovina ne zanima. Zanima me globlja resnica o ljudeh, ki se jim literatura, če je

dobra, mnogo bolj lahko približa kot mrzla zgodovina. Briga me, kakšna je prava "resnica". Jaz imam svojo, ki si je ne dam vzeti. Jaz sem na primer, ko že govoriva o listi "pravi" zgodovini, zelo ponosna na svoj mali literarni opisek naše desletne vojne v Trzinu, ki sem jo dolgo in intenzivno študirala in pri kateri so mi pomagali ljudje iz Trzina. Depale vasi in od drugod, še posebej pa Urmažev Feliks s svojim herojskim snemanjem filma na balkonu svoje hiše za obešenimi odejani med intenzivnim navzkrižnim streljanjem. Hvala, Feliks, midva sva prav golovo najbolj prava zgodovinarja naše kralke trzinske vojne. Jaz sem ponosna nate in na svoj zapis in na vse, ki so svoj lirični nos nosili napredaj, ki bi morali biti v kritju. A Trzinci so pač reže od nekaj posebnih ljudje. Tam so, kjer hočejo biti, ne pa tam, kamor se jim ukaže, naj bodo. Tudi slovenski kritiki se zdi opis trzinskega vojevanja v moji knjigi dober. Morda se vam zdim domišljava. Vendar je med besedama ponos in domišljavost celo vesolje.

Kako je sploh mogoče zbrati sredstva za takšno investicijo, kot je izdaja lastne knjige (tega obsega)? Kdo vam vodi finance? - Ali se preživljate zgolj z omenjenim poklicem literata ali imate tudi redno zaposlitev (v smislu rednih mesečnih dohodkov)?

Oh, kakšna vprašanja! Sama v sebi jih odriavam, kolikor morem, pa bodo v kralkem zelo tragično posegla v moje življenje. Vse v zvezi s knjigo opravih sama. Sama se odločam za opremo, sama izberem tiskarno. Finance vodim sama, knjige prodajam sama. Do zdaj sem vedno v dveh, treh mesecih razprodala vse svoje knjige, ki so izhajale v samozaložbi. A saj to se ve. O tem sem v svojih intervjujih že dosti govorila. Nič manj ni bila cenjena moja literatura, čeprav je izhajala v samozaložbi, tudi prodajala se je dobro. Tudi zdaj bi se, vendar sem svojo zadnjo razkošno debelo bibliofilsko knjigo ocenila na sto tisoč tolarjev za izvod, pa se je ustavilo. Prijateljem in knjižnicam sem prvih štirinajst dni po natisu razprodala izvenbibliofilske cenejšo izdajo te knjige. Ostali so samo bibliofilski izvodi. Odgovor na vaše vprašanje: ni mi mogoče zbrati sredstev za plačilo stroškov za knjigo te kvalitete in tega obsega. Do zdaj sem se še kar nekako preživljala, zdaj s to zadnjo svojo 1,20 kg težko debeluško (knjiga je zelo obsežna, saj ima skoraj 600 strani, k temu pa še razkošne barvne ilustracije akademskih slikarjev Andreja Brumna Čopa in Marije Flegar) pa sem tako rekoč na psu. Sama sem namreč vredna vsak mesec 60.000 SIT, ko odštejem 29.000 SIT kredita. Po Sloveniji sem razposlala preko šeststo pisem vsem, ki ljubijo slovensko knjigo in strasno mečkajo besedo "ljubezen do literature" po ustih, da jih imajo že kar malo zdeformirana,

a sta mi do zdaj (negativno) odgovorila samo dva župana in en guverner. Prodala sem dva izvoda. S 60.000 SIT si namreč lahko kupim samo malo boljše in daljši štrik. Po smrti, veste, pa bom velika ... Upam, da ne samo začasno, kot tovariš Kardeelj, ki smo ga sneli, reveža, izprež šole. Jaz še dobro pomnim, kako smo praznovali ... V belih oblekicah, in s Pepco. Zdaj bo revež zvonil kje s kakšnega hriba, ko se ga bo pretopilo. Prej je spodaj pel, zdaj bo pa zgoraj zvonil. A otroci zdaj nimajo več kam obešati svojih šolskih torb. Škoda. Lahko bi jih name. Bremen sem vajena.

Tako bom, ko se bodo tam gori olistale breze in se bodo pri nas pomladni potniki pognali prek belih, zlizanih kamnov, sezgala svoje "Zlate depuške pripovedke", kot sem napovedala, na istem mestu, kjer je pizdenski vohun z obvezanim gobcem umazal naše družinsko ime Smolnikar in ime naše Depale vasi.

Koliko časa vam ob tako dejavnem življenju sploh še ostaja za družino. Imate otake in/ali kakšnega hišnega ljubljence? Se ukvarjate s kakšnih hobijem (razen vaše strasti - pisanja)? Sem čistilka raznoraznih zaves, lamelnih in drugih, in vseh vrst preprog ter vseh vrst oblačil. Čistilnico imamo v Depali vasi za cesto ob pekarni Jurček. Najprej pravo delo, potem "ahinarja" z literaturo! Mar ne?! O hobijih sprašujete. Moj najljubši hobi bi bil takle: Ležati na kavču, nič delati, lizati napolitane po ploščicah. Do zdaj hobija še nimam. Tudi hišnih ljubljencev nimam. Z nikomer ne hodim na pasje izlete. Imam pa štiri otroke.

Si želite še karkoli sporočiti trzinskim bralcem?

Mi v Depali vasi smo na okopih. Preživeli bomo.

Najlepša hvala za pogovor in še v prihodnje veliko ustvarjalnega navdih in sreče. Želim vam, da bi za vašo pot pisateljice veljalo podobno kakor za vaše zgodbe, ki se niti ob koncu ne zaključijo s piko.

Katja Rebec

SLAVKO KRALJ: KOT PEK SEM SPOZNAL, DA IMA NOČ RES SVOJO MOČ

Ste vedeli, da je bila Irzinska pekarna ena prvih parnih pekarni na našem območju? Kraljevi so jo postavili leta 1937.

Gospodar Jože Kralj, stari oče sedanjega gospodarja Slavka Kralja, je že leta 1933 sklenil pogodbo s takratnim podjetnikom Kratochwilom o nakupu parne pekarnice.

Slavko Kralj ali Slavec, kot mu rečejo Trzinci, o tistih časih ne ve prav dosti, saj se je rodil šele leta

1942, iz pripovedovanja svojih staršev in drugih pekov pa ve, da so bile pred vojno na našem območju le tri takšne pekarnice, poleg trzinške je bila še ena – Pernetova v Kamniku in druga, Vavpetičeva, pa v Šmarci.

V tistih časih je bil pekovski kruh precej trši, kot je danes. Na kmetijah so v glavnem sami pekli kruh, saj so imeli doma vse potrebno in tudi dosti rok za delo. Peki so takrat kruh nosili v koših od hiše do hiše in ga prodajali tistim, ki niso imeli časa za peko. Kasneje pa so gospodinje doma zamobile kruh in ga v velikih jerbasih nosile v pekarno, kjer so ga spekli. Tako so prihranile nekaj denarja. Stanko Učakar, ki je med vojno nekaj časa delal v Kraljevi pekarni, se spominja, da so takrat vedno najprej spekli kruh, ki so ga prinesle gospodinje. Običajno so ga spekli po dve peki oz. so z njim po dvakrat zapolnili peč. Slavec pa se spominja, da so med njegovim učenjem za peka v Šmarci dnevno spekli po 60 hlebcev kruha, ki so ga prinesle gospodinje. Ko se je izučen vrnil domov, pa so v Trzinu pekli le še po 20 do 30 hlebcev že doma narejenega kruha. Zdaj tega ne počno več, saj je vse manj kmetij in tudi ljudi, ki znajo sami speči kruh, hkrati pa je tudi ponudba kruha tako bogata, da se to skoraj ne izplača več.

Pekarna je postala občinska

Kraljevo pekarno so odprli za enega od Kraljevih fanlov, Franceta, ki je bil pek, brata Tone in Jože pa sta bila mizarja in sta popravljala mine. Po nekaj letih pa je France zapustil Trzin, kruh je še pekel v Zagorju ob Savi in v Savinjski dolini, Kraljevo pekarno pa so dali v najem. Slavec se spominja, da je njegov oče Tone po vojni za najem pekarnice od občine dobival po 20 dinarjev. V pekarni pa so se peki menjavali drug za drugim. Kot zanimivost povejmo,

podjelja, je bil Edo Završnik.

Š štirinajstimi leti od doma

Slavec pa je pekovsko pol začel že zelo zgodaj. Čeprav so imeli pekarno doma, ga je oče kot 14-letnega fanta dal leta 1956 v uk prijatelju peku Vavpetiču v Šmarci. »Takrat so bili drugačni časi. Doma nas je bilo 5 in oče je bil edini, ki je prinašal denar. Dal me je v uk, da bi tudi jaz čimprej začel služiti. Takrat je bila navada, da so morali starši mojstru plačati za prve tri mesece ali za pol leta, da je le-ta sprejel vajenca. Mojster Vavpetič pa je bil očetov prijatelj in mu je rekel: »Nič ne boš dajal, če bo lant priden, mu bom jaz dajal denar.«

Slavec je bil priden in kaj kmaht si je pridobil mojstrstvo zaupanje. Kako tudi ne bi, saj je delal po 12, tudi po 16 ur na dan. Pomagal je v pekarni, zjutraj pa je s konjem razvažal kruh slrankam vse do Kamnika in naprej do Komende. Pozimi, ko se je termometer spustil tudi pod 18 stopinj, to ni bil mačji kašelj. Hrano in spanje je imel kar v Šmarci, tako da je domov prihajal le ob koncih tedna. Za mladega lanta, ki je tako izgubil družbo vrstnikov v Trzinu, je bil to prav gotovo težak korak v svet odraslih.

58. leta pa je šel Slavec v vajeniško šolo za peka v Maribor, pomočniški izpil pa je naredil v Ljubljani, kjer se je tudi zaposlil. Delal je v Pekarni center in Združenji pekarni Moste, kasnejšem Žitu.

Tudi v vojski pek

Leta 61 je šel v vojsko, kjer je bil spet pek. Takrat je predpostavljeno dejal, da bi rad poskusil še kaj drugega, pa mu je ta odgovoril, da potrebuje strokovnjake, da bo še druge naučil peči kruh. Za božič leta 1963 se je vrnil iz vojske in se spet zaposlil v Žitu v Ljubljani, podjetje pa ga je naslednje leto poslalo v šolo za pekovskega mojstra v Zagreb. Po šolanju bi moral še 5 let delati v Ži-

tu, da bi odslužil svoje šolanje, vendar je leta 1966 zaradi zdravstvenih razlogov ostal doma in nato spet prevzel Kraljevo pekarno.

Ni lahko biti pek

»Veš, pekovska je težka. V pekarni si na vročini, potem pa greš ven na mraz, pa jo stakneš. Vsa leta sem se v Ljubljano in še prej v Šmarco vozil s kolesom in ni čudno, da sem dobil revmo. Zdravnik mi je lakrat svetoval, naj poslušam službo, pa sem se odločil, da začnem peči kruh doma. 1.7.

1966 sem prevzel domačo pekarno, ki jo še zdaj vodim. Moram pa reči, da sem v 44 letih pekovskega dela spoznal, da ima tisti znani slovenski pregovor, da ima noč svojo moč, prav. Ko sem po služenju vojske postal vojaški rezervist, nas je bilo na Domžalsko-Kamniškem območju 67 izučeni pekovi, ko smo čez par deset let imeli vaje, nas je bilo od tistih le še slaba polovica pekovi. Vsi drugi so šli v tovarne in druge poklice. Zdaj nas je ostalo le še 7.«

»Veš, pekovska je težka. V pekarni si na vročini, potem pa greš ven na mraz, pa jo stakneš ...«

Pekovska je res težka, saj morajo noč zamenjati za dan. Ko se zvečer drugi pripravljajo na spanje, peki zaživijo. »Zvečer gremo v pekarno in pripravimo vse za peko. Včasih, ko smo za kurivo še uporabljali drva in premog, je bilo treba začeti še precej prej, saj je bilo treba peč segreti do primerne temperature. Ko smo prešli na olje, so se stvari precej izboljšale. Zdaj samo priitneš na gumb in je urejeno; vse je avtomatsko. Sedanje delo se precej razlikuje od listlega nekoč. Včasih smo pekli predvsem bel in črn kruh, v glavnem večje hlebce po kilo, kilo in pol do dveh kil. Družine so bile velike, okus pa manj zahteven. Zdaj pedem predvsem manjše kose, vendar

precej več različnih vrst kruha. Delo za manjše količine vzame prav toliko časa in energije, kot ga je včasih za večje. Okusi se spreminjajo in sranke postajajo vse bolj zahtevne, mogoče celo silne. Zgodi se, da daš stranki v vrečko še topel kruh, pa te vpraša, če je svež. Takšnega bi najraje usekal. Pa kaj moreš!»

Prav pri toplém kruhu je Slavec povedal še eno zanimivost. Pred leti mu je njegov zdravnik prepovedal jesti topel kruh, češ da je to največje zlo za želodec. Da je treba jesti le kruh, ki stoji najmanj 8 ur, zdaj pa isti zdravnik prihaja po kruh in sprašuje, če imajo še kaj toplega.

Kruh je treba še razvažati

Ko je kruh pečen, pa delo pekov še ni končano. Pekarno odprejo za stranke ob 5. uri, takrat pa začne kruh tudi razvažati večjim strankam. Pekovi svoj kruh vozijo na različne naslove, od Trznina do Domžal in Kamnika. Včasih sta kruh okrog razvažala predvsem Slavec in žena Marija, zdaj pa jima pomagata tudi sinova Andrej in Tone. Andrej gre sploh po očetovih stopinjah in je pek. Tone pa nadaljuje hišno tradicijo kot mizar.

»Zdaj je tudi razvoz kruha lažji, saj imamo avtomobile in je udobno in hitro opravljeno. Včasih s konji in kolesi pa temu ni bilo tako. Spominim se, kako sem nekoč s triciklom peljal žemljice po Ljubljani in sem ravno na kolodvoru tricikel prevrnil. Nisem ga bil dobro vaje, pa je šlo vse naokrog.»

Tudi podnevi so opravki

Slavec pravi, da nikoli ni imel časa za opazo-

vanje juter, saj je imel takrat vedno dosti dela. Jutra so bila zanj najlepša takrat, ko je šel spat. Vendar imajo peki težavo, da morajo ob vsem tem opravljati tudi običajne stvari in da so vsi uradi, vse trgovine in sploh vse druge silvari odprte prav v času, ko naj bi peki spali.

»Nikoli si nisem mogel privoščiti, da bi dolgo spal. Spim po dvakrat, trikrat na dan po nekaj ur, včasih sem spal tudi po štirikrat na dan po kakšno uro. To je lahko kar neprijetno. Saj se navadiš na noč in že nekajkrat se mi je zgodilo, da sem se zbudil v soboto zvečer in šel v pekarno, čeprav mi ni bilo treba, saj ob nedeljah ne pečemo. Nekako ti pride v kri. Pred leti smo se peki zavzemali za priznanje beneficiranega staža. Bilo je že vse

urejeno in bi bilo treba zakon le še potrditi, takrat pa so se pojavile avtomatske pekarnice, pa je vse padlo v vodo. Pa je zdaj spet vse isto.»

Slavec je prepričan, da avtomatika pri peki kruha ne more nikoli v celoti nadomestiti človeka. Ve, da so zdaj stroji z računalniškimi programi, vendar je pri strojih lahko vedno kaj narobe, človek pa ne odpove. Le da je zdaj listih, ki še znajo sami speči kruh, vse manj.

Miro Štebe

VPIS LASTNINSKE PRAVICE

Zakon o lastninjenju nepremičnin v družbeni lasti, ki velja od 25.7.1997, med drugim določa tudi vpis lastninske pravice v Zemljiško knjigo.

V prejšnjem družbenem sistemu so bila namreč vsa zemljišča (tudi tista okrog vaše hiše) v družbeni lasti in jih je vsak "lastnik" imel v brezplačni uporabi. Zakon o lastninjenju je obvezal vsakega posameznika, da sam poda predlog za vpis svoje lastninske pravice v zemljiško knjigo, v ta namen so tudi formirani posebni obrazci, ki jih prodajajo knjigarne - v Domžalah je to knjigarna Mladinske knjige.

Čeprav je od veljavnosti tega zakona preteklo že skoraj tri leta, niste še prav nič zamudili, če svoje lastnine doslej še niste vpisali. To lahko storite kadarkoli, ker rok za vpis ni odrejen z zakonom. Kljub temu pa je dobro, da tisti, ki tega še niso storili,

ob prvi priložnosti in knjigarni kupijo obrazec in izpolnjenega odnesejo na pristojni urad Zemljiške knjige, ki po vrstnem redu izvršuje te vpite. To vam seveda lahko uredi tudi odvetnik, če sami ne utesnete.

Na domžalski Zemljiški knjigi so povedali, da je že precej občanov oddalo vloge za vpis lastnine, precej pa je tudi listih, ki se zanimajo, na kakšen način lahko to uredijo. Prav tem, slednjim, namenjamo tale kratek zapis v opomin in informacijo, da si preskrbite **obrazec** z naslovom **PREDLOG ZA VPIS LASTNINSKE PRAVICE V ZEMLJIŠKO KNJIGO** in pravilno izpolnjen formular ob uradnih urah oddajo v Zemljiški knjigi.

Danica Šraj (vir: Domžalske novice)

KAJ PA MENGEŠKA CESTA?

V novembrski številki Odseva sem prebrala, da naj bi pričeli v letu 2000 z obnovo celotne Jemčeve ceste, dokončanje dveh delov ulic v novem delu, obnovo oz. širitve vodovodnega omrežja v OIC ltd. Rada bi samo dodala, da me to ne moti, da Trzin dobiva lepšo podobo. Nisem pa zasledila, da bi Mengeška cesta dobila pločnik, in sicer od Jan bara proti Loki. To vam pišem zato, ker otroci in mi, odrasli, nismo več varni ob tej cesti, še posebej v zimskem času, ko zapade sneg in moramo hoditi po cesti, kar pa je zelo nevarno. Upam, da s predlogom ne boste čakali toliko časa, da bo na tej cesti ugasnila kakšna lučka!

Redna, sramežljiva
bralka

ČUSTVENA INTELIGENCA OTROK

Naši predniki so zlahka prilagajali čustva. Sodobno industrijsko življenje pa nas postavlja pred čustvene izzive, ki jih narava ni mogla napovedati. Čeprav je jeza še naprej pomemben dejavnik v naši čustveni sestavi, narava ni mogla predvideti, da jo bodo mimogrede izvali že promelnih zamašek, gledanje televizije ali videoigre. Naš evolutijski razvoj nikakor ni mogel upoštevati, da bo desetletnik lahko zgrabil puško in ustrelil sošolca, ki ga bo užalil. Predstavljene čustvene in družbene veščine so zamišljene tako, da bomo lahko posredovali, kjer je narava odpovedala, in vzgojili otroke, ki bodo zmogli bolje reševati čustveni stres sodobnega časa.

Kaj je to čustvena inteligenca?

To so čustvene lastnosti, pomembne za uspeh.

Med temi lastnostmi so:

- empatija (razumeti čustva drugih)
- izražanje in razumevanje občutkov
- nadziranje razpoloženja
- neodvisnost
- prilagodljivost
- občutek priljubljenosti
- reševanje medsebojnih težav
- vztrajnost
- blagohojnost
- prijaznost in
- spoštovanje.

Navdušenje nad zamisljivo o čustveni inteligentnosti izvira iz njenega pomena za vzgojo in izobraževanje otrok, vendar je treba reči, da se ta pomen širi tudi na delovno mesto in pravzaprav na vse človeške odnose in delovanje.

Zelo veliko govorimo o inteligenčnem kvocientu, s katerim merimo besedne in nebesedne sposobnosti. Lahko ga izmerimo z inteligenčnimi testi, medtem ko čustvenega količnika ne moremo izmeriti. Čustveni količnik je precej manj gensko določen, kar daje možnost, da se čustvene inteligence lahko naučimo.

Mnogi družboslovci so prepričani, da težave današnjih otrok morda izvirajo iz zapletenih sprememb družbenih vzorcev v minulih letih, vključno z večjim odstopkom ločitev, s prodornim in negativnim vplivom TV in občil, pomanjkanjem spoštovanja do šole kot vira avtoritete in čedalje krajšim časom, ki ga starši namenjajo otrokom.

Kaj lahko naredimo, da bi vzgojili srečne, zdrave in ustvarjalne otroke?

Raziskovalci, ki so proučevali, kako se starši odzivajo otrokom, so prepoznali tri splošne starševske slogove: avtoritarnega, permisivnega in avtoritativnega.

Avtoritarni starši postavljajo stroga pravila in pričakujejo, da jih bodo otroci spoštovali. Ne dovolijo jim izražati lastnega mnenja. Vse skupaj je hudo breme za otroke.

Permisivni starši se po drugi strani trudijo, da bi bili kar se da sprejemajoči in ljubeči, a so ponavadi zelo pasivni. Ne postavljajo večjih zahtev in ciljev, saj menijo, da je otrokom treba dopustiti, da se razvijajo skladno z naravnimi nagnjenji.

Avtoritativni starši postavljajo jasne omejitve z ljubečim domačim okoljem. Dajajo smernice, a ne nadzirajo; pojasnjujejo svoje ravnanje in dovoljujejo svojim otrokom, da sodelujejo pri pomembnejših odločitvah. Cenijo neodvisnost svojih otrok, a jim postavljajo visoka merila odgovornosti do družine, vrstnikov in družbe. Spodbujajo in pohvalijo njihove sposobnosti. Kol bi mogli pričakovati, raziskave potrjujejo, da slog avtoritativnih staršev oblikuje samozavestne, neodvisne, domiselne, prilagodljive in priljubljene otroke - otroke z visoko stopnjo čustvene inteligentnosti.

Učinkovita disciplina, zgoščena v nekaj preprostitih načelih in strategijah:

1. Postavite jasna pravila in meje in se jih držite. Napišite jih in obesite na sleno.
2. Ko se začne otrok slabo obnašati, ga opozorite. Tako ga slabo najbolj naučijo samonadzora.
3. Oblikujte pozitivno vedenje tako, da s pohvalo ali z izrazi naklonjenosti spodbujate dobro vedenje in se ne menite za dejanja, ki so namenjena le zbujanju vaše pozornosti.
4. Vzgajajte otroke po svojih pričakovanjih. Na splošno bi lahko rekli, da starši ne namenjajo dovolj časa pogovoru z otroki o vrednotah, pravih in njihovem pomenu.
5. Preprečujte težave, preden se pojavijo.
6. Brž ko otrok namerno ali nenamerno prekrši jasno postavljeno pravilo ali preseže mejo, ga ustrezno kaznujte. Bodite dosledni in naredite naanko listo, kar ste rekli, da boste.
7. Ko morate kaznovati, pazite, da je kazen sorazmerna s prekršenim pravilom ali slabim vedenjem (kazen naj us-

troca prestopku).
Poskrbite
za širok razpon disciplinskih tehnik.

Najbolj priporočljive so naslednje:

- **Graja:** Starši se morajo najprej zateči h graji, kar se seveda pogosto dogaja.
- **Naravne posledice:** Otroci naj izkusijo logične posledice slabega vedenja, da bi se na lastni koži prepričali, zakaj je neko pravilo pomembno.
- **Kot:** Ore za letniko, ki je najpogostejše predpisana. Otroku velite, naj krajše obdobje (po eno minuto za vsako leto starosti) stoji v nevturalnem, zapuščenem kotu. Deluje tudi proti slabemu vedenju na javnih mestih.
- **Odvzem pravice:** Ko so otroci preveliki, da bi jih še pošiljali v kot, jim starši ponavadi odvzamejo kako pravico. Zelo učinkovite so prepovedi gledanja televizije, igranja videoiger ali telefoniranja. Nikakor pa jim ne jemljite pravice, ki bi jih obenem prikrajšala za izkušnjo, pomembno za njihov razvoj.
- **Večkratno ponavljanje:** Če se otrok slabo obnaša, naj najmanj desetkrat ponovi pravilno vedenjsko potezo. Npr.: Če otrok ne pozdravi, ko pride domov, zahtevajte, da gre spet ven in se desetkrat vrne v hišo in pozdravi.
- **Vedenjski točkovni sistem:** Pri kroničnih težavah večina psihologov priporoča sistem, po katerem otrok dobi točke za jasno določeno pozitivno vedenje. Lahko jih »vnovči« ali ga jih zbira djele časa. Slabo vedenje pomeni odvzemanje točk.

Raziskave odločno kažejo, da je bolje biti strožji kot preveč popustljiv, če hočete vzgojiti otroka z visokim čustvenim količnikom.

William Dantoni, eden največjih strokovnjakov za moralni razvoj otrok in mladostnikov, meni, da morajo otroci razviti naslednje čustvene in družbene veščine, da odrastejo v moralne ljudi:

- Sprejeti in razumeti morajo, kaj ločuje dobro od slabega vedenja, in razviti vedenjske navade, skladne s tistim, kar zaznavajo kot dobro.
- Razviti morajo skrb, spoštovanje in občutek odgovornosti do sreče in pravice drugih ljudi. Skrb izražajo s pri-

jaznosijo, z usmiljenjem, dobroteljnostjo in s pazljivostjo.

- Ob kršenju moralnih pravic se morajo odzvati z negativnimi čustvi, kot so prezir, sram, krivda, ogorčenost in strah.

Nekateri otroci se rodijo z izrazitejšo empatijo kot drugi. Raziskave po večini ne kažejo večjih razlik med sočutnim vedenjem dečkov in deklic. Dečki so na splošno enako pripravljeni pomagati kot deklice, le da so bolj nagnjeni k fizični pomoči, medtem ko so deklice bolj večje psihološke opore. Prijaznost in pozornost sta del otrokovega genskega zapisa, žal pa zbledita, če ju ne negujemo.

Če želite, da bi bili vaši otroci bolj sočutni, skrbni in odgovorni, morate to pričakovati od njih. Postaviti morate trdna življenjska pravila in ne smete odstopati od njih. Od svojih otrok morate zahtevati, da so odgovorni. Če triletni otrok lahko pospravi za se boj in tudi pomaga pri preprostejših opravilih. Domača dela in odgovornosti naj se z leti množijo in širijo in naj ne bodo povezana z žepnico ali nagrado.

Če bi radi vzgojili pozornega, obzirnega in odgovornega otroka, morate narediti nekaj povsem preprostega: ne omejujte svojih pričakovanj. Lahko je biti popustljiv, lahko je pospravil otrokovo posteljo ali narediti domačo nalogo namesto njega. Starši, ki želijo vzgojiti bolj odgovornega otroka, morajo sami postati bolj odgovorni, nato pa lahko premagajo tudi prepričanje, da razvajanje ni škodljivo. Seveda je.

Sociologi si čedalje podrobneje ogledujejo spremembe, ki so se v minulih treh desetletjih zgodile v vzgoji otrok. Ugotavljajo, da se imajo naši otroci vedno slabše - kljub našim najboljšim namenom. Čeprav jim dajemo vedno več, namenjamo čedalje manj časa dejavnemu odnosu z njimi.

Medtem ko smo stopnjevali njihovo samospoštovanje s pohvalami in pozornostjo, smo popuščali v disciplini in nizali pričakovanja. Tudi stres in nelagodje sta enako pomembni del človeškega izkustva kot ljubezen in skrb. Če bomo sprejeli nauke preteklosti in spremembe, ki jih bo zagolovo prinesla prihodnost, bomo v enaindvajsetem stoletju vzgajali otroke, ki bodo zagolovo uspeli.

Nancy Vake

Literatura: Čustvena inteligenca otrok (Shapiro - Lawrence)

Majhni otroci in majhni dolgovi dajo veliko opraviti.

Nemški

PREŠERNOVO LETO SMO DOSTOJNO OBELEŽILI

Leto 2.000 je Prešernovo leto, saj v njem praznujemo dvesto-letnico rojstva našega največjega pesnika. Člani Irzinskega KUD-a so sprva napovedovali, da bodo sami pripravili gledališko predstavo na to temo in čeprav jim do kulturnega praznika to ni uspelo, so se vseeno dobro odrezali, saj so pripravili prijetno proslavo, ki se je ne bi sramovali tudi v zahtevnejših okoljih. Kot verjetno na večini tovrstnih praznov v Sloveniji se je tudi Irzinska proslava v petek, 4. februarja, začela s Prešernovo in našo Zdravljico, nekoliko neobičajno je bilo le to, da jo je zaigral kvintet violončel. Obiskovalci, ki jih je bilo to pol na proslavi presenetljivo veliko, pa so ta način intoniranja državne himne pozdravili z bučnim aplavzom.

Župan Anton Peršak je v svojem govoru spregovoril o veličini Franceta Prešerna in njegovega dela. Potegnil je nekaj vzporednic s sedanostjo in opozoril še na druge umetnike, ki so v preteklih stoletjih oblikovali slovensko kulturo in življenje našega naroda. V kulturnem delu so se nato izmenjevali recitatorji Urša Mandeljc in Mirjam Šlih ter

skupinica mladih violončelistov iz Domžal s svojo mentorico. Izbor melodij, ki so jih mojstrsko zaigrali je bil prav pester in zanimiv, saj so se odločili za več znanih in veselih skladb, kar je v prireditvah vnašalo tudi prijetno razpoloženje. Saj, zakaj pa naj bi bili na kulturnih predstavah vedno samo

zadržano resni in "poštirkanji", kultura je tudi veselje in prazniki naj bi prinašali tudi radost nad življenjem. Slovenska narava je tudi vesela. Mirjam in Urša pa sta z nežnima dekliskima glasovoma v Prešernove romance, balade in sonete, ki sta jih brali poslušalcem, vnašali nežnost, zasnjanost in romantična čustva. Ob njunem branju je bilo mogoče podoživljati Prešernova čustva, ko je koval rime, njegovo trpljenje, radost in ljubezen.

Ob koncu prireditve je obiskovalec prijetno presenetil predsednik KUD Franc Kolar

Trzin Jože Šlih, ki je odhajajočim s proslave ob vratih ponujal lige iz velikega slamatlega jerbasa.

Doktor lig, kot so v njegovih časih otroci klicali dr. Franceta Prešerna, je še enkrat stopil pred nas s svojo človeškostjo in topolino.

Miro Štebe

VESTICKE IZ POD ŽAROMETOV

Kakorkoli že, bodimo še taki privrženci in ljubitelji zime in relativno dragih, zimsko - rekreativnih športov, nas vsa zadeva prične kar malo utrujati. Predvsem finančno, kajne? Kajti komaj smo se rešili novega lela in poštenih trgovcev, ki so nas stiskali za vrat in oskubili do zadnjega tolarja, že so tu najrazličnejše agencije, ki prisegajo, če je potrebno, celo pri Bogu in pri svojih otrocih, da so najboljši, najcenejši in sploh naj ... In samo en napačen korak vam še manjka in postali boste prava zguba, če se ne odločite zanje in ne gresite z njimi na smučanje v Švico, Francijo ali vsaj v italijanske Dolomiti. No, seveda je bila in bo odločitev vedno samo na vaši strani. Ampak! Ampak odločitev mora biti prava, se ve!

Za nas, navadne zemljane, pa se prava rekreacija šele začne. Saj veste, tisto obrezovanje dreves in trte v sadovnjaku, štihanje na vrtu, pospravljanje okoli hiše, dela kar naenkrat ni ne konca ne kraja in koliko se nabere odvečnih, nepotrebnih stvari! In tu, drage moje dame in gospodje, nastane velik problem. Kam s spomladanskimi odpadki. Prenekateri so ta problem pridno reševali že skozi vso zimo in niso čakali na pomlad in tako so spretno zapornili z izrabljeno belo tehniko in ostalo šaro najlepše kotičke našega majhnega Trzina. Nekateri seveda pa to delo še čaka. Drugi, ki pa hočejo imeti stvar že malo bolj organizirano in so tudi močno prepričani, da njihova odvečna popolnija ni problem njih samih, temveč širše lokalne skupnosti, bodo upravičeno in že z malo visokim glasom telefonirali na občino, da naj jim že končno nekdo, pa če je potrebno, tudi župan sam, takoj odpelje njihovo nesnago izpred njihovih hiš. Vidite, tako se to dela! Ne pa tako, kot nekaj listih bebecv in kretenov, ki z lastnimi prevoznimi sredstvi v popoldanskem času ali pa v soboto dopoldan vozijo smeti in odvečno kramo na deponijo v Dob pri Domžalah, se ve. Vidite, in tako bo lala naša trzinska pomlad prav zaradi vas še

bolj zanimiva, kajti, kajti prav zaradi vas, ki packate po obronkih Trzina, bomo morali organizirati in seveda tudi sodelovati pri čistilni akciji. Če vas slučajno kdaj zalotimo pri takem ne preveč častnem delu, morate vedeti, da boste naslednjič prav Vi sponzor čistilne akcije. Nivo kulture ne pozna meja! Tako! Imeli pa bomo v Trzinu, moje drage dame in gospodje, še eno, lepšo, bolj prijazno kulturno akcijo, tisto pravo, ki tu dišči na pomlad, vendar ne na kakršno si že bodi pomlad, temveč ljudi sicer s točno določenim namenom. In to je

(tu nekje bi morale biti fanfare, se vam ne zdi?) naša prva – poslala naj bi tradicionalna - Trzinska pomlad. V dveh mesecih, lo se pravi v maju in juniju, naj bi se za konec ledna (predvidoma naj bi bila to sobota dopoldan) na različnih koncih Trzina dogajale kulturne prireditve. In sicer: različne gledališke predstave za otroke in tudi odrasle, predvsem pa bo zelo pestra glasbena scena; poslušali bomo godbe, rock bende, simfonični orkester ... Upajmo, da bo za izvajalce vreme ugodno in da ne bo nič odpadlo. In kot sem že omenil, naj bi te sobotne prireditve potekale pod naslovom Trzinska pomlad, in dovolil si bom, da ponovim tudi še enkrat, ta kulturna prireditelj, ki bo potekala dva meseca, naj bi poslala naša – torej trzinska – vsakoletna tradicionalna prireditelj, seveda v sklopu občinskega praznika. Vse prireditve pa imajo en sam cilj, želijo si čim večjega občiska in tu boste kot akterji nastopali vi, samo od vas je odvisno, moje drage dame in gospodje, ali se bo ta naš pomladni projekt prijel in ga boste sprejeli za svojega.

Upajmo, da bo tako! No in na tem mestu vas moram prav zares pohvaliti, kajti tako na koncertu gospe Ane Pugar Jerič, kot na občinski proslavi ob

kulturnem prazniku ste s svojo prisotnostjo vnesli tisto prijetno vzdušje, ki ga potrebujemo vsi akterji predstav - polno dvorano. Torej kot vidite se nam obeta v tem težkem letu prav prijetna pomlad, pa čeprav, kol veste, so ga že imeli nekateri prerokovalci za odpisanega. Ampak mi se ne damo! In kaj se dogaja na KUD-ovski sceni. V zadnji številki Odseva sem napisal, da iščemo (nujno) mlade, nadarjene in to popolnoma tehnične tipe, ki jih veselijo: mešalne mize, reflektorji, mikrofoni ... In napisal sem tudi telefonsko številko 041-352-113. Tvoj klic ne bo zastoj – plačal ga boš – vendar pa boš mogoče delal tisto, kar te že ves čas veseli, pa za to trenutno nisi imel možnosti. Torej potrebujemo tehniko. Pokličite!

Seveda pa se na KUD-ovski sceni dogaja še marsikaj. Urša in Mirjam delata s šolsko mladino predstavo po naročilu in to o krompirju. Malo več krompirja, v prenesenem pomenu seveda, pa bi potrebovali predvsem člani teatra CIZAMO, ki se trenutno nahajajo v ustvarjalni krizi. V sodelovanju z družstvom prijateljev mladine pa bomo med zimskimi počitnicami (torej ves februar) imeli v dvorani gledališko delavnico, ki jo bosta tudi lokrat vodili Urša in Mirjam. Z Uršo pa se že tudi dogovarjamo o pripravi proslave za maletrinski dan. Vidite, moje drage dame in gospodje, dolgčas nam res ne bo. Verjemite!

In kot vedno za vse vas, ki ste se prebili do konca vestičk, lep gledališki pozdrav. Ne pozabite, da je pred vami pustovanje, našemite se!

Jože Šlih

KULTURA PA TAKA

Znastankom nove Države Slovenije je le-ta dobila tudi svojo himno, zastavo in vse ostalo, kar pripada državi. Dobila je tudi novo razporeditev občin. Državni aparat se širi in širi. Tudi Trzinci smo se odločili za razmnoževanje državne administracije in tako izglasovali novo občino. Volili smo župana, kupili fikus in avtomat za kavo in začeli z novo občino. Obljube župana, da bo delal v korist občine Trzina, Trzinčev, pa so se kmalu polopile. Obljube o dobrem gospodarjenju z denarjem davkoplačevalcev so se tudi potopile v Pšali.

Država je postavila tudi državne praznike. Ti pa so za večino nedelavni. Ljudje - državljanji za državne in cerkvene praznike pospravijo hišo, nakupijo hrano in praznujejo. Ob praznikih postavijo mlake in izobesijo zastave (državne, politične ali občinske). Žal Občina Trzin tega ne dela. Za vse tri naslednje praznike: dan reformacije, 31. 10., dan samostojnosti, 26. 12., in kulturni praznik 8. 2. ni izobesila na občinski zgradbi ničesar. Res, da tudi zelo malo Trzinčev na svoje hiše izobesi zastave. Toda župan bi moral na svojem delovnem mestu imeti izobesene simbole države. Spomnim se nedemokratskih let, po petdesetih, ko so upravljavci dobili zaporne kazni za to protidržavno dejanje. Moj oče je dobil tri dni zapor za trdo kuhana jajca. Bil je kuhar v bolnici v Ljubljani in po nedeljskem razporedu je bila hladna večerja: salama, sir in jajca. Tisto nedeljo pa je bila slučajno velika noč in za trdo kuhana jajca so mislili, da so pirhi. Kot protidržavni element je oče tako dobil tri dni zapor. Malo smešno, toda resnično. Koliko dni bi moral naš župan lakrat sedeti v zaporu?

Res, kultura državnega aparata je smešna. Praznujemo obletnico smrti velikega pesnika. Podeljujejo se nagrade upravičencem in neupravičencem in letos je ta odnos do te-

ga pokazala pisateljica Svetlana Makarovič. Velik problem pa je z našo heraldiko. V Trzinu sprejemamo grb in zastavo, in upam, da naši občinski veljaki ne bodo naredili napake, kol jo je naš parlament. Ne vem, ali je naš župan že bil parlamentarec, ki je potrdil slovensko zastavo. Enkrat je grb zgoraj, enkrat spodaj, enkrat levo, drugič desno. Ko pa zastava visi, se enkrat začne od leve proti desni z belo ali pa z napačno, rdečo. Vem pa, saj sem videl, da zadnji dve leti na volišču v Trzinu pred šolo ni visela nikoli pravilno. Tudi po vsej Sloveniji zelo pogosto ne visi pravilno. To pa se je zgodilo pred leti tudi na predstavitvi olimpijskega nastopanja treh dežel, mislim, da je bilo v Beljaku, kjer je bil prisoten zunanji minister in je napako mirno prenesel. Tudi na prvi občinski proslavi ob kulturnem prazniku je imel župan svoj govor ob napačno (stransko) obešeni zastavi. Glej Odsev, februar 1999.

Praznik se praznuje na predvečer ali na sam dan praznika. Žal v Trzinu ne. Po nekem odloku nekoga, ne vem, jaz pravim župana, ker je on govornik in razpolaga s svojim privlačnim časom, pa v razmiku treh ali štirih dni. Polem se pošlje obvestilo, da je v Odsevu napaka. En dan pred proslavo morajo Trzinski poštarji drugič na pot in vsem dostaviti obvestilo o pravem času proslave, da župan ne bi govoril v prazni dvorani. Pošto pa plačajo davkoplačevalci. Tudi obvestilo je format A4, skoraj za diplomatsko nalogo. Kje je ekološka osveščenost, gorenjska »šparovnost« (Trzin je na Gorenjskem)? In tudi rebalans občinskega proračuna je povečan v postavki za pisarniški material za par procentov preveč.

Tudi sam sem hodil v osnovno šolo in da sem jo naredil, je morala mama nesli nekaj kil salam v šolo. Toda toliko napak vseeno ne bi naredil, kot jih je v tem obvestilu. Ponedeljek, pelek, župan, vse pisano z veliko začetnico. O vejicah in pikah ne bi pisal, ker še sam ne vem, kako in kje. Morda o klicaju za besedo vabljeni, ne vem, vendar se mi zdi tako obvezujoče – prisiljeno Vabljeni! Neko izgovorjanje, da so pozabili ali napisali v naglici, je žaljivo za državljanje. Na misel mi še vedno prihaja zadnje de-

lo Mogetlove komisije, ko zaslišanca niso snemali. Žal nobene-ga opravičila od državne sekretarke, po moje pa je delavec dobil še povišico plače. Mislim, da je v privatnem sektorju in divnem zahodu Evrope – drugače. Ob kulturnem prazniku bi lahko enkrat kot alternativa čitali slovensko slovnico, prebrali odlomek zgodovinskih dejanj, kako so Američani po pristanku na Luni prvo zapicili njihovo zastavo. Tudi v Berlinu, ko so ga osvobodili Rusi, je kmalu zaplapolala njihova zastava. Tudi to je kultura ali njen del.

Občinska zgradba v Trzinu pa je izgledala ob prazniku tako, kol kaže priložena fotografija, posneta 8. 2. 2000 ob 11. uri.

Trzinec ali Trzinčan
Jože Seljak

ODSEVU

KULTURNI PRAZNIK BREZ ZASTAVE

Na kulturnem domu,
na kulturni praznik
brez zastave.

Tovariš "Franc Kotar",
zbudi se že!

Franci Kurent

KONCERT, KAKRŠNEGA ŠE NI BILO

Verjetno že veste, zakaj gre. Pravzaprav bi lahko dejali, da gre tokrat za prvovrsten zgodovinsko - kulturni dogodek. V polni trzinški cerkvi sta se nam predstavila dva vrhunska umetnika: sopranistka ga. Ana Pucar Jerič, na orglah pa jo je spremljal g. prof. Andrej Jarc. Takoj na začetku, ko sta se nam umetnika predstavila, pa je imel krajši nagovor trzinški župnik g. Pavle Krt. In potem ni bilo nič drugega kot samo glasba, glasba, glasba ... Samo resnično pravemu umetniku uspe ustaviti čas. In sopranistki Ani je to uspelo. Občutek sem imel, da se hoče njen glas, ki je napolnil trzinško cerkev, prebiti celo skozi meter debele stene, toliko ener-

gije je bilo v njem. Za poznavalce naj naštejemo samo nekaj del, ki sta nam jih umetnika izvedla: H. Purcell – Dido in Enej – arija Dido, B. Ipavec – Če na poljane rosa pade, F. Schubert – Ave Marija, G.F. Handel – Eternal Source in še mnogo drugih. Seveda pa nam je tudi uspelo, po uradnem delu programa, s ploskanjem izžrtiti še nekaj te prečudovite glasbe. No in na koncu se je za ta nepozabni večer, v imenu vseh poslušalcev, naši sokrajanki, glasbeni umetnici, zopet zahvalil g. župnik. Hvala vam, ga. Ana za ta prečudoviti večer. Bilo je preprosto, lepo. Da smo lahko doživeli ta prijeten večer, pa se moramo zahvaliti organizatorju

tega koncerta: TURISTIČNEMU DRUŠTVU TRZIN. Veliko piko na i pa je postavila ga. Iva Dolenc, ki je doma za goste večera pripravila, po njenih besedah »skromno večerjo«. Kot vse tisti večer, je bilo tudi to na visokem nivoju.

Jože Štih

TURISTIČNI PODMLADEK IZ OSNOVNE ŠOLE TRZIN NA TEKMOVANJE

Osnovna šola Trzin je ena od 110 šol iz Slovenije, ki bodo tekmovala na 14. festivalu Turizmu pomaga lastna glava "Slovenija – dežela dobrot".

Pod mentorstvom Anemarije Šilar, članice Turističnega društva Trzin, in ob podpori delavcev Osnovne šole Trzin je 7. članski turistični podmladek pripravil raziskovalno nalogo na temo KROMPIR.

Predstavitve izbrane teme bodo udeleženci dopolnili z raztavo in odrsko predstavo. Slednjo bodo pripravili soltari iz dromske skupine KUD Franc Katar Trzin.

Sicer pa je tema "krompir" med učenci – seveda na pobudo učiteljev – sprožila zanimive ideje za likovne, literarne in tudi tehnične izdelke.

Območno tekmovanje za OŠ Trzin bo 10. marca v osnovni šoli Rodica, šole z največ točkami iz vsakega od 12 območnih tekmovanj pa se bodo uvrstile na republiško tekmovanje.

Več o tekmovanju in dejavnostih v OŠ Trzin na temo Krompir bomo predstavili v naslednji številki Odseva.

ŠE ENKRAT: TRZIN – TURISTIČEN KRAJ

BRALC

ODSEVU

Sem študentka Visoke šole za turizem v Portorožu, stalno bivališče pa imam v Trzinu. Pred kratkim smo imeli v okviru študija seminarско nalogo na temo Turizem v kraju, kjer živimo, v luči novega Zakona o pospeševanju turizma, s posebnim poudarkom na uveljavitvi LTO – lokalne turistične organizacije.

Članek v Odsevu, objavljen ravno takrat na to temo, mi je služil kot koristen vir za seminarско nalogo, poleg pridobljenih dodatnih mnenj v razgovorih z našimi pomembnejšimi turističnimi strokovnjaki. Dodala sem še svoja osebna gledanja, ki jih s tem prispevkom želim deliti z vami:

Za Trzin vidim nemajhne možnosti za uspešen razvoj turizma, tako glede na lego, ki že sama po sebi zagotavlja stekanje močnega prometa, kot zaradi značilnosti umirjenega (zaenkrat še) zelenega kraja, ki pa s svojim obrtno-industrijskim centrom ponuja tudi možnost poslovnega in kongresnega turizma.

Trzin ima tudi možnost razvoja eko-turizma in ostalih podvej, ki postajajo ob osveščanju ljudi čedalje bolj priljubljene. Starejše hiše so nadvse pomembne, saj izražajo našo zgodovino in predstavljajo »dušo« nekega kraja. Nujno je spomeniško varstvo in revitalizacija, že zaradi spoštovanja do listih, ki so tu živeli pred nami. Taki pomniki tudi vodijo k večji povezanosti sedanjih krajanov, zaradi občutka nečesa skupnega, turisti pa cenijo kraje z izkazanimi globokimi koreninami.

Vendar je Trzin kljub vsemu prešibka občina, majhna in neprepoznavna, da bi ustrezala vsem pogojem Zakona o pospeševanju turizma – denimo na primer glede števila prenočišč. Možna rešitev bi bila v združevanju turističnih zmogljivosti s sosednjimi občinami, ki so že bolj uveljavljene v turizmu ali imajo večje tovrstne možnosti. S tem bi se že približali izpolnjevanju pogojev za »turistično območje – npr. Trzin - Mengeš - Domžale. Tudi finančno bi bili močnejši (er prepoznavno uspešnejši, ker bi na celovitejšem območju našli več turistično zanimivih značilnosti). Lokalna turistična organizacija ima sicer večji pomen za gospodarsko rasti občine, vendar bi prevelika razdrobljenost z mnogo majhnimi LTO razmere na trgu še poslabšala. Zaokrožena turistična območja pa so lažje obvladljiva, ponudbeno uspešnejša in močnejša.

Naglo širjenje Trzina ste že v Odsevu označili za morebiten problem in ponudili izvirno rešitev – da je »treba poskerbeli za

boljšo izrabo za pozidavo že namenjenih zemljišč – kajti če ne bomo bolj premišljeno krčili zelenih površin, bomo prepozno ugotovili, kako smo zapravili naše najboljše adute in bogastva.

Naj natrosim še nekaj svojih idej in misli »kar tako«:

- v IOC Trzin bi, recimo, lahko zgradili nek nastanitveni objekt, v bližini gozda, s ponudbo organiziranih izletov na okoliške izletniške točke, vključno z vožnjo s kočijo po gozdu do gradu Jable in še kam (primerno za seniorski turizem).
- Uredili bi zaščiteno območje oz. »zeleno cono« za živali in rastline, kjer bi obiskovalci lahko opazovali ta naš bogati ekosistem, ne da bi ga uničevali. Na drevesa bi postavili lične »hiške« – ne za lovske preže, temveč za bolj goreče opazovalce narave.
- Čas je že za ureditev malih peskovnikov za pasje iztrebke oz. pasje WC-je.
- Povečajmo prepoznavnost Trzina z lastno himno »Trzinka« – malodane vsi Slovenci jo poznamo – pozdravne table ob vstopih

- Nova štiripasovnica povzroča, da se še tista dva turista na teden, ki sta se prej ustavila v Trzinu, z užitek odpeljala mimo. Ponovno moramo poskerbeli za zastoje – tokrat s tablam in neonskimi napisi sredi ceste, ki vabijo na okusne malice in večerje v Trzinu. Med čakanjem v koloni bo marsikomu začelo kruliti v želodcu ...
- Popišimo in registrirajmo vse trzinske pse, včlanimo jih v TPF (Trzinski pasji forum) in izzvimo ostale občine na tek-movanje, katera še premore 1,2 psa na prebivalca ...
- Pod nujno objavimo javni razpis za takojšnje odpiranje še 50 – 100 brzinov in bifejckov, ki jih krvavo potrebuje-mo ...
- Le še pomanjšan Eifflov stolp nam manjka, pa bomo lahko objavili svoj slogan: Trzin - mesto svetovnih čudes – egiptčansko piramido, angleški London Pub, italijansko-španski Di Mattia pa že ima-mo ...

v Trzin pa naj kažejo smehljajočo se podoba vrle Trzinke, ki sedi na dimniku in maha v pozdrav.

- Nevsakdanjost se dobro prodaja – zakaj si ne bi izbrali svoje zaščitne, zelene barve, ki bi namigovala, da imamo več zelenja kot ostale občine. Na vpadnicah v občino bi zeleno preplepskali kar asfalt ...
- Uvedimo »trzinske vikend-pakete« za poslovneže, ki sicer oslajajo v Ljubljani: izrabimo fizioterapevtske centre, zajtrke iz trzinskih pekarn, savne, trim stezo ...
- Še vedno so iskani nočni klubi in diskoteke, zlasti koncem tedna. Klub mora biti vabljiv, esletski, program pa pester in nevsljiv.

... In pa še predlogi za ljubitelje črnega humorja:

Prepričana sem, da ima mnogo mojih soobčanov obilico idej, od katerih bi se dala marsikatera hitro in enostavno uresničiti. Trzin bi tako pričel dobivati dih življenja.

Odsev naj uvede stalno rubriko fotografij na načetu »skrite kamere«, ki ne bi kazale le na naše vsakodnevne napake, pač pa tudi na pozitivne primere obnašanja občanov in pohvalnih prizorov iz našega okolja.

Prvi korak pri načrtih za prihodnost je, da strategijo delamo skupaj, vsak posameznik pa naj nekaj vložijo v to – s tem se povezujemo in se trudimo za skupni cilj vseh – živeti v prijetnem in zanimivem kraju.

Urška Majdič

ENODNEVNA SMUKA NA CERKNEM

Zima je tu, snega je dovolj, sobota je dela prost dan. In kaj lahko človek počne na tak dan? Ena izmed možnosti je prav gotovo smučanje.

DPM Trzin je 22. 1. 2000 organiziralo enodnevni smučarski izlet na smučišče Cerkno. Več kot 40 mladih se je udeležilo tega izleta ter se že navsezgodaj zbralo pred osnovno šolo v Trzinu. Smučke, 'borde', nahrbtnike in še ostalo opremo so zložili v avtobus, si poiskali prime-

ren sedež ter se že peljali na nori enodnevni izlet.

Vreme ni bilo ravno takšno, kot smo pričakovali. Izgleda, da se je mali narava odločila za slab dan ravno na naš smučarski izlet – no,

samo da je bilo prej in pozneje vreme kristalno jasno in sončno.

☺ Ampak tudi vreme nam ni moglo pokvariti ležko pričakovanega dne.

Med smučarji je bilo tudi okrog

15 osnovnošolcev, za katere so poskrbeli Aleš Kosmač, Peter Pelan in Tomo Burger. Ja, pod takim vodstvom pa je res vsaka skrb odveč.

Eni so smučali, drugi bordali, tretji počivali v najbližji gostilnici ... in dan je bil kmalu naokoli. Vendar nam bo ostal prelep spomin na ta dan in upanje, da se bomo mladi večkrat družili na podoben način.

Tanja Turk

* Fotografije smo si "izposodili" iz predstavitvenega prospekta smučišča Cerknica.

DRUŠTVO PRIJATELJEV MLADINE TRZIN

VAS VABI NA

PUSTOVANJE

KDAJ: v **soboto, 04.03.2000, ob 20. uri**

KJE: v prostorih KUD-a TRZIN

**MASKE IMAJO PROST VSTOP.
NAJBOLJŠE MASKE BODO NAGRAJENE.**

VABLJENI!

'SONČKI' NA DOBENU

Tuuuuu, tuuuuu ... že zvonj na mojih vratih. Ura še ni niti deset zjutraj in nekaj majhnih močičkov in deklet že stoji pred mojimi vrati. V nahrbtnikih imajo polno hrane in pijače. V popolni pripravljenosti že komaj čakajo na odhod na Dobeno.

Mojca, naša nova prostovoljka, se je prav lahko udeležila tega kratkega izleta in skupaj smo potem odšli na polep skozi trziški gozd. Smeh, veselje in dobra volja so nas spremljali na poti do cilja.

Takoj ob prihodu so otroci odložili svoje nahrbtnike ter iz njih vlekli razne dobrote, s katerimi so si napolnili želodčke in prišli do nove energije. In kaj sedaj? Najbolj navihani in 'glavni' član Sončkov je dal idejo o sankanju. Seveda se je ideja vsem zdela odlična in že so se pognali v tek, vendar so se hitro ustavili, saj so opazili, da nimajo sank. To ni predstavljal velikega problema za iznajdljive male glave. Stopili so do lastnika gostilne, ga lepo pogledali ter prosili za kakšen polivinil. Seveda take prošnje

ni mogel zavrniti in ni minila minutka, ko so se otroci že sankali po sosednjem hribu. Prisrčen in glasen smeh je odmeval naokoli, vse dokler obleke niso bile preveč mokre.

Sonce se je počasi skrilo za oblake in čas je bil, da smo se odpravili proti domu. Krasen sobotni dan je bil za nami in sedaj nam samo še preostane odgovor na vprašanje 'Kam gremo pa naslednjo soboto?'

Tanja Turk

ROD SKALNIH TABOROV DOMŽALE DRUŽINA MRAVLJICE TRZIN

TABORNIŠKA ČAJANKA

Ponovno se je zgodila. Kaj? Taborniška čajanka seveda. Tokrat še posebej zabavna. Čajanka je namreč tradicionalna taborniška prireditev, ko se taborniki povesejijo. Ne manjka čaja, piškotov in taborniških družabnih iger. Dan D je bil 17. Decembra, in to ob 16. uri. Tokrat so čajanko pripravili in vodili taborniki Duhci iz pelega razreda pod dirigentsko palico velikega misleca, duhovnega vodje in zvezde modnih pist, vodnika Roka.

Vse se je začelo z otvoritvenima govoroma načelnikov obeh družin, temu je sledilo

petje taborniške himne. Nato so vaje v roke vzeli Duhci. Ti so za vsak vod pripravili določeno zabavno igro (petje, pantomima, oponašanje živali, improvizacije ...), ki jo je moral vsak vod kljub zgražanju opraviti. Seveda pa je imel tudi vsak vod pripravljeno svojo posebno točko (skeči, kvizi, petje ...). Pri tem so se najbolj izkazale Hude bejbe, tabornice osmega razreda, ki so pripravile tekmovalno v stari podalpski disciplini – jodlanju. Za to prestilžno lovoriko so se lahko potegovali samo vodniki. V ostri konkurenci si je zmago izboril načelnik GG družine Boštjan Sirmik (čestitamo!!!). Po tem smeha

polnem tekmovalju pa je sledil še najbolj pričakovani del večera – sproščeno druženje ob plesni glasbi, po domače disko.

Najbrž ni potrebno razlagati, da se je čajanka zavlekla dolgo v noč. Luči so se prižgale ob 18. uri in s tem naznanile konec čajanke. Starši so na žalost vseh prisotnih prekmalu prišli in odpeljali razposajene udeležence čajanke. A duh čajanke še živi in če dobro prisluhnete ...

Vodnik: Rok Kosce

Alpinistični odsek Mengeš pri
PD Janez Trdina Mengeš bo organiziral
plezalno/alpinistično šolo.

Vodja šole bo alpinistični Inštruktor Marjan Kovač.

Vse zainteresirane vabimo, da se oglasijo dne 1. ali 8. marca 2000 ob 20. uri v prostorih društva na Kolodvorski ulici 2a v Mengšu (kletni prostori).

Tisti, ki jim termina ne odgovarjata, se lahko oglasijo tudi vsak torek ali četrtek od 19. do 20,30 ure v osnovni šoli TRZIN, kjer imajo člani AO Mengeš redne treninge na plezalni steni.

Vse dodatne informacije lahko dobite tudi na tel. GSM 041 219 803 (Marjan Kovač) ali po elektronski pošti kovac2000@siol.net.

PLANINSKO DRUŠTVO ONGER TRZIN

ČLANARINA V LETU 2000

Članarina:

A - 8.000 SIT

Članarina primerna predvsem za gornike z višjimi ambicijami - obiskovanje tujih gor. Najpomembnejši ugodnosti tega članstva sta kritje stroškov reševanja v evropskih gorah in brezplačno prejemanje revije Planinski vestnik

B - 1.400 SIT

To članarino plačujejo vsi starejši od 18. let. Glavne ugodnosti pa so popusti v planinskih postojankah, kot jih določa Pravilnik o upravljanju planinskih postojank ter nezgodno zavarovanje za primer invalidnosti ali nezgodne smrti v času, ko se ukvarjajo s planinsko dejavnostjo

C - 600 SIT

C člani so mladi do dopolnjenega 18. leta in redni študentje do dopolnjenega 25. leta starosti. Imajo iste ugodnosti kot B člani.

PLANINSKO DRUŠTVO ONGER TRZIN

VIRTUALNA RESNIČNOST?

Letošnji občni zbor je presegal vsa pričakovanja. Že petnajsti minut pred šesto zvečer so bili zasedeni vsi stoli v avli OŠ Trzin, ob 18. uri pa so bila na voljo le še stojšča v 'komori' za dežurne učence. Zamudniki smo se tako morali zadovoljiti z opazovanjem s stopnišča. Sloneli smo, z očmi in uhlji prilepljenimi na vmesno šipo, zato zagotovo nismo vsega videli in slišali. Se že vnaprej opravičujem! Seveda pa nam je bil v veliko oporo pri spremljanju dogajanja lepo natisnjeni dnevni red občnega zbora, ki so ga zagreli planinci deliti že na parkirišču. Takoj ob šesti uri se je občni zbor začel. Ogledali smo si kaseto z najnovejšo trzinske planinske odprave na Kilimandžaro. Sledila so poročila predsednika in predstavnikov sekcij in odsekov. Zglednost poročil je nekako sesul predstavnik mladih, ki je - 'luzer' pa tak - nekaj stresal na pamet. Na poročila ni bilo pripomb.

Sledil je pozdravni govor gospoda župana. Planince je opomnil, da je njihova sloga le prevelika in da je skrajni čas za kakšen konflikt, da bodo postali bolj 'trzinski'. Cenjeni občni zbor je njegove besede podprl s huronskimi vzkliki in ploskanjem. Županu je pač treba izkazati čast, ki mu pripada.

Slišali smo tudi pozdravne nagovore predstavnikov drugih društev. Izražali so navdušenje nad občnim zborom in vneto spraševali, če bomo letos imeli še kakšnega. Tako prijeten dogodek bi namreč kazalo ponoviti. Izžrpani od ploskanja županu lu nismo imeli več moči, a smo se z njimi vseeno strinjali.

Vse nadaljnje je teklo po pravilniku in brez zapletov. Izvoljeno je bilo novo vodstvo. Sledila je večerja. Že takoj tam so planinci začeli uresničevati županove besede. Bo že držalo, da se pri hrani vse začne in konča.

Očividce izza šipe

BLAMAZA PLANINSKEGA DRUŠTVA

Otrzinskem planinskem društvu Onger je med gorniki in tudi med Trzinčani sorazmerno dosti slišati. Društvo ima nekaj odmevnih akcij in prizadevnih posameznikov, vendar v zadnjem času, iz lakšnih ali drugačnih razlogov, vsebolj vegetira, kar še zlasti velja za njegov upravni odbor. Res je, da zelo dobro deluje mladinski odsek, da je društvo dokaj dobro zastopano v občinskem merilu in da njegovi člani še vedno redno izvedejo že ulečene društvene akcije, vendar te akcije le ne vnašajo zadostnega življenja v društveno mrtvilo. Število članstva upada iz leta v leto, društveni vodniki, ki sicer dokaj redno zahajajo v gore, tja vodijo več ali manj zaprte prijateljske družbe, nikjer pa ni videli novih moči, ki bi zamenjale že "iztrošene ali izpete" "stare" ljudi v vodstvu.

Tokratni občni zbor, ki bi moral biti volilni, pa je izbil sodu dno. Na redno letno skupščino društva je prišlo le kakih 20 udeležencev, pa še od tega je bila skoraj polovica gostov, ki so prišli čestitat in izrazit občudovanje "us-

pešnemu" društvu. Kaj kmalu pa se je zapletlo. Izkazalo se je, da ni bilo pripravljениh uradnih predlogov za novo vodstvo, zato so morali udeleženci svoj sklep o razpustitvi starega vodstva preklcati in dosežankemu upravnemu odboru društva naložiti, da v treh mesecih znova skliče volilno skupščino društva. Na plan pa so prišle še druge pomanjkljivosti in nezadovoljstva, tako da so sestankovalci po dobrih dveh urah zelo slabo razpoloženi zapuščali dvorano. Bili so celo tako poparjeni, da niso niti zaploskali ob županovem govoru, skoraj pozabili pa so tudi sprejeti sklep o višini letošnje članarine. Vse kaže, da se bodo morali trzinski planinci resno vseliti in razčistiti nekaj zadev. Društvo ima vsekakor dobre temelje, škoda pa bi bilo, da z nepremišljenostjo in slabo pripravljenostjo pokvarili tisto, kar so doberga naredili v minulih letih. Z znano planinsko trmo in trzinsko odločenostjo bi trzinski planinci lahko potrdili in še povečali ugled, ki ga njihovo društvo še uživa.

Niko Sekirnik (p.s. naslov v uredništvu)

PREDAVANJE CIRILA VELKOVRHA IN SILVA KARA

V zadnjem mesecu sta v Trzinu gostovala dva vidna predstavnika gornjskih predavateljev. Najprej je 2. februarja v župniški cerkvi predaval Ciril Velkoverh, ki je predstavi sakralne objekte ob Slovenski planinski poti. Predavanje sta skupaj organizirala župnija Trzin in MO PD Onger Trzin.

16. februarja pa je Patagonijo predstavil že kar legendarni slovenski alpinist Silvo Karo. Silvo je zagotovo najboljši poznavalec Patagonskih Andov, zato nam je imel zares kaj povedati.

Ne smemo pa pozabiti tudi na razveseljiv podatek, da je predavanje obiskalo kar 110 ljudi - po preverjenih podatkih so prišli celo iz Maribora. In to izključno zaradi tega predavanja.

Ali se ho glavni turistični akterjem v Trzinu počasi posvečilo, da so lahko tudi takšna predavanja del turistične ponudbe?

EP

Ker bo imel alpinist Tomaž Humer eno izmed prvih multivizijskih predstavitev svojega izjemnega vzpona ravno pri nas in je zaradi tega povpraševanje po vstopnicah tudi po okoliških (pa tudi oddaljenejših) krajih veliko, vam svetujemo, da si vstopnice zagotovite že v predprodaji. Kupiti jih bo možno 2. marca med 20. in 22.

uro v društveni hišici PD Onger Trzin (Ul. Rašiške čete 4), verjetno pa tudi v kateri od trzinskih trgovin - ta podatek bo napisan na plakatih.

Ker prihaja v organizaciji predavanja Tomaža Humerja do nekaterih nepredvidljivih stroškov, smo se v MO odločili, da vstopnino, ki ni nismo povžiali že od pričetkov organiziranja predavanj pred tremi leti na dan predavanja dvignemo na vsaj približno konkurenčno višino. Cena vstopnice v predprodaji se ne bo spremenila.

IZLET PLANINCEV V SPANIJO

PD Onger Trzin bo letos po več letih spet pripravilo potovanje v tujino in obisk tujih pogorij. Tokrat so si za cilj izbrali najvišji vrh celinske Španije 3.484 m visoki Mulhacen v Sierrri Nevadi in najvišji vrh Portugalske Torre v pogorju Serra da Estrela (1993 m). Vrhova nista posebej zahtevna, med potovanjem pa si bodo ogledali celo vrsto zanimivosti ter naravnih in kulturnih znamenitosti obeh držav.

Potovanje bo trajalo 13 dni, od velikonočnega ponedeljka, 24. 4., do sobote, 6. 5. Ker je letos razporeditev praznikov izjemno ugodna, bodo za čas potovanja potrebovali le po 6 dni dopusta, tisti, ki še hodijo v šolo, pa bodo potrebovali le 3 proste dneve. Potovanje bo sicer sorazmerno naporno, saj bodo prepotovali skoraj 8.000 km in bodo morali nekajkrat noč prespati kar med vožnjo v avtobusu, ki pa bo zelo udoben (50 sedežev, klima, hladilnik, video), največkrat pa bodo prenočevali v šotorih.

Med potovanjem se bodo najprej ustavili v Barceloni, kjer si bodo ogledali več zanimivosti, ki sodijo v zbirko Unescovih zanimivosti svetovne kulturne dediščine. Med drugim si bodo ogledali znamenito Gaudijevo katedralo Sagrada Familia, zanimivosti griča Montjuich, Poelbe Espanjal –

Alhambra

špansko vas, ki prikazuje stile hiš vseh španskih pokrajin, Kolumbov spomenik in še marsikaj. V bližini Barcelone si bodo ogledali samostan Montserrat, zgrajen v zanimivem pogorju peščenjakovih stolpov. Samostan je znamenita romarska točka, znan pa je tudi po črnem kipu Marije in po deškem pevskem zboru. Planince bo pot vodila k idiličnemu mestecu ob sredozemski obali Castellonu, nato pa bodo obiskali Valencio in si ogledali tamkajšnje zanimivosti, med drugim čudovito katedralo, v kateri naj bi hranili tudi znameniti sveti gral. Pol jih bo naslednji dan vodila mimo Alicanteja in Murcie v Granado, kjer si bodo ogledali tamkajšnje staro mesto in še zlasti Alhambro – eno od najlepših palač mavrskih zavojevalcev Španije. Tam si bodo privoščili tudi večerjo ob zvokih kitare, kastanjete in ple-salcev flamencea. Nad Granado se dviga Saež-no gorovje Sierra Nevada z najvišjim vrhom El Mulhacen; če bodo razmere ugodne, se bodo nanj povzpeli med triurnim pohodom (avtobus pripelje skoraj na 3.400 m).

Pot bo izletnike nato vodila v Sevillo z znamenito katedralo, ki je bila sprva mavrska mošeja, po tem, ko so kristjani spet osvojili Španijo, pa so jo spremenili v katedralo in

je zdaj tretja največja katedrala na svetu. Tam si bodo polniki ogledali tudi znamenito Irdnjavo Alcazar in druge znamenitosti, nato pa se bodo odpeljali proti Portugalski. Obiskali bodo Lizbono z njenimi zanimivostmi (stolp Belem, katedralo SE, utrbo Castelo de Sao Jorge itn.) Zatem bodo obiskali eno najbolj znanih romarskih središč iberskega polotoka Falimo, ob tam pa bodo krenili v staro univerzitetno mesto Coimbra in nato v pogorje Estrela. Na najvišji vrh Portugalske se bodo pripeljali kar z avtobusom, saj je na njem observatorij. Pol pa jih bo nato vodila v Salamanca in nato v El Escorial blizu Madrida, ki so si ga španski kralji izbrali za svojo rezidenco. Mimo Madrida se bodo nato podali še v rezidenčno mesto španskih škotov Toledo. Naslednji dan si bodo ogledali špansko prestolnico Madrid in tamkajšnje zanimivosti, kot so krljevska palača in muzej Prado. Iz Madrida jih bo pot vodila mimo Zaragose in Barcelone domov.

Med potjo se bodo ustavljali še v nekaterih zanimivih mestih Provanse, ogledali si bodo ustje Rone – Camargue, kjer v močvirju živijo divji beli konji in črni bikci, zatem pa si bodo ogledali še Nico in Monte Carlo ter se preko Italije vrnili domov.

Organizacija izleta, vožnja in vodenje bo vsakega udeleženca veljala 600 DEM, prijavitelj pa se je mogoče pri predsedniku PD Onger Trzin Rudiju Schossu. Ob prijavi je treba plačati po 300 DEM na osebo.

Miro Štebe

Mladinski odsek PD Onger Trzin vabi na multivizijsko predavanje.

DAULAGIRI SAM V JUŽNI STENI

je naslov predavanja, v katerem nam bo eden izmed najboljših svetovnih alpinistov

Tomaz Humar

pripovedoval o svojem vzponu, ki je premaknil meje mogočega v modernem alpinizmu daleč naprej

Četrtek, 9. 3. 2000 ob 19^h v telovadnici OŠ Trzin

Vstopnina:

predprodaja: 300 SIT

na dan predavanja: 500 SIT

Vstopnice bodo na voljo uro pred začetkom predavanja v OŠ Trzin.

NOVICE ŠPORTNEGA DRUŠTVA TRZIN

OBCNI ZBOR ŠPORTNEGA DRUŠTVA TRZIN

Po enem letu delovanja novega vodstva Športnega društva Trzin smo imeli v sredo, 2.2.2000, občni zbor, na katerem smo vsem navzočim predstavili delovanje Športnega društva v letu 1999 in predstavili smernice delovanja za leto 2000.

Po pozdravnem govoru predsednika je sledil dnevni red, ki je obsegal sedem točk: Izvolitev delovnega predsedstva, poročila predsednika, tajnika, blagajnika in poročila vodij posameznih sekcij. Sledila so razmišljanja, kritike in pohvale vseh, ki so se udeležili občnega zbora.

Predsednik je podal poročilo o delovanju društva v letu 1999, v katerem je navedel vse prireditve, ki smo jih pripravili, in sicer od prvomajskega piknika pa do turnirja v malem nogometu, ki je bil v oktobru.

Glavni cilj športnega društva je, da bi tudi v letu 2000 izvedli vse prireditve, ki so bile v letu 1999, in naj bi postale tradicionalne. Športno društvo je uspešno vodilo tudi vse termine popoldanske rekreacije v letu

1999, ki so se odvijale v OŠ Trzin: košarka, nogomet, otroška telovadba, aerobika, telovadba za ženske in športno plezanje, namizni tenis pa se je odvijal v dvorani KUD Trzin. Tudi v letu 2000 se bo rekreacija nadaljevala po ustaljenih terminih. Ponovno pa naj bi začela delovati tudi šahovska sekcija pod vodstvom Vladimirja Nadjja.

Ker brez finančnih sredstev v nobenem od društev pač ne gre, smo se na sestanku pogovarjali tudi o tej pereči zadevi. Predsednik je povedal, da je vse prireditve, ki jih je organiziralo Športno društvo, finančno podprla Občina Trzin, pri nekaterih obsežnih prireditvah pa smo potrebovali tudi dodatne sponzorje, ki smo si jih pridobili sami. Glede na to, da bo bilanca finančnega stanja za leto 1999 zaključena 28.2.2000, bomo na to temo sklicali sestanek, predvidoma v mesecu marcu, na katerega bomo povabili tudi člane nadzorne komisije športnega društva.

Nato so vodje sekcij predstavili svoje delovanje v posameznih sekcijah. Petra, ki vodi otroško telovadbo, je povedala, da telovadbo obiskuje približno 20 otrok, starih od 4-7 let in so pretežno iz vrta. Pri tem ji pomaga

Gašper, včasih pa ji na pomoč priskočita še Aleš in Janez. Aleš, ki je vodja Smučarske sekcije pri ŠD Trzin, in Dušan Kralj, sta odgovorna za športno plezanje. Vodita skupino 20 plezalcev, ki prihajajo iz Trzina pa tudi iz Mengša.

V decembru so se štirje člani smučarske sekcije (v lastni režiji) udeležili predsezonske predelave žole smučanja na Rogli, kjer so se učili nove carving tehnike smučanja, ki je v zadnjem času »hit«. Aleš zato upa, da bodo v bodoče sodelovali s Smučarskim društvom in svoje smučarsko znanje prenašali na mlajše Trzince.

Andrej, ki vodi kolesarsko sekcijo v Trzinu, ima v svoji vrsti 15 članov, ki se redno udeležujejo kolesarskih tekmovanj. Izrazil je željo, da bi bila sekcija deležna večje finančne pomoči.

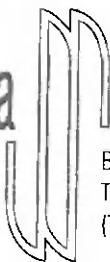
Janez je vodja košarkarjev, ki imajo svoj termin v telovadnici v ponedeljkih. Nogomet pa je v Trzinu poslal že tudi zelo priljubljen šport, saj ga njegovi privrženci lahko igrajo kar trikrat na teden.

Svoja mnenja o delovanju Športnega društva so predstavili tudi predsedniki ostalih Trzinskih društev. Predsednik Smučarskega društva g. Tone Zupan se je zavzemal za sodelovanje med obehma društvoma, vendar pa je bilo med njim in še nekaterimi prisotnimi čutili, da jim še vedno buri duhove »brunarice«. Ta problem bo očitno še kar nekaj časa odprl, zato se mora v najkrajšem času formirati komisija, ki bo dokončno uredila odprta vprašanja glede brunarice v Dolgi dolini.

Jože Štih - predsednik Kulturnega društva, je pohvalil delovanje Športnega društva in mu zaželel veliko uspehov. Enakih misli je tudi predsednik Društva upokojencev Žerjavčki g. Tone Ipavec; poudaril je le to, da smo si mogoče preširoko zastavili cilje za leto 2000, ki naj bi bili po njegovem mnenju težko izvedljivi. Potrebno bo veliko volje in zagnanosti, da bomo zastavljene cilje tudi uresničili.

Tanja Prelovšek Marolt

Marka

BREZOVCE 8, I/OČ TRZIN
TEL.: 162 12 54; 162 12 57
(TAKOJ ZA PIRAMIDO)

V SVOJI MALOPRODAJNI
TRGOVINI PONUJA

MODNE TKANINE

PO UGODNIH CENAH IN
ŠIVANJE PO MERI
ODPRTO VSAK DAN OD 8^h DO 19^h
V SOBOTO OD 8^h DO 13^h

Na svetu so tri vrste prijateljev:
taki, ki te imajo radi,
taki, ki jim ni mar zate,
in taki, ki te sovražijo.

Nemški

ŠAHOVSKE NOVICE

Rus Khalifman je novi štirinajsti svetovni prvak

Konec avgusta 1999 je v Las Vegasu potekal finalni dvoboj za naslov svetovnega prvaka. Za najvišji šahovski naziv sta se bojevala Rus Aleksander Valerevič Khalifman in Armenec Vladimir Edvardovič Akopian. Dvoboj šestih partij se je končal 3,5 : 2,5. Novi štirinajsti šahovski prvak je postal Khalifman, ki je dobil prvo in četrto partijo, Akopian tretjo, ostale partije so se končale brez zmagovalca. Prvak je dobil 528.000 ameriških dolarjev. Pred njim so bili svetovni prvaki: Steinitz, Lasker, Capablanca, Aljehin, Euwe, Botvinnik, Talj, Petrosjan, Spaski, Fischer, Karpov in Kasparov.

V nagradni igri, ki je bila objavljena v prejšnji številki Odseva (pravilni odgovor se glasi 1. B, 2. C, 3. A), je Pizzerija **BARON** iz Trzina podelila nagrado **Tadeju Bevk**.

Novo vprašanje je: *Kako se imenuje najboljši absolutni šahovski vladar, ki ima najboljše turnirske uspehe in najvišji šahovski rating (2841)*. Resnični šahovski kralj pa je še vedno G ...?!
Odgovore pošljite najkasneje do 5.03.2000 na naslov:
Občina Trzin, Uredništvo Odseva, Mengeška c. 9, 1236 Trzin.

OBVESTILO

Šahovska sekcija Športnega društva Trzin vabi vse ljubitelje kraljevske igre vsak ponedeljek ob 19. uri v prostore KUD-a Trzin, kjer se boste naučili vseh šahovskih veščin.

Šahovsko sekcijo vodita Vladimir Nadj in Rado Zupanc.

Vse informacije lahko dobite na telefonski številki 041/679-513.

Vabljeni vse generacije. Iako moški kol ženske !!!

TURNIRJI

Turnir ŠD Lipa Šentjur

Odperto mednarodno prvenstvo Šentjurja v pospešenem šahu 11.06.2000 ob 10.00 uri, 2. kozjanski mednarodni šah. Turnir, Bistrica ob Sotli, 17.06.2000
informacije: Marjan Drobne, 041/818-314

Turnir ŠK Primskovo Kranj

Kulturni dom na Primskovem v Kranju, vsak tretji četrtek v mesecu ob 17.00, 9 kol, 10 min.

21. Šahovski festival Bled 2000, 25. 03. - 2.04.2000

CASINO BLED
Open A: 9 kol pristopnina 60 DEM
Open B: 9 kol pristopnina 60 DEM

ŠD Dom žale

Vsak petek hitropolezni turnir ob 19.00 uri

Šahovska sekcija Trzin

Vsak ponedeljek ob 19.00 uri

Predsednik šahovske sekcije:
Vladimir Nadj

Trgovatvo Koper

TRGOVINA BURNIK

Mengeš - Prešernova 3

telefon / fax: 061 737-785, mobilni: 0609 648-422

AKCIJA - SUPER CENE V FEBRUARJU:

- avtoplaščī Pneumant Plačlaš 3 - dobiš 4 brezplačna montaža, plačlilo 1 + 3 čeki
- kolesa Rog - SCOUT - amortizirana prednja in zadnja vilica - 36.990,00 SIT
- motorna žaga - EVEREST - amortizirana prednja vilica - 33.990,00 SIT
- agregat za elektriko - PARTNER 351 ccs - gotovinski popust 10% - 33.320,00 SIT
- kompresor - GENMAC GRx600 - štirilaktini - 99.990,00 SIT
- stabilna krožna žaga - IDEA 24 z garnituro kita - 29.989,00 SIT
- varilni aparat - z nastavitljivo rezila pod raznimi kotī - 58.939,00 SIT
- avtoradio - VAREX 152 - 11.990,00 SIT
- zvočniki - CLARION ARB 2370 R4 - 21.400,00 SIT
- zvočniki - ovalni 100 W - CLARION - par - 8.990,00 SIT
- kovčki - ovalni 150 W - CLARION - par - 11.500,00 SIT
- strešni za prtļjago - CARGO - 22.610,00 SIT

AKCIJA POMLADI

- kolesa Rog - 10 % gotovinski popust ali od 1-12 čekov
- skuterji Piaggio in Gilera - kredit od 1-3 let, brez pologa od TOM+0% obresti. Ob nakupu brezplačno obvezno zavarovanje.

VEDNO NA ZAI OGI - avtodeli za vsak avto od strehe do izpuha.

Zavore LUCAS, avtoelektrika HELLA in SATURNUS, akumulatorji za motorje, osebna vozila in tovorna vozila, izpuhi ASSO - 2 letna garancija, pločevina za osebna vozila, prtļjaziški FAPA, ročno orodje UNIOR, olja, filtri, itd.

Trgovina je odprta od 8.-19. ure, sobote od 8.-12. ure!
OBİŠČITE NAS IN SE PREPİČAJETE O NAŠI PESTRI IN KONKURENČNI PONUDBI!!!

Trgovina BURNIK

ZA VSE ČLANE, IN TUDI ZA TISTE, KI BI TO RADI POSTALI, ŠE OBVESTILO ŠPORTNEGA DRUŠTVA TRZIN:

ČLANARINA ZA LETO 2000 ZNAŠA:

- ODRASLI 1.000 SIT
- OTROCI do 15. leta 500 SIT + majica ŠD Trzin

TRZINSKI MOTOCIKLIST SVETOVNEGA FORMATA

Janko Štefe je bil pred mnogimi leti motociklist, ki je Trzin predstavil drugod po državi skozi hitrosti motorističnih dirk. Nevdomno je bil dolgo najuspešnejši trzinski športnik. Postal je vzor mlajšim generacijam na področju dirk, motociklizem pa zadiral globoko in trzinska srca. Še vrsto let po njegovi poškodbi in prenehanju tekmovanja so Trzinci obiskovali motoristične tekme (na primer na Grobniku, pa tudi drugod po Sloveniji). Skupaj s kasnejšimi generacijami je poskrbel za to, da je ta šport v Trzinu pridobil poseben status.

Kako ste z dirkanjem začeli? Kako daleč segajo vaši prvi koraki v svetu motociklizma?

Prvič sem na pravi dirki vozil leta 1959, in sicer na mednarodni dirki v Portorožu. Tega dne se še vedno spominjam. Verjetno se ga tudi vedno bom, saj sem takrat z motorjem vred padel v morje. Star sem bil 14 let. V naslednjih letih sem se z motorji začel ukvarjati bolj zares. Dve leti po Portorožu sem prvič postal državni prvak.

Takrat se je pričela strma pot navzgor. Kolikokrat ste bili pravzaprav državni prvak?

Državni prvak sem bil devetkrat, vendar nikoli tri leta zapored v isti kategoriji. Tekmoval sem namreč v več razredih, v 50 in 125 kubičnem. Tako mi nikoli ni uspelo osvojiti zlate čelade. Petkrat sem bil republiški prvak, redno pa sem dokaj uspešno sodeloval tudi na manjših tekmah (na leto je bilo po 15 dirk - v vseh večjih krajih po bivši Jugoslaviji), ki so bile takrat pri nas še precej bolj pogoste. Takrat še ni bilo prepovedi dirkanja po ulicah in cestah. Ko so enkrat dirke prestavili izključno na dirkališča, je zanimanje za motociklizem občutno upadlo. Včasih so na ulice prišle ogromne množice ljudi. Imel sem občutek, kot da je motociklizem naš nacionalni šport. Ljudje so se zanimali zanj. Tekme so se vrstile po vseh pomembnejših mestih: Portorožu, Škofji Loki, Kamniku, Novi Gorici, Murski Soboti... Danes pa so tekme umaknjene na dirkališča, kamor zaidejo le ljubitelji tega športa. V Sloveniji pravega dirkališča pravzaprav sploh nimamo. Pa tudi dirkačev je bilo včasih več. Na startu je bilo (v vsaki kategoriji) tudi trideset tekmovalcev. Že iz Trzina, iz naše servisne delavnice, nas je bilo kar nekaj. Naj omenim le Toneta Kralja in Mateja Presečega.

Kateroga uspeha ste se najbolj veselili?

Verjetno mi je največ pomenilo šesto mesto na Svetovnem prvenstvu v Nürburgringu. Takrat sem sploh kot prvi jugoslovanski motociklist osvojil točke na svetovnem pr-

venstvu. Tega sem se zelo razveselil. Kasneje so sledili še drugi uspehi na svetovnih prvenstvih (deveto in deseto mesto). Spominjam se tudi neke manjše tekme v kraju Srebrnica leta 1970. Takrat sem v enem dnevu dirkal v petih kategorijah: 50, 125, 175, 175 finale in 250. V vseh petih sem zmagal... V spominu imam tudi zmago na dirki v Opatiji, na eni večjih mednarodnih tekem. V velik ponos mi je bil tudi naziv Športnik leta (bivše Jugoslavije), katerega sem osvojil leta 1965. Na tekmovalne čase me zdaj spominja kar kakih 100 pokalov in drugih nagrad za zmage.

Ste se kdaj resno poškodovali?

Med dirkanjem ne. Res je, da sem nekajkrat resno padel, a ni prišlo do hujših poškodb. Sem se pa resno polomil na smučanju leta 1970. Takrat je krvavec započutil mojo dirkaško usodo. Nehal sem tekmovali. Ko danes gledam nazaj, mislim, da je bila to po svoje sreča zame, saj sem se potem sredi tridesetih lahko ustalil in prevzel očimovo delavnico oziroma avtoservis. Če bi tekmoval še naprej, bi se verjetno poneseščil do smrti ali pa celo življenje vlagal sredstva v svoj šport, kar se navadno zgodi pri motociklizmu.

Kdo je financiral vaše športno udejstvovanje? Motociklizem je namreč eden izmed zelo dragih športov, mar ne?

Okrog sedem let sem vozil za tovarno Tomos. Poleg mene so veliko stavili še na Italijana Parlottija, ki se je kasneje ubil. Tudi sam

Tomos je bil takrat v svetovnem vrhu, ob bok so ga postavljali Kreislerju, Hondi in Suzukiju. Če me ne bi Tomos finančno podpiral, nikoli ne bi dosegel, kar sem.

Kdo vas je navdušil za dirke z motorjem?

Nihče. Za dirke se moraš že roditi s tem v sebi. Za vsak šport se moraš roditi. Nihče te ne more navdušiti. Enako velja za tenis, smučanje...

Pa imajo vaši otroci kaj dirkaških genov?

Sin Matjaž je nekaj časa dirkal z gokardom, saj mu na motor nisem dovolil. Preprosto dirkanje z motorjem ne prinaša nikakršne bodočnosti. Pa tudi finančno je ta šport za nas popolnoma neperspektiven. Če imaš srečo in te sponzorira kakšna pomembna firma, še mogoče, če pa vse financiraš sam, je to golov pogreb. Motociklizem je predrag šport, da bi ga lahko gojil le za hobi.

Kaj pa vaše prosti čas?

A hobbij? Ne, teh pa nimam. Sem in tja igram šah, sicer pa nimam časa za nič drugega. Ko imaš enkrat svojo obrt, nameniš delu vse svoj čas. Tudi vikende. Žena je moj edini hobi.

Ali vas kdaj "zgrabi", da bi vse pustili in nehali voditi servis?

Seveda me. A da bi začel kaj novega? Ah, ne! Vse bi pustil in nič ne bi delal. (smeh) Pa saj lahko in tako hči in sin počasi pričneta jemati stvari v svoje roke.

Najlepša hvala za tale prijeten klepet, gospod Janko. Še naprej vam želimo vedno uspeha. In upam, da boste za vedno obdržali pozitivno mišljenje: "Če bi bil še enkrat mlad, bi spet dirkal!"

Katja Rebec

AVTOLIČARSTVO

ZVONE VIDMAR

Habatova 7b
1236 Trzin

061/ 714 - 503

ZA MLADE! ZA MLADE! ZA MLADE! ZA MLADE! ZA MLADE! ZA MLADE! ZA MLADE!

V občini Trzin ponujamo mladim nove priložnosti

BREZPLAČNA SVETOVALNICA ZA MLADE

Morda poznate v okolju mlade, ki so zapustili šolanje in so ostali brez vsakih možnosti za nadaljevanje? Poznate mlade, ki so izgubili voljo in ne vidijo več poti naprej? Poznate mlade, ki iščejo svojo pot v življenju in nikjer ne najdejo prave opore? Poznate mlade, ki kritično razmišljajo in si želijo nasvet življenjsko izkušenega strokovnjaka, ki razume ovire na njihovi poti odraščanja?

Poznate mlade, ki bi radi našli prostor za druženje in podporo za izvajanje svojih projektov?

V naši občini podpiramo idejo, da mladi sami ustvarijo prostor, ki bo združeval vse mlade in kjer bodo vsi mladi lahko bolj kvalitetno preživljali čas, ki jim je na voljo. Pričakujemo, da bo nastal mladinski center, kjer bo dnevno potekal program, ki bo zadovoljeval dejanske potrebe mladih v našem okolju. Prvi korak na tej poti je

SVETOVALNICA ZA MLADE.

V svetovalnici ponujamo pomoč izkušenega strokovnjaka, ki bo mladim pomagal, da odkrijejo in začrtajo zase pomembne cilje in izdelajo najprimernejšo pot, po kateri jih bodo dosegli. Mladi, ki ne vedo, kaj bi počeli v življenju ali kateri poklic bi izbrali, bodo našli nekaj novih vzpodbud in veliko novih možnosti, o katerih še niso razmišljali. Mladi, ki so ostali nekje sredi poti in so izgubili voljo, bodo našli povezavo s tistim, kar jih resnično veseli. Morda pa kdo potrebuje bolj konkretne nasvete pri čisto določenih problemih: npr. kaj me ovira, da ne razumem učne snovi, kako naj se lotim pisanja seminarske naloge, kako naj napišem prošnjo (za opravljanje izpitov ali za zaposlitev), zakaj se mi več ne ljubi hoditi v šolo, kaj me čaka, če me vržejo iz šole, kakšne možnosti imam, ko so me že vrgli iz šole, kaj naj storim, ker me sedanje šolanje ne zanima in se ne vidim v tem poklicu, zakaj se doma nenehno prepiramo, zakaj nikoli ne povem stvari tako, da bi razumeli, kar sem hotel povedati?

V svetovalnici smo nepoboljšljivi optimisti. Morda je kdo prepričan, da so mu vse poti zaprte – mi verjamemo, da je prav gotovo še kakšna alternativa. Kdo drug je morda obupal in ne vidi več nobenega smisla – v svetovalnici pa verjamemo, da še nekje tli iskra upanja. V svetovalnici lahko dobite znanja, ki jih šola ne daje, listo modrosti za življenje, ki jo boste uporabili takoj in še neshetokrat v prihodnje. V svetovalnici se lahko mladi tudi družijo, lahko izmenjujejo podobne izkušnje, si medsebojno pomagajo (npr. brezplačno instruirajo) in se vzpodbujajo pri učenju.

Svoje usluge bo svetovalnica nudila brezplačno in neodvisno – torej ne v interesu nobene ustanove ali idejne usmeritve, temveč iz staljšča mladih, ki iščejo oporo in razumevanje. Gre nam za kvaliteto življenja mladih, za boljše življenjsko opremljenost, da bodo mladostno energijo lahko obrnili sebi v korist.

V svetovalnici vas bo sprejel mlad, vendar izkušen strokovnjak, ki se že vrsto let ukvarja z mladimi, ki so izstopili iz šole, in jim z neformalnimi metodami pomaga, da ponovno najdejo svojim željam in sposobnostim primeren cilj. Z njegovo pomočjo in izkušnjami boste lahko poiskali zase ustrezno pot. Je človek, ki zna prisluhniti mladim in ima srce, ki čuti z mladimi.

Želeli bi, da s ponudbo svetovalnice pomagamo vsem mladim, ki na tem prostoru potrebujejo pomoč pri načrtovanju svojih vsakdanjih ali daljnosežnih usmeritev.

Zato prosimo vse občanke in občane, da informacijo o brezplačni svetovalnici posredujete vsem mladim, ki jih v svojem okolju poznate.

Vse, ki jih delovanje svetovalnice zanima, vabimo na **otvoritev**, ki bo v sredo, **8. marca 2000, ob 12. uri** v dvorani KUD-a Franc Kotar Trzin, Mengeška cesta 9. Svetovalnica bo odprta vsako sredo od 11. do 15. ure v prostorih občine Trzin in po potrebi tudi ob drugih urah, ki bodo določene po dogovoru pozneje.

Natančnejši program delovanja je predstavljen na zloženkah, ki jih boste prejeli na dom.

Druge informacije vam bodo posredovali v tajništvu Občine Trzin, tel. (061) 711 060 in svetovalc dr. Albert Mrgole, tel. (061) 811 686 ali (041) 265 332.

ZA MLADE! ZA MLADE! ZA MLADE! ZA MLADE! ZA MLADE! ZA MLADE! ZA MLADE!

V uredništvu Odseva večkrat slišimo, da bi morali več strani v občinskem časopisu nameniti mladim. Prejeli smo prispevek o Michaelu Jacksonu, pop pevcu, ki je pred leti navduševal množice, potem pa je začela njegova popularnost padati. To je torej zgodba o vzponu in padcu enega najbolj znanih pevcev zabavne glasbe.

MICHAEL JACKSON

Le redki prebivalci Zemlje ne poznajo slavnega pevcu Michaela Jacksona. Sprva tako oboževan in občudovan zvezdnik je tekom let izgubil na veljavi. Članki, ki povaljajo, kar zadnje čase naredi, so redki. Večinoma je stalni gost tabloidov, ki pišejo domnevne zgodbe o njegovem zasebnem življenju (saj o drugem praktično ni več pisali, ker pevec zadnje čase ni ravno produktiven). Ob vsem tem pa Zemljani jasno kažejo najhujše človeške poteze in jih niti ne poskušajo skriti. Pevca, ki je včasih navduševal in spravljal v norost milijone oboževalcev, je družba potepalca v blatu. Prav res, da večno nihče ne more živeti na lovorikah preteklosti, a vendar ... Vprašati bi se morali, ali nam gre očitali obračanje po vetru? In kako je mogoče, da so bedne obtožbe brez maferlalnih dokazov lahko v trenutku spremenile mnenje množic? Mar res verjamejo prav vse, kar slišimo?

Michael Joseph Jackson se je rodil leta 1958 v majhnem mestecu Gary v Indiani. Bil je peti sin in sedmi od devetih otrok, ki so se rodili njegovim staršem. Dandanes se le še redki spominjajo najslniške zasedbe The Jackson 5, ki je bila na vrhuncu uspehov konec sedemdesetih. Njegov pevec

in najmlajši član benda je bil - Michael! Z brati je sprva nastopal le po okoliških mestecih, potem pa so izdali pri Motownu svojo prvo ploščo in vrata v svet so se jim odprla. Michael se je izmed vseh v družini povzpел najvišje (a je morda potem tudi padel najnižje). Skupina je uspešno delovala kar nekaj let in posneli so nekaj hitov, ki jih danes nekateri nikakor ne bi pripisali razpitemu Michaelu.

Tako se mnogi spominjajo hita iz leta 1970 ABC, po katerem so celo predvajali risanko (katere glavni junaki so bili seveda bratje Jackson). Kasneje pa seveda I'll be there, I want you back, Ben in še mnoge uspešnice (tudi Ain't no sunshine, ki so jo na novo preobdelala neka brhka dekleta nedolgo tega).

V tem času so začele ustvarjati tudi Michaelove sestre. Najprej najstarejša Rebbie (ki nikoli ni zares uspela), za njo Latoya (ki se je povzpela predvsem na račun golih fotografij v Playboyu in ne zaradi glasbene nadarjenosti) in pa seveda najmlajša, Janet. Slednja se je morda še najbolj približala uspehu velikega brata.

Nastopilo je leto 1981 in Michael je izdal slovit Thriller. Album je postal najbolje prodajan album vseh časov! Hit kot so Billie Jean, Beat It, Thriller in drugi so zasedli prva mesta lestvic povsod po svetu. Tudi pri nas. Pesmica Say, Say, Say, ki jo je Michael posnel skupaj s članom Beatlov Paulom McCartneyem, je postala nemudoma hit. Michael je končno postal slaven, o čemer je tako sanja-

ril v otroštvu. Trud in volja, ki ju je vložil v glasbeno ustvarjanje, bi lahko bila poplačana ... A Michaela ni moglo ustaviti nič več. Sledila so leta, ko je mladi glasbenik odraščal in s svojo glasbo in pesmom pričel krojiti glasbeni okus milijonov. Vsak novi projekt je bil uspešnica. Seveda so novinarji pričeli neusmiljeno vdirati tudi v umetnikovo zasebnost, o kateri se je vedno pisalo, da ni tako zelo uspešna kot poklicna pot. Ena večjih skrivnosti je novinarjem predstavljala Michaelova naveza z Diano Ross. Prav la mu je odprla vrata in marsikateri zaprti krog ljudi,

saj je bila sama lakrat že razmeroma dolgo v show-biznisu. Vendar pa (vsaj na očeh javnosti) Michael in Diana nikoli nista prestopila meje prijateljstva. Jo je pa kar nekaj drugih slavnih deklet, na primer Brooke Shields, Taliana Thumbtzen, Lisa Marie Presley (s katero se je kasneje tudi poročil) ... Poleg seveda tistih, za katere se je

namigovalo, a Michael govoric nikoli ni potrdil (Elizabeth Taylor, Sophia Loren ...). Zanimivo je dejstvo, da so Michaela sprva vlačili po tabloidih, ker je "obletaval" sebi primerne gospodične, kasneje pa so namig o zlorabi otrok zgrabili kot lačne ribe. Seveda bi bilo mrhovinarjem iz časopisnih hiš neprimerno očitali obračanje po vetru, mar ne? Ali pa je bolj verjetno, da se je pevec okus žez noč spremenil? Kljub temu da je bila pevčeva sirmna pol slave na silo prekinjena, je pred tem uspel ustvariti toliko kot redki slavni. Albumu Thriller je kmalu sledil nov, fantastičen izdelek Bad. V času nastajanja je Michael tudi temeljito spremenil svoj videz in poskrbel za nesmrtni image, ki ga je pričel spreminjati na vsakem koraku. Tako kot so

Michael sploh še lahko naredil kaj popolnoma izvirnega in novega. Napaka! Album *Dangerous* je bil v hipu razgrabljen in je delež preselil uspeh predhodnega. Najprej je lestvice zasedel *Give In To Me* (kitaristični solo je za to skladbo izvajal Slash - razvpiti kitarist skupine Guns'n Roses). Sledil je *Dangerous*. Tema pa jam (s pevskim vozikom Heavy Dja), *In The Closet* (z videospotom, v katerem je glavno vlogo ob Michaelu odigrala Naomi Campbell), *Remember The Time* (v videospotu je igrala Iman... Pravzaprav so vse pesmi, razen dveh, uspele in bile na tej ali drugi lestvici po svetu. Seveda sta bila na tem albumu objavljeni tudi slavni *Heal The World* in *Will You Be There* (naslovna pesem iz filma *Free Willy*). Michael ustanovi dobroteljno fundacijo za otroke revnih držav. In tukaj se bleščeča kariera neverjetnega črnega umetnika nenadoma prekine ...

Čez noč se namišljeni svet slave in blišča zgrene pesniku na glavo. Ostane brez "tako imenovanih" prijateljev in po hitrem postopku se znajde na sodišču. Ljudje so takoj za to,

si ljudje zapomnili Michaelove spevne komade in neverjetne plesne nastope, tako so privzeli tudi Michaelovo podobo. Kljub norečim množicam oboževalcev Michael nikoli ni bil zadovoljen s svojim videzom, kar se je odražalo v številnih lepotnih operacijah. Razlog več, da so imeli paparazzi mesečno mezdo ...

Na plošči *Bad* je največji uspeh dosegla istoimenska pesem, takoj za njo pa so lestvice polnili tudi *The Way You Make Me Feel*, *Dirty Diana*, *Smooth Criminal* ...

Slednji je dosegel gromozanski uspeh predvsem na račun slavnega videza. Naslednje leto je Michael obšel svet s svojimi turnejami, s čimer se je zapisal v Guinnessovo knjigo rekordov (sedem razprodanih koncertov v 1988 je obiskalo 504.000 ljudi). Albumu sledi nov projekt in množice so bile prepričane, da bo kakovost pričela počasi padati, saj je bilo neverjetno, da bi

da bi verjeli oblozban. Kako vendar ne: kaj je lepšega kot gledati nekoga, ki je takoo slaven, pa tudi on malo "po človeško" trpi? Neka pravica pa vendar mora biti ... Se je sploh kdo vprašal, ali je bilo vse skupaj montirano? Kaj je lažjega, kot zrežirati dogodek in tako slavni osebi, kot je bil takrat Michael, naprtiti na hrbet najhujšo oblozbo: zlorabljanje otrok. Verjetno tudi edini način, da svetovno znano osebnost zaznamuješ, jo oblatiš in tako zagotoviš, da jo bodo spoznali tudi tisti, ki je do sedaj niso. Bravo!

Od takrat naprej Michael nikakor ni več mogel iz krize. Z nekaj poskusi si je sicer silno prizadeval, da bi se mu uspelo ponovno zavihleti na vrh, a brez uspeha. Izdal je še dva albuma (*History in Blood On The Dance Floor*), a ne preveč uspešna. Ogromno sred-

stev je vložil tudi v kratek film *Ghosts* (kateremu so mnogi kritiki očitno podobnost s *Thrillerjem*). Film ni prinesel zelenega uspeha. Edino, kar je Michaelu še ostalo, je bilo zapolnjevanje tabloidnih vrstic z zasebnimi pripetljaji. Ponovno se je poročil in dobil sina, kar je povzročilo nov val govoric. A Michael je bil takrat že davno preživet. Le redki so se še spominjali dni, ko se je kopal v cvetju in slavi. Dni, ko je navdihal tekmece in polnil srca najstnikov z veseljem in energijo. Takrat je bilo javno kopiranje Michaela v vseh pogledih ljudem v ponos. Dandanes se v plesnih vložkih v videospotih še vedno uporabljajo njegovi triki, le da se sedaj pod izdelke podpisujejo novodobni talovi umetnosti. Sivar okusa, bi se morda lahko reklo.

In vendar v nas ostaja še nekaj, čemur se ne moremo upreti. Mlade je nedvomno navdušil s svojimi pretanjenimi in hitrimi gibi, a tudi starejši niso uspeli uiti njegovim čarom. Redki so tisti, ki se niso navduševali nad skladbo *We Are The World*, ki jo je napisal Michael, izvajala pa cela čreda slavni ameriški pevcev (Lionel Richie, Dionne Warwick, Kenny Loggins, Tina Turner in še in še bi lahko naštevati). Malokdo pa ve tudi to, da se je poizkusil kot igralec (ne preveč uspešno) in pa da ima v sebi toliko energije, da se bo mogoče nekoč pa vendarle pobral ... In koncert v Sloveniji mogoče ne bo odpovedan ...

FIZIOCENTER TRZIN – VEČ KOT ZDRAVILIŠČE V MALEM

V

februarju mineva štiri leta, odkar so v industrijski coni

Trzin odprli Fiziocenter. Resnici na ljubo je treba reči, da so center neformalno odprli že nekaj prej, že za božič leta

1995. Kot se spominja direktor centra Borut Kos, so takrat začeli kot majhno zdravilišče, kar je bil tudi slogan, ki so ga uporabljali na svojih propagandnih materialih.

Ponudba centra je res podobna ponudbi zdravilišč, le da so v zdraviliščih pacientom na voljo večje vodne površine, pri nujenju fizioterapevtskih in drugih storitev pa so zelo podobne zdraviliški ponudbi in jo zdaj na določenih področjih celo presegajo. Sčasoma so se namreč pokazale potrebe po nadgradnji klasičnih fizioterapevtskih metod, zato so začeli iskati ustreznega strokovnjaka, ki bi lahko dopolnjeval vse le klasične postopke in bi lahko pomagal tudi pri najzahtevnejših primerih. Imeli so srečo, saj jim je uspelo pritegniti dr. medicine Vladimira Borissova, specialista nove manualne medicine, ki pri diagnostiki in zdravljenju uporablja mišično energetsko tehniko, miofascialno relaksacijo in kranio sakralno terapijo, kar pomeni najvišjo možno raven specializacije zdravnika manualnega terapevta. Dr. med. Borissov je v Moskvi končal študij medicine, zalem pa je opravil dveletno specializacijo iz akupunkture in refleksoterapije, nato pa je končal še dveletni kronski študij iz nove manualne medicine.

FTC zdaj znan po novi manualni medicini

Prav zaradi delovanja dr. med. Borissova je Fiziocenter Trzin v zadnjih letih postal znan po novi manualni medicini, ki je zelo uspešna pri odpravljanju nekaterih zdravstvenih težav tudi takrat, ko te trajajo že dalj časa ali pa so pri njihovem reševanju drugi, do zdaj znani postopki zdravljenja, nemožni. Med drugim so uspešni pri odpravljanju glavobolov, vrtoglavice, šumenja v ušesih, bolečin v vratu, prsnem in križnem delu hrbtenice, bolečin v prsih ob vdihu in izdihu, bolečin in mravljučenja v nogah oz. rokah, periartriti ramen in lopatic, pri bolečinah v mišicah, motnjah pri poškodbah in pri vrsti drugih boleznih. Zanimivo je, da celo klasični zdravniki, ki so sprva odklanjali pristop manualne medicine, zdaj večkrat napotijo svoje paciente, pri katerih se klasične metode zdravljenja niso obnesle, v Fiziocenter Trzin in se tudi po strokovni plati zanimajo za načine zdravljenja pri manualni medicini.

NOVA MANUALNA TERAPIJA pomeni vrhunec na svojem področju, saj upošteva številna znanja s področja drugih načinov zdravljenja razvitih držav v različnih delih sveta. Gre za celostno zdravljenje organizma, pri katerem je izjemno pomembna natančna manualna diagnostika, pri kateri izurjeni in občutljivi zdravnikovi prsti odkrivajo vzroke pacientovih težav. Če je potrebno, si zdrav-

nik pomaga tudi z drugimi tehnikami diagnosticiranja, npr. z rentgenom: CT (računalniško fotografijo), MR (magnetno resonančno slikanje).

Zdravnik mora dobro poznati pacienta in njegove težave, zato v Fiziocentru posebno pozornost namenjajo ravno diagnostiki. Zanimivo je tudi, da v Fiziocentru Trzin opravljajo brezplačne diagnostične preglede pacientov, ki imajo take težave. Zdravnik pri tem ugotovi, kakšne so težave, kaj je njihov vzrok in kako naj bi jih odpravili. Po posvetu s pacientom se ta lahko odloči, ali bo nadaljeval zdravljenje ali pa ne.

Pri novi manualni medicini zdravniki najpogosteje uporabljajo **MIŠIČNO ENERGETSKO TEHNIKO**, ki je, kot pravijo, »mehka tehnika« brez sunkov in bolečin. Pri tem ne gre za t.i. manipulativno metodo, saj pacientovo telo pri tej metodi ni pasivno kot pri večini drugih tehnik, kjer pacient na primer leži in ga terapevt z določenimi gibi in pritiski strokovno obdeluje. Bistvo te metode je popoln nadzor pacienta nad delovanjem zdravnika. Pacient namreč pod vodstvom zdravnika s svojo močjo mišic deluje v nasprotni smeri pritiska, ki ga izvaja zdravnik. V primeru, da se pojavi bolečina, pacient takoj avtomatsko prekine pritisk ter tako sam aktivno nadzira proces zdravljenja. Do negativnih posledic pri tej metodi zato ne more priti, medtem ko pri manipulativnih metodah terapevt lahko kaj hitro prestopi prag bolečine in v določeni meri škoduje pacientu.

Pri mišično energetski tehniki zdravnik postavi pacienta v določen položaj, v katerem se s protiporom zganje ravno tista mišica, ki jo želi zdravnik aktivirati, in s tem postavi kostno strukturo oz. telo v pravi položaj. Druge metode, na primer kiropraktika, skušajo isti učinek doseči s pritiski, z rotacijo, z močjo in energijo, v Fiziocentru pa dosežejo, da to stori pacientovo telo samo. To prepreči, da bi prišlo do poškodb, saj se telo takoj, ko se pojavi bolečina, nanjo odzove in prekine protipor mišice.

Tudi druga tehnika, ki jo uporabljajo v novi manualni medicini, je zelo specifična, sprostitvena. To je tehnika **MIOFASCIALNE SPROSTITVE** in tudi pri njej ne uporabljajo nobene sile, ampak gre zgolj za sproščanje. S posebnimi prijemi pomagajo, da se vzpostavi normalno stanje mišic oz. mišični tonus. S sproščanjem uravnotežijo mišični sistem in s tem odpravljajo bolečine, ki so posledice različnih poškodb in udarcev.

Dopolnilo drugim tehnikam nove manualne terapije pa je **KRANIO - SAKRALNA TERAPIJA**. Pri tej metodi zdravnik uravnava centralni živčni sistem z zelo nežnimi pritiski na območju lobanje. Kot so ugotovili strokovnjaki, je mogoče tudi z zelo rahlimi in senzibilnimi prijemi doseči uravnoteženje likvorne dinamike v lobanji in v

hrbteničnem kanalu in s tem odpravljati posledice nekaterih poškodb, še zlasti pa je ta tehnika uspešna pri zdravljenju glavobolov, vrloglavice, stresa in nervoze.

Poškodbe lahko spet pridejo na plan čez leta in v drugačni obliki

Za uspešno izvajanje omenjenih tehnik je potreben le visoko specializiran zdravnik, specialist za novo manualno medicino, ki pozna, kako se telo odziva na vplive okolja in poškodbe. V vsakdanjem življenju se skoraj ne zavedamo, da se posledice poškodb in udarcev, ki smo jih deležni ob vsakdanjih opravkih, v telesu lahko prikrilo akumulirajo in lahko pridejo na plan šele čez čas, in to kot precejšnja telesna težava. Ob manjših udarcih in poškodbah mišic, kili in kosti bolečine običajno hitro izginejo, zato jim ne pripisujemo več posebnega pomena, običajno pa gre pri tem le za zaščitno, t. i. negativno kompenzacijsko reakcijo. Določena mišica se skrči in tako obvaruje prizadeti del. Sčasoma se proces razširi še na sosednje mišice in človek bolečine sploh ne čuti več in zato pozablja na poškodbe, ki se nabirajo vse življenje. Vendar pa se bolečina, ki izgine ob pomoči negativne mišične kompenzacije, sčasoma povrne. Patološki proces začne čez čas premagovati negativno kompenzacijo in pojavijo se spontani bolečinski simptomi, katerih vzroka pacient ne more natančno določiti, saj se posameznih poškodb ne spominja več.

Le dobro usposobljen zdravnik, specialist za novo manualno terapijo, lahko diagnosticira spremembe v telesu, ki so posledice negativne kompenzacije. Ni čudno, da v Fiziocenter Trzin prihajajo po pomoč ljudje najrazličnejših struktur in starosti. Med pacienti so tako gospodinjice, managerji, mladi vrhunski športniki in ne nazadnje celo zdravniki. Njihovih težav običajno ni mogoče odpraviti kar s trenutnim posegom, v večini primerov je potreben daljši čas in pretehtano določena terapija. V primeru, da so bile poškodbe hujše ali da je prišlo do obrabe posameznih struktur organizma, na primer vretenc hrbtenice, potem tudi nova manualna medicina ne more pomagati, lahko pa blaži bolečine.

V FTC uporabljajo še druge terapije. Ob manualni medicini pa Fiziocenter svojim pacientom nudi tudi druge zvrsti terapije. Med drugim tako uporabljajo tudi termoterapijo fango obloge. Pri toplotnih fango oblogah uporabljajo beaonitno vulkansko blato, ki ima zdravilne lastnosti. Te metode razen v nekaterih toplicah, pri nas drugje ne uporabljajo. Blato segrejejo do določene temperature (50 °C) in ga nato polagajo na boleče dele udov. Metoda je še zlasti uspešna pri začetni kalcinaciji sklepov, pomaga pa tudi pri revmatskih obolenjih, čeprav tu ne gre za zdravljenje, ampak le za lajšanje bolečin.

V FTC nudijo tudi termo terapijo s posebno zeliščno savno. Ta savna deluje pri nižjih temperaturah kot običajne savne – ozrače v

komori oz. savni se ogreje od 50 do 55 stopinj C, hkrati pa se poveča vlažnost zraka, na 50%, v katerega se dodajajo s posebno napravo hlapi eteričnih olj. Telo v tej savni zaradi nižjih temperatur manj trpi, hkrati pa se podaljša proces razstrupljanja. V takšni savni lahko vzdržijo tudi pacienti, ki klasične savne ne prenesejo. V FTC imajo tudi manjši bazenček, v katerem izvajajo hidrotterapijo, in nidromasažno kad, kjer se izvajajo različne vrste vodnih masaž: (ročna, avtomatična masaža), terapijo z galvanskimi tokovi - I. i. Stangerjevo kopel. Slednja se uporablja za izboljšanje krvnega obtoka, lajšanje revmatskih obolenj in ostalih težav, za relaksacijo pa uporabljajo biserno kopel. To je kopel z mehurčki zraka v vodi, ki sprošča paciente in vpliva na njihovo dobro počutje. Ponudba Fiziocentra je res bogata in upravičeno lahko trdimo, da je center v štirih letih iz zdravilišča v malem prerasel v terapijski center, ki ponuja precej več.

FIZIOCENTER TRZIN

izkušnje ruskih zdravnikov, fizioterapevtov in maserjev

Zdravje, sprostitvev in lepota

- ✓ ročna limfna drenaža
- ✓ shiatsu terapija
- ✓ refleksna masaža
- ✓ aromaterapija
- ✓ podvodne masaže
- ✓ biserna kopel
- ✓ blatne obloge
- ✓ anticelulitni programi
- ✓ antistresni programi

061 162 18 37

Kovca d.o.o.

medicinska vseobsežna kpa

Prilomov 10, 800 Trzin, 8286 Trzin

tel.: 061 162 18 37, Gls.: 061 162 10 97

http://www.s21.com.sj

gorenjski POŠTNIK

IZLETI - PREVOZI

Organiziramo in izvajamo raznovrstne prevoze po vaših željah in potrebah ter po lastnem programu izletov z udobnim klimatiziranim mini-busom za 8 oseb. Ste že slišali za: slap Kozjak, slap Boka, slap Orglice, Koritnico, sotesko Pekel, Predaselj, Igla, Vislice, Neptunov vodnjak, Močilnik, trdnjava Kluže, Hudičev most, Vodnikov razglednik, Napoleonov most, Osp, Socerp, Hrastovlje, Radmirje, itd. Slovenija je majhna, vendar je po svoji lepoti velika in zanimiva. Slovenija ima veliko naravnih in kulturnih znamenitosti; veliko je še lepe narave za sprehode in ogleda ipd. Oglejmo si te zanimivosti. Morda ste slišali za nekatere kraje, zanimivosti, pa ne veste, kje so, radi pa bi si jih ogledali.

Skupaj z vami smo pripravljene organizirati in izvesti razne enodnevne izlete, potepanja po Sloveniji in opazovanja narave ter naše dediščine. Popeljemo vas v hribe in vas pridemo iskati. Pripeljemo vas v en kraj in pridemo iskati v drugi kraj.

Veliko je zanimivih prireditev (praznik česenj, koslanjeva nedelja itd), kamor vas lahko popeljemo.

Morda želite iti na razna nakupovanja, bodisi v Sloveniji ali v tujini (Palmanova, Celovec, itd).

V skupini prijateljev, sorodnikov, kolegov želite nekam iti in vas je za osebni avto preveč, pa ostanete doma in vaše želje so nerealizirane. Radi bi šli na zabavo, žurko, poroko in podobno, pa ne smete piti in biti utrujeni, ker vozite.

Morda bi si radi ogledali razne prireditve, sejme, razstave, bili pri mašah drugod, itd.

Vse to in še marsikaj drugega vam omogočamo usresničiti in doživeti v manjši skupini osmih oseb. Pokličite nas!

V zimskem času vas popeljemo na izlet v Olimlje s kopianjem v Podčetrtku, v Brežice s kopianjem v Termah Čatež, v slovensko Istro, v Piran, v Idrijo, na Brezje in Bled, na nakupovanje, na obisk svetlelnih cerkva ...

V prijetni manjši skupini osmih oseb lahko resnično doživite prijeten izlet in spoznate prelepo Slovenijo.

Pokličite nas, podrobneje vam bomo predstavili naše pestre programe ali skupaj oblikujemo izlet po vaših željah!

SUMA PROJEKT d.o.o.

Mostra 80f, 1218 KOMENDA

telefon: 041-325-685

faks: 061-843-285

E-pošta: Franc.Pogljajen@slol.net

PRIDRUŽITE SE NAMI!

Uj edništvo Ordse za vabi vse pis. vsa, ki jim naš kraj nekaj pomeni, da se nam pridružijo! Trzin je neizmerno zakladnica najra. lit. najš. tem z i. pisanje. Priporočite kaj v njegovo zgodovino! Šu. zlasti vabimo mlade, d. nam č. in fanto i. i. dekleta, ki o mladajo pisanje na tabulniku.

Vabimo tudi vse, ki bi želeli z s. žiti kak tolar s trženjem ogledov za naš besopis. Obrnite se na kuga od članov u. adn šiva / li neposre n i na sedež Občine Trzin. V naših vrstah bočte dobrodošli! Pskusati i. in v de. bošte da s s. lahko tudi novinarji ali pa komercialisti!

Vabljeni!

PUSTNA POVORKA V TRZINU

Turistično društvo Trzin bo v sodelovanju z drugimi trzinskimi društvi na pustno soboto, 4. marca, ob 11. uri dopoldne pripravilo pustno parado po Trzinu. V sprevodu bodo lahko sodelovale vse maskare, tudi odrasle. Napovedujejo, da se bodo našemili tudi člani nekaterih trzinskih društev. Zbirno mesto maskar bo na ploščadi za občinsko stavbo (Mengeška cesta 9, za Trgovino Flis v starem delu Trzina). Sprevod se bo večkrat ustavil, poskrbeli pa bodo tudi za presenečenja.

Pridite tudi vi in se poveselite v pustnem sprevodu!

DRUŠTVO »LIPA« V DOMU POČITKA MENGEŠ

V drugi polovici lanskega decembra smo članice literarne delavnice pri društvu »Lipa« obiskale oskrbovance Doma počitka v Mengšu, da bi jim poživilo

božične in novoletne praznike. Z nami je bila tudi gospa Vera Kusster s svojo harmoniko in zakladnico lepih pesmi.

V domu so nas prijazno sprejeli in ob koncu tudi pogostili. Z oskrbovanci, ki so zasedli skoraj vse stole v lepi novi dvorani, smo preživeli zelo prijetno uro in pol ob branju

literarnih del članov »Lipe« in prepevanju slovenskih narodnih in božičnih pesmi.

Posebej veselji smo bili ponovnega snidenja z gospema Marijo Kovic in Julko Stražar, ki sta s svojimi pesmimi sodelovali v našem prvem zborniku Jutri bo sijalo. Razveselili smo ju s skromnimi darilci. Gospa Stražarjeva je, še vsa čila in pogumna, tudi drugim oskrbovancem priporočila, naj kaj napišejo za svojo dušo, če imajo nagnjenje za to. Gospa Kovičeva pa je recitala svojo pesem, ki jo je napisala pred nedavnim.

Veselo petje je zaključilo naše druženje. Upamo, da je bilo prijetno za vse, in radi ga bomo še kdaj ponovili.

P.s. Poleg zgornjega prispevka so nam iz Društva za izobraževanje

za tretje življenjsko obdobje »Lipa« Domžale

(Kolodvorska 8) poslali tudi vabilo za obisk kulturno zabavnega večera, ki ga je društvo pripravilo ob praznovanju slovenskega kulturnega praznika. Žal smo vabilo prejeli prepozno, tako da ga nismo mogli objaviti v januarski številki Odseva, zdaj pa objavljamo urnik dejavnosti društva Lipa, saj člani društva vabijo tudi Trzince, naj se jim pridružijo.

	ura	dejavnost	mentor
Ponedeljek	10.00	slikarska šola	Mojca Vilar
	17.00	boleznj in zdravila	dr. Martina Sukič
	10.00	fitnes in telovadba (fitnes center Jarše)	Ela Košir
Torek	8.30	angleščina I. stopnja	Nataša Razpotnik
	10.15	angleščina II. stopnja	Dušica Kunaver
	17.00	italijanščina I. stopnja	
Sreda	10.00	literarna delavnica (1. in 3. sredo)	Zlatka Levset
	16.00	nemščina I. stopnja	Višnja Maslanovič
	18.00	nemščina II. stopnja	Višnja Maslanovič
Četrtek	10.00	umetnostna zgodovina	Nadja Blatnik
	17.00	šola slikanja	Janez Zalaznik
Petek	9.00	pohodništvo, kopanje, kolesarstvo	Janka Jerman
	17.00	veseli petek – kulturno – družabna srečanja	

Predvideni izleti – ogledi zgodovinskih umetnin
gotika in renesansa v Sloveniji: Kranj, Škofja Loka, Koroška, Prekmurje
gotika in renesansa v Evropi: Dunaj, Firence, Rim

VEDNO SE LAHKO VKLJUČITE V VSE OBLIKE.

Obiščite nas ali pokličite po telefonu na štev.: 714-823 ali 041 727-873.

ENSVET
ENERGETSKO SVETOVANJE

Energetsko svetovalna pisarna Kamnik - izpostava Domžale
1230 Domžale, Ljubljanska 69
tel.: 061-720-100, 721-321

ENERGETSKO SVETOVANJE - ENSVET

ZAKAJ?

Energetsko svetovanje – ENSVET – je namenjeno svetovanju o učinkoviti rabi energije v gospodinjstvih in je pomembna pomoč vsem lastnikom hiš in stanovanj. Svetovanja so namenjena vsem tistim, ki želijo zmanjšati rabo energije ter s tem prispevati k varovanju okolja, zmanjševanju stroškov za energijo in izboljšanju bivalnih razmer.

KAJ?

Energetsko svetovanje je strokovno, brezplačno in neodvisno svetovanje, kar pomeni, da se ne ukvarja s projektiranjem projektov, ne zastopa proizvodov in proizvajalcev, ne pobira provizij ipd. Energetsko svetovanje je namenjeno:

- toplotni zaščiti zgradb, kamor sodi pravilna izvedba toplotnih izolacij zunaj in znotraj objekta, upoštevanje predpisov in norm ter poznavanje lastnosti izolacijskih materialov
- izbiri ustreznih oken in zasteklitve
- izbiri ogrevalnega sistema in ogrevalnih naprav – še posebej pomembna je pravilna izbira in velikost naprav, kar pomeni, da se pred vgraditvijo sistema v novogradnjo lahko posvetujete, kaj naj bi vgradili
- zamenjavi ogrevalnih naprav in energenta, kamor sodijo sanacije zastarelih kotlovnice, izgradnja plinovodov in želji biti priključen na omrežje, ipd.
- zmanjšanju porabe energije, kamor sodi ozaveščenost vsakega izmed nas, kako prihraniti čim več energije in tudi pitne vode, ne da bi se pri tem odpovedali bivalnemu udobju
- izbiri ustreznega goriva
- sanaciji zgradb z namenom zmanjšanja rabe energije
- uporabi varčnih gospodinjstev aparatov
- primernemu ravnanju, ustreznim bivalnim navadam
- uporabi obnovljivih virov energije (sonce, biomasa – les, hlajenje zraka, veter, voda)
- možnosti pridobitve denarnih subvencij, ekoloških kreditov, itd.

KDO?

V energetsko svetovalnih pisarnah po Sloveniji Vas pričakujemo usposobljeni energetski svetovalci, ki Vam bomo na osnovi strokovnega znanja in izkušenj pomagali poiskati pri-

merne rešitve. Dobrodošlo je tudi vaše znanje in izkušnje.

Tudi če ste bili že zgradili, stanovanje že kupili in opremlili, pa Vas pestijo problemi, ni prepozno. Oglasite se in morda bomo lahko poiskali težave in jih odpravili.

Brezplačni nasveti Vam bodo privarčevali denar, povečali zadovoljstvo in ugodje bivanja. Priporočamo Vam, da pred obiskom v pisarno pripravite vprašanja in podatke o zgradbi, ogrevalnih napravah, porabi goriva in projektni dokumentaciji. Tudi če niste čisto prepričani, da lahko opišete problem, se oglasite. Pomagali Vam ga bomo osvetlili s teoretične plati in praktično rešili. Če je potrebno, svetovalci pridemo na objekt.

Po sestanku Vam na dom pošljemo poročilo z nasvetom. Krog bo zaključen takrat, ko boste strokovne nasvete upoštevali in jih sami ali s pomočjo strokovnjakov uresničili v Vašem domu.

Upoštevanje optimalnih energetskih zahtev pri načrtovanju energijsko varčne hiše ima neposreden ekonomski učinek. V prvi vrsti gre za učinkovito rabo energije v zgradbi in s tem zmanjšanje onesnaževanja, pa tudi za višjo ceno, ki jo doseže nepremičnina. Poleg ekonomskega učinka je potrebno upoštevati tudi kakovost bivanja.

Energetski svetovalci lahko s sodelovanjem občin pripravimo tudi predavanja o učinkoviti rabi energije, pri čemer upoštevamo želje krajanov. Sodelujemo tudi pri izobraževanju odraslih in otrok. Sodelovanje s šolskimi programi poteka s sodelovanjem pri pripravi posameznih učnih ur, naravoslovnih dni ipd.

DEJAVNIKI, KI VPLIVAJO NA RABO ENERGIJE VSAKE ZGRADBE SO:

LOKACIJSKI: geografska lega, regionalna lokacija, topografija zemljišča, izpostavljenost, naravne ovire, vegetacija, mikroklimatski pogoji, mikrolokacija, veter, sončno sevanje

KONSTRUKCIJSKI: geometrija in oblika zgradbe, mikroklimatske razmere zgradbe, toplotna akumulacija konstrukcij, elementi fasade, prezaščevanje

VSEBINSKI: razporeditev prostorov, pasivni sistemi ogrevanja, aktivni sistemi ogrevanja

ZNAMENIA, KI KAŽEJO NA ENERGETSKI PROBLEM

Poraba nad 15 litrov olja na m² stanovanja na leto, kar je posledica neizoliranosti objektov, zastarelih naprav in regulacije, nevdzrženih naprav in gorilnikov, roсна stekla na oknih, ki opozarjajo na netesnost oken, nihanje zaves ob zaprtih oknih, plesen na zidovih, hlad z zidov, ledene sveče na žlebovih, dimnik kondenzira in pušča rjavo barvo ter razpada, dimni plini so letni, gosti in smrdljivi, nesanimirani dimniki ob prehodih na energetsko bolj učinkovite naprave in regulacijo, zaskrpnost z električno energijo pri kuhanju, paki in pripravi tople sanitarne vode.

AKCIJE

Za obveščanje javnosti o delu pisarne uporabljamo medije, kot so lokalna glasila in časopisi, radio in televizijo. Obveščamo in svetujemo občanom pri javnih razpisih za sofinanciranje izvajanja ukrepov učinkovite rabe energije in obnovljivih virov. Sredstva, ki so razdeljena v obliki brezplačnih subvencij, so omejena, zato so vtisni razdeljena v zelo kratkem času.

Vabimo tudi vsa zainteresirana podjetja z gradbenega in energetskega področja, da se nam predstavijo z informativnim gradivom, pri čemer pa je potrebno upoštevati, da nismo reklamna agencija, ampak lahko na določnih nivojih vzpostavimo sodelovanje.

Domžalska svetovalna pisarna je pričela delovati v začetku leta 1998 v dveh letih delovanja sem lahko spoznal, kateri problemi so najbolj pogosti in kako se jih lotiti. Ker se je nekdanja občina razdelila na nove občine in ker ima vsaka tudi svoj časopis, sem se odločil, da Vas o novostih in akcijah informiram, saj svetovalna pisarna nima strogo občinskega značaja, ampak regionalnega. Dokaz temu so tudi številni občani trzinjske občine, ki smo jim svetovali.

V Domžalah se energetsko-svetovalna pisarna nahaja v prvem nadstropju občinske zgradbe. Pisarna je odprta vsako sredo med 17⁰⁰ in 19³⁰. Pokličite lahko na telefon 720 – 100 ali na GSM 041-533-889.

Vabljeni!

V letu 2000 Vam želim predvsem zdravlja, sreče in medsebojnega razumevanja!!!

Ivan Kenda, univ.dipl.inž.

CIVILNA ZAŠČITA V TRZINU

Vik pred novim letom je zahodno Evropo prizadel hud vihar, ki je v Franciji, Belgiji, Nemčiji in Španiji povzročil ogromno škodo; samo v Franciji je polovica gospodinjstev ostala brez elektrike in telefona. Še leden po neurju je bilo brez elektrike in telefona 200.000 gospodinjstev. Vse našete države niso območja, kjer ponavadi neurja povzročajo škodo, a kljub temu se jim je to zgodilo. Neurji, ujn, potresov, požarov in drugih nesreč pač ni mogoče napovedati, niti se jim ni mogoče vedno izogniti. V primeru, da vas takšni udari, obhajajte v vsaki skupnosti sistem samopomoči.

V Sloveniji tako že leta deluje sistem civilne zaščite, ki je bil v novi državi uzakonjen leta 1994. Zakon o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami določa, da mora biti v vsaki občini organiziran sistem civilne zaščite. V Trzinu je bila Civilna zaščita organizirana v okviru občine Domžale. Ker pa je Trzin postal samostojna občina, se mora tudi to organiziranje uskladiti z zakonom. Prav zaradi tega je konec leta 1999 naša občina pristopila k organiziranemu delu sistema varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami v Republiki Sloveniji.

V organe vođenja, enote in službe za zaščito, reševanje in pomoč so predlagali in povabili nekatere občane naše občine. Zelo veliko se jih je odzvalo, saj verjetno vedo, da samo organizirani lahko v primeru potrebe naredijo več.

Recimo, da Trzin in celotno Slovenijo prizadene podobno neurje, kol je konec leta 1999 zahodno Evropo. Veter odkrije strehe okoli 35% hiš v Trzinu, celo naselje zahodno od Ograja je brez elektrike, telefona, vode in ogrevanja. Kaj storiti? V takih primerih je dobrodošla pomoč organiziranih ljudi v civilni zaščiti, ki organizirano ukrepajo in pomagajo ljudem brez streh, ranjenim in pričnejo odstranjevati škodo.

Jasno je, da bo ob taki nesreči vsak pripravljen pomagati, vendar bo največ pomagal, če se priključi organiziranemu delu Civilne zaščite. Izkušnje s potresnega območja v Posočju nam povedo, da poleg ostalega (poškodbe ali izguba svojcev, prijateljev, premoženja) igra zelo veliko vlogo strah in panika, ki človeka podzavestno ovira pri razsodnem razmišljanju, zato je načrtovanje ukrepov pri različnih naravnih nesrečah nujno. Že v času, ko življenje poleka povsem normalno, se je treba pripraviti na morebitne nesreče in krize. Že vnaprej je treba predvideti, kaj se lah-

ko zgodi in kako naj bi v takih primerih ukrepali.

Ljudem je večkrat odveč in jih odvrne od sodelovanja v Civilni zaščiti misel, da ne bodo nikoli prosili, da bo potrebno hoditi na vaje, kakor v preteklosti na orožne vaje. Ne, ne bo tako! V Civilni zaščiti se sedaj ljudje usposobijo za opravljanje določenega dela, kasneje pa lahko sodelujejo s svojimi pobudami za izpopolnitev dela določenega ekipe, v katero so vključeni.

V Civilni zaščiti občine Trzin še niso zasedena vsa mesta, zato je še prostora za vse tiste (ne glede na spol), ki so pripravljene priskočiti na pomoč v siskih in niso že razporejeni po vojaški, službeni ali drugi dolžnosti za delo v primeru naravnih in drugih nesreč.

Prijavijo se lahko pri odgovorni osebi za vodenje zaščite in reševanja v Občini Trzin, pri direktorici občinske uprave gospodinjstev Poloni GORŠE, ki bo evidentirala vse potrebno: od vaših želja do vaše usposobjenosti, kajli je tako vas bomo lahko priključili k pravi ekipi za delovanje v primeru potrebe.

Niko Smrekar
Zoran Rink

IZ TRZINSKE CRNE KRONIKE

13.01.2000

Ob 06.30 uri se je na Mengeški cesti pripetila prometna nezgoda z materialno škodo. O.H. iz Kamnika je vozil z osebnim avtomobilom na prekratki nesrečni razdalji. Da bi preprečil trčenje v pred seboj vozeče vozilo, je odvil desno in se zaletel v vodovodni hidrant. "Romantično, ob vodometu", mu je bil s strani policistov izdan plačilni nalog.

15.01.2000

Vomnico tokrat ni uspel dopoldanski podvig na Ploščadi dr. Tineta Zajca nekje med 10. in 11.30 uro. Ko je razbil steklo avtomobila, se je najbrž ustrašil mitoidočega, zato ni ničesar odnesel.

19.01.2000

Le komu so bili tako všeč trije jagjenčki, da je preko noči ukradel iz Plinarne? Obožalci se je za 35.000,00 SIT.

21.01.2000

Pa še ena tipična slovenska - sosed sosedu vrag! Ob 10.50 uri je poklicala občanka iz Jermčeve ceste in prijavila, da je sosed parkiralo vozilo na cesti tako, da je z vozili onemogo-

gočen dostop do hiše. Policisti so na kraju kršitelju izdali plačilni nalog.

27.01.2000

Hočete na hitro do veliko denarja? Ni problema! Poiščite obubožane, preganjane, ustraševane soljudi, zaračunajte jim prevoz v mirne kraje, tveganje je minimalno!

Ob 01.00 uri so bili pri Ljubljanski banki v Trzinu prijeli trije tujci - državljanji Šri Lanke. Ugotovljeno je bilo, da so ilegalno prišli v Slovenijo. Odložil jih je voznik, ki je bežal pred policiji. Pri iskanju omejenega prevoznika ilegalcev so prijeli drugega voznika M.P. iz Ljutomer. Ta je v osebnem avtu, v prostoru za polnike in v prtljžniku, prevažal 8 ilegalcev iz Bangladeša. V Ljubljani na Bizovniku so policisti dobili še D. N. iz Radencev, ki je prevažal 4 ilegalce iz Pakistana in Bangladeša.

Vsi prijeli tujci so podali vloge za azil, v prostoru za polnike in v prtljžniku, prevažal 8 ilegalcev iz Bangladeša. V Ljubljani na Bizovniku so policisti dobili še D. N. iz Radencev, ki je prevažal 4 ilegalce iz Pakistana in Bangladeša.

Prevoznike so policisti pridržali in jih s kazensko ovadbo izročili dežurnemu preisko-

valnemu sodniku, ta pa jih je po ustaljeni praksi izpusil na prostost.

Vsak tujec je za prevoz plačal nič manj kot 6500 ameriških dolarjev!

28.01.2000

Zaradi hude krvi so ob 16.10 uri policisti intervenirali na glavni cesti v Trzinu, kjer naj bi prišlo do pretepa med dvema voznikoma. Oškodovanec je počakal na kraju, drugi udeleženec pa je odpeljal s kraja. Policisti bodo preko evidenc ugotovili kršitelja in podali prijavo.

02.02.2000

Kdo ne bere Odseva, kjer v rubriki Trzinska kronika redno opozarjamo, da ne puščajte v avtomobilu vrednih ali sploh katerihkoli predmetov, ki bi zamikali vlomilce?! Neznani storilec je med 01 in 7.30 uro razbil stekla in dveh vratih avta na Kidričevi ulici in odnesel mobilni telefon, prenosni računalnik in servisno knjižico.

Nekomu bo prišel prav oljni grelec znamek Taifun, vreden okoli 100.000,00 SIT, ki ga je ukradel z gradbišča stanovanjskih blokov v soseski T-3. V času od 28.01.2000 je vlomil vrata bloka in si postregel.

